

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 110 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ
σελ. 7

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΔΡΑΓΝΗ**

σελ. 10-11

**Επανεξελέγει
Πρόεδρος του Ιατρικού
Συλλόγου Μαγνησίας,
ο συμπατριώτης μας
Ευθύμιος Τσάμης**

Το Δ. Σ. του Συλλόγου μας τον συγχαίρει και του εύχεται να συνεχίσει το επικοδομητικό έργο του

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2018 • ΕΤΟΣ 25ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 100

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάνη

**100 φύλλα
«ΝΕΑ
ΑΓΧΙΑΛΟΣ»**

Με το παρόν φύλλο η εφημερίδα συμπληρώνει 100 φύλλα και 25 χρόνια συνεχούς παρουσίας ανάμεσα στους Αγκιαλίτες και φίλους της Αγκιάλου και συμβάλει στην διατήρηση της Ιστορίας και παράδοσής της. Είναι Δεκέμβρης του 1993 και ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας τολμά να εκδώσει την Εφημερίδα "Νέα Αγκιάλος" (με τον προσωρινό τίτλο «Τ' Αχελιάνα»). Απέκτησε έτσι φωνή, κυρίως, η Νέα Αγκιάλος (όχι μόνο ο Σύλλογος), ενώ ταυτόχρονα η έκδοση της εφημερίδας, αποτέλεσε και αποτελεί ένα συνεχώς συμπληρούμενο αρχείο, όχι μόνο με το έργο του Συλλόγου, αλλά και ένα Ιστορικό αρχείο με τα γεγονότα της σύγχρονης Αγκιάλου αλλά και κάθε Συλλόγου που σχετίζεται με αυτή:

- Η εφημερίδα Νέα Αγκιάλος παρεμβαίνει ακόμη και στα μικρότερα αλλά όχι λιγότερο σημαντικά ζητήματα της καθημερινότητας της Νέας Αγκιάλου ενώ παράλληλα δίνει βήμα στους τοπικούς Συλλόγους, την Δημοτική Αρχή και όσους έχουν κάτι ουσιαστικό να προσφέρουν στην βελτίωση της ποιότητας ζωής της. Στην 25χρονη Ιστορία της η εφημερίδα έχει, με την ενεργό και ακομμάτιστη, αλλά όχι απολίτικη ή άχρωμη, δράση της, να παρουσιάζει πλήθος από προτάσεις, παρεμβάσεις και υποστήριξη ενεργή, σε θέματα της Αγκιάλου (Καλικράτης, Περιβάλλον, Μουσείο κ.λ.π.). Πιστεύουμε τέλος, με το ελεύθερο βήμα που παρέχουμε, ότι μεταξύ άλλων (εκτός της προώθησης λύσεων) διευκολύνουμε το γόνιμο διάλογο ανάμεσα στις δημοτικές παρατάξεις, τους πολίτες και τους διάφορους κοινωνικούς φορείς.

- Από την αρχή η εφημερίδα έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε κάθε προσπάθεια για συλλογή, διάσωση και δημοσιοποίηση δημοσίευση πρωτότυπου υλικού που ανακαλύπτουμε σε σχέση με την Ιστορία και την λαογραφία της

Αγκιάλου και της Ανατολικής Ρωμυλίας: φωτογραφίες, έγγραφα, δημόσια και ιδιωτικά που καταγράφουν, περιγράφουν με την αμεσότητά τους την αλήθεια μιας παλαιότερης ζωής. Ταυτόχρονα συλλέγει, δημοσιεύει και διαφυλάσσει ότι από την Ιστορία και παράδοση της Παλαιάς και Νέας Αγκιάλου μπορεί να διατηρήσει, διασώσει και προβάλει, ως θεματοφύλακας για τις επόμενες γενιές.

- Έδωσε βήμα σε νέους συγγραφείς και επιστήμονες Αγκιαλίτες ή με ρίζες από την Αν. Ρωμυλία να παρουσιάσουν δείγματα της δουλειάς τους πριν ξεδιπλώσουν πλήρως τα επαγγελματικά τους ταλέντα ή σε νέους επαγγελματίες να διαφημιστούν πριν την είσοδό τους στον επαγγελματικό στίβο.

- Εδώ θα ήταν παράλειψη να μην ευχαριστήσουμε και τους ήδη επώνυμους (Αγκιαλίτες ή μη) συγγραφείς και επιστήμονες που τιμούν με τις απόψεις και την ήδη, καταξιωμένη επιστημονική τους πένα, την εφημερίδα μας.

100 φύλλα! Τα εκατοστήσαμε δηλαδή. Εδώ δεν θα κρυφτούμε. Τα τελευταία 5 χρόνια, μετά και από την κατάργηση της ταχυδρομικής ατέλειας, ήταν ιδιαίτερα δύσκολα. Τα έξοδα εκτύπωσης, συσκευασίας και αποστολής της ήταν δυσβάσταχτα και πολύ παραπάνω από τις συνδρομές. Πολλές φορές δεν γνωρίζαμε αν το φύλλο που προετοιμάζαμε θα ήταν το τελευταίο (καθώς η λύση του δανεισμού έχει και όρια). Έτσι όπως ήταν λογικό πολλές φορές υπήρξαν εισηγήσεις για διακοπή της έκδοσης. Αντιστεκόμαστε στην εύκολη λύση! Όσο αντέξουμε. Κι αυτό, διότι, για λόγους που αναφέραμε και πιο πάνω πιστεύουμε ότι η συνέχιση της έκδοσης έχει ακόμη πολλά περισσότερα να δώσει στον τόπο (όχι μόνο την τοπική κοινωνία της Αγκιάλου), αλλά και στην διατήρηση της παράδοσης και του πολιτισμού, και αυτό είναι κάτι που πρέπει να το καταλάβουμε όλοι.

Όλα αυτά τα χρόνια, παρόλα τα προβλήματα δεν ριζάμε σε καμία περίπτωση την ποιότητα ούτε τις αρχές της ανεξαρτησίας και των ίσων αποστάσεων. Αντιθέτως ο προσανατολισμός πλέον είναι στην νεότερη γενιά και στην εναρ-

μόνιση με την την ηλεκτρονική εποχή. Έτσι παρόλο που καθυστερήσαμε αρχίζουμε την παρουσία στο διαδίκτυο και σε συνεργασία με το site του Συλλόγου, ελπίζουμε να επεκτείνουμε με τις δυνατότητες του διαδικτύου και να διασώσουμε αλλά και να προβάλουμε ηλεκτρονικά υλικό επίκαιρο, με μεγαλύτερη άνεση χώρου αλλά και χωρίς τους χρονικούς περιορισμούς μιας τρίμηνης έκδοσης.

Η έντυπη έκδοση λοιπόν, εφόσον επιβιώσει, όχι μόνο δεν περνάει σε δεύτερη μοίρα αλλά αντιθέτως αποτελεί την ατμομηχανή του εγχειρήματος που θα δίνει υλικό που δεν μπορεί αλλιώς να γίνει κτήμα όλων. Στόχος, εκτός από την ενίσχυση της αμεσότητας της ενημέρωσης είναι ένα υλικό αρχειακό, που παρουσιάζεται ως ύπαρξη και υπάρχει διαθέσιμο μόνο σαν είδηση να είναι διαθέσιμο και προσβάσιμο σε όλους τους Αγκιαλίτες.

Στο χέρι όλων μας είναι λοιπόν να κατανοήσουμε την χρησιμότητα της έντυπης έκδοσης και να την στηρίξουμε. Είτε πληρώνοντας την συνδρομή μας είτε διαδίδοντάς την! Εκ μέρους της Συντακτικής Επιτροπής ένα μεγάλο ευχαριστώ στους Αναγνώστες μας που στηρίζουν και εκτιμούν την προσπάθειά μας!

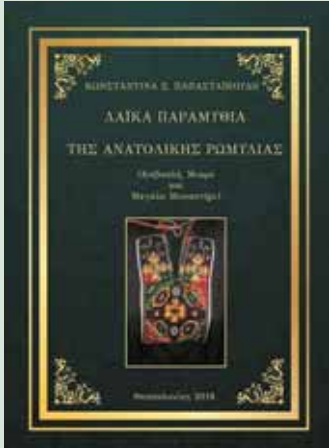
Δύο υπέροχες μουσικές βραδιές του Συλλόγου μας το καλοκαίρι

31 Ιουλίου Δημοτικό Θέατρο Βόλου - Ο Σύλλογος Αγκιαλιτών τίμησε τη συμπατριώτισσά μας Σοφία Βέμπο Αφιέρωμα με τη Νάντια Καραγιάννη

25 Αυγούστου - Συναυλία Χορωδιακής Μουσικής στον Αρχαιολογικό χώρο της Βασιλικής του Αγίου Δημητρίου Νέας Αγκιάλου - Συνεργασία του Συλλόγου Αγκιαλιτών με το Σύλλογο Γυναικών και την Εφορεία Αρχαιοτήτων

Λαϊκά Παραμύθια Της ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ Ρωμυλίας Κωνσταντίνα Σ. Παπασταϊκούδη

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο της κ. Κωνσταντίνα Σ. Παπασταϊκούδη με τίτλο Λαϊκά Παραμύθια της Ανατολικής Ρωμυλίας. Όπως προδίδει και ο τίτλος πρόκειται για 54 παραμύθια από την κωμόπολη Καβακλή και τα χωριά Μικρό και Μεγάλο Μοναστήρι και ένα παραμύθι από τη Φιλιππούπολη.

Τα περισσότερα από αυτά, όπως αναφέρει η ίδια η συγγραφέας στον πρόλογο του βιβλίου, παραδόθηκαν προφορικά από απογόνους προσφύγων πρώτης γενιάς, ενώ άλλα είναι γραμμένα στο ιδίωμα της περιοχής προέλευσης. Η αξία των κειμένων έγκειται κατά την γνώμη μας και στην γνησιότητα της προέλευσης (όσο πιο κοντινή είναι η γενιά μετάδοσης των παραμυθιών ιστοριών, τόσο μεγαλύτερη

και η αξία τους σαν γνήσια πηγή πληροφορίας). Εδώ η συγγραφέας δείχνει για μια ακόμη φορά την αγάπη της στην παράδοση που μετέφεραν, και οι γονείς της, πρόσφυγες από την αλησμόνητη Ανατολική Ρωμυλία.

Τα κείμενα παρουσιάζονται και στην κοινή νεοελληνική ώστε, όπως αναφέρει η συγγραφέας, να είναι δυνατή η ανάγνωση, αλλά και η κατανόηση των κειμένων από τον σύγχρονο αναγνώστη, με απόλυτο πάντα σεβασμό στην αρχική αφήγηση, γεγονός που κατά την γνώμη μας είναι στα πολύ θετικά της έκδοσης. Με την έκδοσή της αυτή η Ντίνα Παπασταϊκούδη προσθέτει μια θαυμάσια ψηφίδα στο παζλ του πολιτισμού μας. Της ευχόμεθα και το νέο της βιβλίο να είναι καλοτάξιδο.

Η Κωνσταντίνα Παπασταϊκούδη γεννήθηκε στο χωριό Μικρό Μοναστήρι Θεσσαλονίκης. Αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Α.Π.Θ. το 1971 και αναγορεύτηκε διδάκτωρ της ίδιας σχολής το 1988. Εργάστηκε ως ειδική αναισθησιολόγος σε νοσοκομεία της Θεσσαλονίκης. Οι γονείς της πρόσφυγες από την Ανατολική Ρωμυλία, από το Καβακλί η μητέρα της και από το Μικρό Μοναστήρι ο πατέρας της, εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα το 1924, μετά την υπογραφή της συνθήκης του Νεϊγύ που προέβλεπε "εθελούσια" ανταλλαγή πληθυσμών. Στα Κουφάλια βρέθηκε η μητέρα της σε ηλικία δέκα ετών και στο Μικρό Μοναστήρι ο πατέρας της σε ηλικία δεκαεπτά ετών.

Μεγαλωμένη στο νοσταλγικό περιβάλλον μιας παραδοσιακής προσφυγικής οικογένειας αγαπούσε από τα παιδικά της χρόνια να αφουγκράζεται ιστορίες και τραγούδια της πατρίδας και να τραγουδά μαζί με τους γονείς της στη νέα γη, τη γη της προσφυγιάς.

Τα τραγούδια αυτά παραδίδονται στους αναγνώστες με την έκδοση του βιβλίου "Το Δημοτικό Τραγούδι της Ανατολικής Ρωμυλίας Καβακλί, Μικρό και Μεγάλο Μοναστήρι", σύμφωνα και με εκφρασθείσα επιθυμία των γονιών της, έκδοση για την οποία τιμήθηκε από την Ακαδημία αθηνών το 2014 (Βραβείο Νικολάου και Μαρίας Γεωργίου, με χρηματικό έπαθλο 3.000 ευρώ, για μελέτη με θέμα από την ιστορία, τη λαογραφία και τον εν γένει πολιτισμό του ελληνισμού της Ανατολικής Θράκης και Ανατολικής Ρωμυλίας. Η Κωνσταντίνα Παπασταϊκούδη ζει, από το 1965, μόνιμα στη Θεσσαλονίκη.

Συμμετοχές σε εκθέσεις της ζωγράφου κ. Καλλιρρόης Χουσιάδα

• Ο όμιλος UNESCO Πειραιώς και Νήσων και η Πρεσβεία της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ελλάδα απένημαν αναμνηστικό έπαινο στην κυρία Καλλιρρόη Χουσιάδα για τη συμμετοχή της στο φεστιβάλ με τίτλο «Με άρωμα τριαντάφυλλο» που έγινε στις 1-3 Ιουνίου 2018. Το φεστιβάλ πραγματοποιήθηκε στην πρεσβεία της Βουλγαρίας στην Αθήνα (Στρατηγού Καλλάρη 33Α, 15452 Παλαιό Ψυχικό).

• Η ζωγράφος κυρία Καλλιρρόη Χουσιάδα συμμετείχε στο διαγωνισμό εικαστικών τεχνών στο φιλολογικό σύλλογο «Παρνασσός» (πλ. Αγίου Γεωργίου Καρύτση 8, 10561 Αθήνα) στις 4-9 Ιουνίου 2018 με το έργο της «Η στοργική μητέρα».

Δόθηκαν συγχαρητήρια στα έργα που αναρτήθηκαν. Είχαν σταλεί 470 έργα από όλη την Ελλάδα από τα οποία μόνο 59 αναγνωρίστηκαν. Ένα από τα 59 έργα που διακρίθηκαν ήταν και «Η στοργική μητέρα».

ΒΡΑΧΙΩΤΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΠΗ

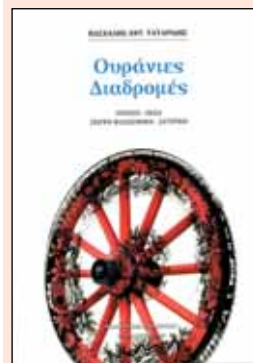
Εκτός από την γνωριμία με μια σπουδαία εκπαιδευτικό και συγγραφέα φέτος το καλοκαίρι έφθασε στα χέρια μας με ιδιόχειρη αφιέρωση το βιβλίο της «Η Θράκη - Γέφυρα Ανατολής και Δύσης». Η έκδοση παρότι είναι του 2007 παραμένει όσο ποτέ επίκαιρη: Με κεφάλαια απλά, κατανοητά, σαφή και όσο χρειάζονται σε έκταση. Περιλαμβάνουν την Ιστορία, την

Διπλωματία και κυρίως το ερώτημα που οδεύει η Θράκη το οποίο είναι αυτό που ζητάται, ως μια θεμελιωμένη και απαραίτητη πληροφόρηση για μια γνήσια ελληνική, ιστορικά - διαχρονικά, περιοχή της πατρίδας μας, αλλά και ευαίσθητη λόγω της γεωγραφικής της θέσης από κάθε πλευρά (στρατηγικά, οικονομικά, πολιτικά, εθνικά). Δικαιώνοντας με το βιβλίο της «ΘΡΑΚΗ» την αξία του ρητού «Μελέτη το παν», για την ίδια και τους αναγνώστες του.

ΒΡΑΧΙΩΤΟΥ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΠΗ Εκπαιδευτικός, συγγραφέας, αρθρογράφος, δοκιμιογράφος, ιστορική ερευνήτρια. Σπούδασε παιδαγωγικά και δίδαξε σε δημόσια σχολεία του Βόλου και της Αθήνας. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, Γενική Γραμματέας του Συνδέσμου Ιστορικών Συγγραφέων, μέλος της Εταιρείας Αρκαδικών Γραμμάτων και Τεχνών και, από το 1991 και Πρόεδρος της Ένωσης Πελοποννησίων Αμαρουσίου.

Ουράνιες διαδρομές

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του γνωστού μας Ανατολικορωμιλιώτη και μέλος του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας κ. Πασχάλη Ταταρίδη με τίτλο Ουράνιες Διαδρομές.

Όπως φαίνεται και στον τίλο περιλαμβάνει κυρίως ποιήματα αλλά περιέχει και κείμενα φιλοσοφικής σκέψης. Το περιεχόμενο είναι ποικίλο και αρκετές φορές μάλλον σατιρικό. Τα κείμενα πολλές φορές περιέχουν καυστικό σχολιασμό πάνω σε θέματα πολιτικά, ερωτικά, ιστορικά, κυρίως λαογραφικά, μαζί με τις σημαντικότερες στιγμές της ζωής του συγγραφέα, όπως η θητεία του στην μαχόμενη Κύπρο (1964) αναγράφονται και οι επιστολές του σημερινού προέδρου Ν. Αναστασιάδη για το μέλλον του νησιού.

Το βιβλίο αυτό αναδίδει έντονο πατριωτισμό και λαϊκή αγνότητα αισθημάτων για όσα ο Πασχάλης Ταταρίδης έζησε, ώστε να εκφράζει με τις γνώσεις και τις εμπειρίες του πολύτιμα διδάγματα για τις νεώτερες γενιές και σε μια γλώσσα σαν πεζοτράγουδο(!).

Του ευχόμεθα να είναι καλοτάξιδο!

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΟΔΕΙΑΣ

Την Παρασκευή 20 Ιουλίου 2018, πραγματοποιήθηκε επιμνημόσυνη Δέηση από τη Δημοτική Αρχή του Δήμου Βόλου, στο μνημείο των πεσόντων που βρίσκεται στη θέση Κόκκινα στη Νέα Αγχιάλο τιμώντας τους επτά συμπατριώτες μας που έπεσαν αυτή την ημέρα το 1944.

Στις 20 Ιουλίου του 1944 ο 3ος Λόχος του 54ου Συντάγματος ΕΛΑΣ Πηλίου με τη συμπαράσταση ανδρών και γυναικών του τόπου μας, έδωσε μία νικηφόρα μάχη κατά των Γερμανών κατακτητών.

Η Μάχη της Σοδειάς άρχισε το καλοκαίρι του 1944 από τις αντιστασιακές οργανώσεις. Σε συγκεντρώσεις κατοίκων τους τη νύχτα, εξηλούσαν την εθνική ανάγκη να μην αρπαχθεί το σπάρτι. Με τις αντιστασιακές εφημερίδες, τις προκηρύξεις, τον τηλεβόα και άλλα μέσα εκπέμπεται συνεχώς το σύνθημα «Ούτε σπυρί σπάρτι στον κατακτητή».

Για να τιμήσουν τους πεσόντες αυτής της ιστορικής ημέρας κατέθεσε στεφάνι για το Δήμο Βόλου ο Αντιδήμαρχος Δ.Ε. Βόλου & λοιπών Περιφερειακών Δημοτικών Ενοτήτων κος Λιβογιάννης Δημήτριος.

Κατόπιν αναγνώστηκαν τα ονόματα των πεσόντων της Μάχης της Σοδειάς: Αντώνιος Βογιατζής, Λάμπρος Κουκουφίνης, Αθανάσιος Τσομπέκος, Ελένη Ξάνθου (Χορταρίτου), Αθανάσιος Τεβελεκίδης, Χρήστος Ναούμ και Δημήτριος Ριζόπουλος.

Τη μνήμη της ιστορικής αυτής μέρας, τίμησαν με την παρουσία τους στο χώρο του μνημείου των πεσόντων, ο Αντιδήμαρχος Δ.Ε. Βόλου & λοιπών Περιφερειακών Δημοτικών Ενοτήτων κος Λιβογιάννης Δημήτριος, το Δ.Σ. του Φιλοπρόδοου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, και κάτοικοι της περιοχής.

3 μήνες+

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

✓ Οι γείτονές μας αντιμετωπίζουν μετά τις εκλογές και τον Θρίμβο του Ερντογάν μια τεράστια οικονομική κρίση, η οποία φαίνεται να επιδεινώνεται από την οργή του Τραμπ για την συνεχιζόμενη κράτηση του Αμερικάνου Πάστορα Μπράνσον. Αποτέλεσμα αυτής της κόντρας ήταν η στροφή Ερντογάν προς την ΕΕ και η απελευθέρωση των 2 στρατιωτικών μας μετά από 167 μέρες.

✓ Ελεύθεροι, λοιπόν, οι 2 στρατιωτικοί μας, καθώς μετά από απόφαση έκκληξη για τους περισσότερους καθώς τους απελευθέρωσαν παραμονή του 15Αύγουστου και επέστρεψαν τα ξημερώματα με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο αφήνοντας πίσω μια μεγάλη περιπέτεια για τους ίδιους και τους οικείους τους.

✓ Η έξοδος από το Μνημόνιο ήρθε στις 20 Αυγούστου, αφού έληξε το 3ο Πρόγραμμα, σταμάτησαν οι πληρωμές αλλά η κρίση δεν έχει κοπάσει καθώς συν τα προβλήματα της Ιταλικής οικονομίας δεν επιτρέπουν προς το παρόν την έξοδο στις αγορές με ικανοποιητικό επιτόκιο.

✓ ΔΕΘ και οι δύο κεντρικοί μονομάχοι Τσίπρας και Μητσοτάκης ξεδιπλώνουν τα πλάνα τους για την επόμενη χρονική περίοδο: άλλοι λένε ότι βγήκαμε καθαρά από τα μνημόνια και θα πράξουμε έτσι, άλλοι ότι δεν υπάρχει καμία σχέση και πράττουμε αλλιώς, οι αγορές παρακολουθούν, οι συνταξιούχοι παρακολουθούν... αν πω ότι βαινομεν προς εκλογάς θα ρωτήσει κάποιος πότε ακριβώς. Δεν ξέρουμε γιατί παίζει και το σκοπιανό, αλλά οι προτάσεις των κομμάτων για το μέλλον και οι οξύνσεις αντιπαραθέσεων μαρτυρούν μια μικρή ή μακρά προεκλογική περίοδο.

✓ 7 μήνες περίπου από τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, οι οποίες θα γίνουν με απλή αναλογική (ένα μάλλον μεικτό σύστημα για την εκλογή των Συμβούλων και του Δημάρχου). Αν δεν αλλάξει κάτι θα περιμένουμε μάλλον να δούμε νέους συνδυασμούς και συμμαχίες. Θα παρακολουθήσουμε ούτως ή άλλως με ενδιαφέρον τις ζυμώσεις στον χώρο τόσο του Δήμου όσο και της Περιφέρειας.

✓ Επέτειος Ολοκαυτώματος και μάλλον σαν τυπική αγγαρεία μου φάνηκε η όλη διοργάνωση. Το γεγονός ότι φέτος ήταν σε εργάσιμη μέρα, δεν απέτρεψε αρκετούς κατά τη γνώμη μου, συμπατριώτες μας να τιμήσουν με την παρουσία τους την επέτειο. Θεωρώ όμως, παρότι συμφωνώ να είναι σταθερή η ημερομηνία εορτασμού ασχέτως αν είναι μεσοβδόμαδα κάποιες φορές, ότι δεν θα πρέπει να καταργηθούν οι παράλληλες εκδηλώσεις, που γίνονταν τα τελευταία χρόνια είτε από τον Δήμο είτε σε συνεργασία με αυτόν, όπως εγκαινίασε πριν κάποια χρόνια ο Σύλλογός μας.

✓ Μία πολύ ωραία εκδήλωση των Συλλόγων, Γυναικών και Φιλοπρόδοου, (όπου όσοι πήγαμε είχαμε τη χαρά να δούμε και βιντεοσκοπημένη την παράσταση "Η Αγχιάλος μέσα από τις φλόγες" όσοι δεν το είχαμε κάνει πριν πάρα πολλά χρόνια) η οποία έγινε την παραμονή της επετείου, κάπως έσωσε την κατάσταση. Ίσως εκδηλώσεις με αυτό ή με παρόμοιο περιεχόμενο θα πρέπει να επαναληφθούν.

✓ Επισκεπτόμενος την πλατεία την ημέρα του ολοκαυτώματος παρατήρησα ότι στα συντριβάνια εκτός των μηχανημάτων που από καιρό δεν λειτουργούν τείνει να γίνει σκουπιδότοπος. Τουλάχιστον την μέρα του ολοκαυτώματος που γιορτάζει η

Ασύλληπτη τραγωδία

✓ Ασύλληπτη τραγωδία 98 νεκροί μέχρι σήμερα σε πυρκαγιά η οποία ξεκίνησε από την Πεντέλη - Νέο Βουτζά και αφού ξέφυγε από κάθε έλεγχο και ξεπέρασε κάθε την Α. Μαραθώνος κατέκαψε και την περιοχή του Μαπιού. Άνθρωποι κάθε ηλικίας και φυσικής κατάστασης, απε-

πισμένοι και παγιδευμένοι στην θάλασσα ή λίγο πριν την σωτηρία στην θάλασσα (παγιδευμένοι σε τεχνητά (παράνομα και αυθαίρετα ή φυσικά εμπόδια και γκρεμούς), βρήκαν τραγικό θάνατο. Το όλο σύστημα πολιτικής προστασίας διαχείρισης κρίσεων δέχθηκε αυστηρή κριτική και εκτοξεύθηκαν κατηγορίες προς κάθε κατεύθυνση. Από τον σχεδιασμό, την λιτότητα στα πυροσβεστικά μέσα και φυσικά στην όλη διαχείριση από τις τοπικές κοινωνίες, Δήμους και Περιφέρειες. Τέλος πολύ σωστά θυμήθηκαν κάποιιοι και τον μοναδικό τρόπο ή μάλλον μη τρόπο δημιουργίας πολεοδομικού σχεδίου σε παραθεριστικές κατοικίες: την μετά την οικοδόμηση νομοθετική τακτοποίηση.

Αν κάτι μου έμεινε αναπάντητο και ίσως σε πολλούς συμπατριώτες μας, αυτό είναι το γιατί δεν έγινε προσπάθεια εκκένωσης, ή αν έγινε τι πήγε στραβά. Η απόφαση μπερδεύεται στις αρμοδιότητες και οι όποιες αστοχίες μέχρι η φωτιά να ξεπεράσει την Μαραθώνος, που θεωρούνταν μέχρι τότε, φυσικός φράχτης αδιαπέραστος, μας δημιουργεί ερωτηματικά που απαιτούν απαντήσεις. Και όχι μόνο για την συγκεκριμένη περίπτωση.

✓ Όσο κι αν κάποια πράγματα δεν φαίνονται κοντά μας, αυθόρμητα, ήρθε και στο μυαλό των πολλών το ερώτημα όχι αν ο Δήμος έχει σχεδιασμό για την περίπτωση πυρκαγιάς αλλά αν έχει σχέδιο εκκένωσης.

Ο Δήμος Βόλου δημοσιοποίησε εγχειρίδιο ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΛΟΓΩ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ-2018 αλλά πιστεύω ότι κάποια στιγμή και μια φυσική ενημέρωση και ίσως άσκηση όχι μόνο για πυρκαγιά αλλά και για άλλου είδους θεομηνίες (πλημμύρα, σεισμό) σε συνεργασία και με τα σχολεία θα ήταν πρόπον, κι ας είναι αχρείαστα.

πόλη κάποιος μπορούσε να το τσεκάρει.

✓ **TOMY στην Νέα Αγχιάλο;** Καιρό είχαμε να ακούσουμε έστω καλή είδηση σε αυτό το πεδίο: στα σχέδια του Υπουργείου Υγείας είναι η δημιουργία Τοπικής Μονάδας Υγείας στη Νέα Αγχιάλο που θα περιλαμβάνει σύμφωνα με πληροφορίες τουλάχιστον από έναν παιδίατρο και παθολόγο, νοσηλεύτριες και κοινωνικούς λειτουργούς. Μακάρι και σύντομα!!!

✓ **Συνάντηση με τους τοπικούς φορείς είχε ο Δήμαρχος Βόλου Αχ. Μπέος στο Δράγγειο Δημαρχιακό Μέγαρο** όπου εκτός από τα καθημερινά προβλήματα της Αγχιάλου συζητήθηκε και το θέμα της Γιορτής Κρασιού και των αποκλεισμών μετά από ερώτημα - παρέμβαση του Προέδρου του Συλλόγου κ. Απ. Ζαφειρόπουλου προς τον Δήμαρχο. Μάλιστα επανέλαβε την θέση του Συλλόγου να συμμετέχουν όλοι ανεξαιρέτως οι Σύλλογοι και ένα μέρος των εσόδων να δίνονται στα σχολεία για την θέρμανση (μόνιμο πρόβλημα των σχολείων της επαρχίας). Ο Δήμαρχος έδειξε να το συζητάει αλλά μας παρέπεμψε να το ξανασυζητήσουμε του χρόνου (μετά τις εκλογές...).

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Ιστοσελίδα: www.aghialos.com

Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:
Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:
Κων/νος Τσιάμης, Κραβαρίτης Γιώργος,
Ζαφειροπούλου Μαρία, Χρήστος Τριαντόπουλος,
Κουτσοκόπουλος Χρήστος, Σταύρος Πατκίδης

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
B. & E. Μπαμπιά ΕΠΕ
Επικουρού 31 και Πειραιώς
Τηλ.: 212 700 3210 • FAX: 212 700 3240

Αλληλογραφία:
Τσιάμης Κω/νος, Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Τηλ.: 210 88.18.442
Fax: 210 88.18.442
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:
Ετήσια συνδρομή: 10 €
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

1) Πληρωμή στο καφεκοπείο της κα. Φωτεινής Τριαντοπούλου.

2) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - Αριθμός Λογαριασμού: 6011-040030-178

ΒΑΝ GR3901710110006011040030-178 SWIFT-BIC PIRBGRAA

3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε Ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο (Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κα Σταύρο Πατκίδη, τηλ.: 694 7512861)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
ΜΕΛΗ					
9	Αλεξίου Χρυσάφω.....	15	358	Σταντζούρης Βασίλης του Γεωργ.....	15
24	Βοδενιώτης Ιωάννης.....	50	10	Σωτηρόπουλος Σωτήρης.....	15
12	Γκάτζος Παναγιώτης.....	20	19	Τερψιάδης Δημήτριος.....	10
18	Γκίνη Πέρσα.....	10	362	Τριαντοπούλου Ολυμπία.....	20
21	Γκινίδη Αγγελική.....	10	26	Τσάμη Άννα.....	20
11	Δρακοπούλου Μαρίκα.....	20	365	Τσιάμης Βάσιος.....	10
2	Ζήση Ελένη.....	10	366	Τσιάμης Ευάγγελος.....	10
16	Καραβασάνη Έφη.....	10	14	Οινοποιητικός Συνεταιρισμός «Η Δήμητρα», για το 20σέλιδο τεύχος 99 της εφημερίδας μας	350,00
8	Καραντενίζη Νίτσα.....	10	ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ		
3	Καραντενίζης Μανώλης.....	20	364	Λαλιώτης Απόστολος.....	20
1	Κλωνής Ανέστης.....	10	360	Μανδελιάς Κώστας.....	10
25	Κολώνης Γεώργιος.....	10	361	Οικονόμου Γιώργος.....	20
15	Κορόλη Στέλλα.....	10	368	Πολίτης Γεώργιος.....	10
20	Λασκαράκης Στέλιος.....	30	367	Πολυχρονίου Αντώνης.....	10
4	Μπουφίδης Ηλίας.....	20	359	Πρίφτης Γιώργος.....	10
22	Πατκίδης Μαίρη.....	50	5	Στεφανίδης Νικόλαος.....	50
13	Πατκίδης Γιώργος.....	15	ΔΩΡΕΑ		
363	Πίνα Νεοκλεία.....	10	369	Οικογένεια Χρήστου Σοφιανόπουλου προσέφερε το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του	
7	Πολυμενίδης Δημήτριος.....	10			
23	Πολυμέρου - Ιλιτζόγλου Λούλα.....	20			
17	Σερέτη Σοφία.....	10			
6	Σιαμέτη Μίνα.....	10			

Επερωτήσεις του Δημοτικού Συμβούλου Διαμαντένια Θεολόγου

Βόλος 19-7-2018

Θέμα : Αποκατάσταση ζημιών αγροτικής οδοποιίας

Κύριε Πρόεδρε,
οι έντονες βροχοπτώσεις της άνοιξης , αλλά και του Ιουνίου έχουν δημιουργήσει πολύ μεγάλα προβλήματα σε ορισμένα τμήματα της αγροτικής οδοποιίας . Υπάρχουν δρόμοι που κόπηκαν στα δύο και δεν είναι δυνατή η διέλευση κανενός είδους οχήματος . Υπάρχουν τμήματα που το νεροφάγωμα δημιούργησε προβλήματα που μόνο με τρακτέρ είναι δυνατή η διέλευση των οδών και είναι απαγορευτική ακόμη και σε αγροτικά οχήματα. Η αποκατάσταση δεν είναι δυνατόν να γίνει με γκρέιτερ και θα πρέπει να εγκριθεί επιπλέον πίστωση προκειμένου να εκτελεστεί το απαιτούμενο έργο.

Επερωτάται η δημοτική αρχή αν θα επιληφθεί του θέματος, αφού υπάρχουν ζημιές πάνω από 4 μήνες.

Βόλος 22-9-2018

Θέμα: Μεταφορά ακινήτων του Πρώην Δήμου Αγχιάλου στο Υπερταμείο Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας Α.Ε. (Ε.Ε.ΣΥ.Π.)

Κύριε Πρόεδρε,
η Κυβέρνηση με την αριθμ. ΥΠ.ΟΙΚ. 0004586 ΕΞ 2018 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ Β 2320 / 19-6-2018) μεταβίβασε στην ΕΤ.Α.Δ. Α.Ε. 10.119 ακίνητα, κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα τα 10.119 ακίνητα αναφέρονται μόνο με τον Κωδικό Αριθμό Εθνικού Κτηματολογίου (ΚΑΕΚ), χωρίς καμία περιγραφή της θέσης, της έκτασης, της χρήσης, και των λοιπών τους στοιχείων.

Επίσης σύμφωνα με τα δημοσιεύματα 447 ακίνητα ανήκουν στον πρώην Δήμο Νέας Αγχιάλου.

Με την από 13-12-2014 επερωτήσή μου προς το Δημοτικό Συμβούλιο επιστούσα τη προσοχή της Δημοτικής Αρχής μπροστά στον κίνδυνο τότε της κτηματικής υπηρεσίας του Δημοσίου που θεωρούσε Δημόσια μέρος της Δημοτικής περιουσίας.

Επερωτάται η Δημοτική Αρχή
Α. Τι έχει μέχρι τώρα κάνει για το παραλιακό μέτωπο και την έκταση στο Αλωνάκι που αποτελούν οικονομικό «φιλέτο» για επίδοξους αγοραστές;
Β. Θα προβεί άμεσα σε ταυτοποίηση όλων των Κ.Α.Ε.Κ των παραχωρούμενων στο Ε.Ε.ΣΥ.Π εκτάσεων του πρώην Δήμου Νέας Αγχιάλου, προκειμένου να ελέγξει το σύννομο της Δημόσιας κατοχής και να πραγματοποιήσει όλες τις νομικές ενέργειες που απαιτούνται;

Βόλος 9-10-2018

Προστασία και καθαρισμός δεξαμενών ύδρευσης

Κύριε Πρόεδρε,
Οι δεξαμενές νερού στα συστήματα ύδρευσης είναι ζωτικά μέρη και πρέπει να διατηρούνται καθαρές και να προστατεύονται από βιολογικές επιμολύνσεις για να μην κινδυνεύσει η δημόσια υγεία.

Για τον λόγο αυτό επερωτάται η Δημοτική Αρχή:
Α. Προστατεύονται οι χώροι των δεξαμενών (περιφράξεις, κλειδαριές...) ώστε να είναι απαγορευτική η είσοδος και η άμεση επαφή οποιουδήποτε τυχαίου με αυτές; Βεβαίει η Δημοτική Αρχή την ασφάλεια των Δημοτών;
Β. Πότε έγινε για τελευταία φορά καθαρισμός των δεξαμενών της Νέας Αγχιάλου (δεξαμενές: δεξαμενή παλαιών σφαγείων, παλαιά δεξαμενή και διπλή στον Προφήτη Ηλία) με δεδομένο πως δεν υπάρχει η δυνατότητα της αυτοκάθαρσης; Να μου παρασχεθούν τα αντίστοιχα παραστατικά.

ΠΛΗΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Σε δέκα μήνες από σήμερα οι πολίτες θα κληθούν να εκλέξουν Δήμαρχο Βόλου. Επειδή πολλά άρχισαν να γράφονται ,πολλοί σιγά-σιγά ανακοινώνουν ή αφήνουν να διαχέεται η φήμη της καθόδου τους από τα μέσα ενημέρωσης , αισθάνομαι την ανάγκη να καταθέσω τις απόψεις μου.

Ο Βόλος έχει Δήμαρχο τον Μπέο , που διακηρύσσει πως θα διεκδικήσει την επανεκλογή του. Επομένως ο κάθε υποψήφιος θα πρέπει να μας πείσει, για ποιο λόγο θα αντιπαρατεθεί με τον Μπέο. Που ήταν τόσο καιρό , που διαφωνούσε, πως εκδήλωνε την διαφωνία του; Γιατί εμείς, που δίναμε πραγματικά ψυχοφθόρους καθημερινούς αγώνες ,δεν αναμένουμε άλλους <αμόλυντους> Σωτήρες. Εάν δεν διαφωνούν φανερά για τον τρόπο διοίκησης του Δήμου από τον Μπέο, ποιός άλλος λόγος πέρα από ικανοποίηση προσωπικών φιλοδοξιών μπορεί να υπάρχει; Όμως η Πόλη χρειάζεται Αλλαγή κυρίως στη Δημοκρατική της λειτουργία. Αν δεν ένοιωσαν την καταρράκωση της Δημοκρατίας στη πόλη, ας συνεχίσουν να κουνιάζουν στον κρυψώνα τους.

Αφήστε όλοι τις κομματικές ταυτότητες και στηρίξεις. Μόνο ένα ψηφοδέλτιο σύνθεσης ιδεών , που θα βγάλει την «όπισθεν» από το Δήμο, έχει την δυνατότητα Νίκης. Αν όλοι εσείς που θέλετε να ηγηθείτε , είστε έτοιμοι στην πιθανότητα μη εκπλήρωσης των φιλοδοξιών σας , να συμμαχήσετε φανερά ή υπογείως με τον εν ενεργεία Δήμαρχο , σταματήστε ΤΩΡΑ.

[Το Βήμα του Πολίτη]

Το όνομα του δωρητή στο κοιμητήριο

Δημοσιεύουμε την επιστολή - πρόταση του κυρίου Ιωάννη Τερψιάδη προς το Τοπικό Συμβούλιο Νέας Αγχιάλου, με την οποία παρακινεί το Τοπικό Συμβούλιο να επαναφέρει την αναφορά του ονόματος του δωρητή στο Κοιμητήριο Νέας Αγχιάλου. Πρόταση με την οποία συμφωνούμε απολύτως.

Προς
Τον κ. Πρόεδρον Κων/νον Τζάερλη
Τηλ. 24280/76484
και τους Συμβούλους της Δημοτικής
Κιν. 6974514124
Κοινότητας Νέας Αγχιάλου

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι Σύμβουλοι.
Είναι σε όλους σας γνωστό ότι το Νεκροταφείο μας είναι δωρεά του Αγχιαλίτη Δημοσθένη Γεωργιάδη, κατοίκου τότε Αμερικής.

Η προσφορά τόσο του ιδίου, όσον και του πατρός του Αθανασίου Εφημερίου και του αδερφού του Αντωνίου Αθ. Γεωργιάδη επίσης Εφημερίου προς την νέα τους Πατρίδα την Νέα Αγχιάλο είναι μεγάλη. Στο όνομα του πατρός τους ονομάστηκε μία οδός της πόλης μας, ο δε αδερφός του ιερούργησε πολλά χρόνια στην εκκλησία μας του Αγίου Γεωργίου και είναι αυτός που εικονίζεται στην επάνω πόρτα του Νεκροταφείου.

Και οι δύο πιο πάνω ιερείς είναι θαμμένοι στο Νεκροταφείο μας, όλα δε τα άρρενα τέκνα της οικογένειας του Αθανασίου Γεωργιάδη, Αντώνιος-Κων/νος- Κόδρος καθώς και ο ίδιος είναι γραμμένοι στα μητρώα αρρένων της Νέας Αγχιάλου.

Αρχικά στην επάνω πόρτα του Νεκροταφείου, υπήρχε πάνω από την πόρτα μεταλλικό πλαίσιο με το όνομα του δωρητή, ως συνημμένη φωτογραφία. Φαίνεται ότι αργότερα αυτό άλλαξε διότι εγώ θυμάμαι ότι ήταν ημικυκλικό προς τα επάνω και οριζόντιο και στο μεν ημικυκλικό έγραφε ΔΩΡΕΑ και στο οριζόντιο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ. Σεις προτείνατε κύριε Πρόεδρε στο ημικυκλικό να γράφει ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ Ν.Α. και στο οριζόντιο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ, όπως π.χ. ΔΡΑΓΝΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟ ΜΕΓΑΡΟ και αυτό το βρίσκω πιο σωστό.

Μιλάμε για την τοποθέτηση νέου πλαισίου διότι το τελευταίο, πριν πολλά χρόνια, κατά την περιτοίχιση του Νεκροταφείου, λόγω καταστροφής του παλαιού από τους σεισμούς, αφρέθη και η πόρτα και το πλαίσιο και τοποθετήθηκε άλλη χωρίς πλαίσιο με το όνομα του δωρητή. Θα ήθελα λοιπόν να σας παρακαλέσω να ενεργήσετε για την τοποθέτηση νέου πλαισίου, όπως ο ίδιος το προτείνατε και το περιγράψω πιο πάνω.

Έχουμε ηθική υποχρέωση να το κάνουμε αυτό, διότι στο Νεκροταφείο αυτό που μας δώρισε θάβουμε τους νεκρούς μας σχεδόν 110 χρόνια και ποιος ξέρει πόσα ακόμη.

Βέβαιος ον ότι θα πράξετε τα δέοντα σας ευχαριστώ και εγώ και όλοι οι κάτοικοι της πόλης μας, διότι είναι πολλοί αυτοί που με προέτρεψαν να σας απευθύνω αυτή την επιστολή.

Με εκτίμηση

Γιάννης Τερψιάδης

Συνημμένα: 1) Φωτοαντίγραφο Συλλόγου ΑΣΤΗΡ, 2) Φωτογραφία με στοιχεία του Δωρητή στη Βορεινή Πόρτα του Νεκροταφείου

ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΚΑΙ ΑΧΕΛΩ

Πόπη Βραχιώτου - Λυμπεροπούλου
Εκπαιδευτικός - Συγγραφέας

Κατ' αρχήν, είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς τη Μαύρη Θάλασσα (Καρά Ντενίς στα Τουρκικά), σε κάποιον που γεννήθηκε στη Μεσόγειο. Γι' αυτόν θάλασσα σημαίνει φως, διάφανα νερά, φιλόξενους όρμους, καλούς λιμένες, άπειρα νησιά και νησίδες, σύντομα περάσματα, κοντινές αποστάσεις. Έτσι, μόνο μια λέξη μπορεί να χαρακτηρίσει τα αισθήματα που ένωσαν οι Έλληνες αντικρίζοντας τότε τον Πόντο: Δέος! Δέος για τη θάλασσα που ανοίγεται σιωπηλή, βαθύχρωμη - δίχως ήλιο, δίχως νησιά, δίχως σημείο ορατό στον ορίζοντα. Εδώ, πέρα από τις Συμπληγάδες, ανοιγόταν γι' αυτούς ένας άλλος κόσμος, στους αντίποδες του δικού τους κόσμου, της δικής τους σκέψης, της δικής τους αντίληψης για τα πράγματα.

Ο Πόντος ήταν "Άξεινος", δηλ. Αφιλόξενος κατά τον Απολλόδωρο, "δια το δυσχείμερον και την αγριότητα περιοικούμενων εθνών". Και έγινε, σαν πήγαν εκεί οι Έλληνες για να αποικήσουν, "Εύξεινος" δηλ. Φιλόξενος! Και αυτό τα λέει όλα!...

Οι μύθοι που συνδέθηκαν με τις υπεράνθρωπες προσπάθειες για την κατόπτευση και την προσπέλαση του χώρου πέρα από το βορειοανατολικό Αιγαίο είναι πάμπολοι. Κάθε ανυπέβλητο εμπόδιο που ξεπερά-

στηκε προκάλεσε τόσο θαυμασμό, ώστε απέκτησε τη μορφή του άθλου.

Ο μύθος του Φρίξου και της Έλλης ή ο θρύλος της Αργοναυτικής εκστρατείας με το πρώτο μακρινό ταξίδι και τις περιπέτειες του Ιάσονα από την Ιωλκό στην Κολχίδα εκφράζουν το ανήσυχο ελληνικό πνεύμα που αναζητούσε πλούτο, δόξα και περιπέτειες.

Στα δυτικά παράλια της Μαύρης Θάλασσας, έξω από το νοτιοανατολικό άκρο του κόλπου του Μπουργκάζ, γύρω στα 610-600 π.Χ. οι Μιλήσιοι ίδρυσαν την ιωνική Απολλωνία, η οποία στα πρωτοβυζαντινά χρόνια μετονομάστηκε σε Σωζόπολη.

Οι Απολλωνιάτες στη συνέχεια τον 6ο π.Χ. αιώνα, σε γεωστρατική θέση της περιοχής ίδρυσαν την Αγχιάλο η οποία εξελίχθηκε σε κέντρο αγροτικό, ναυτικό και αλιευτικό ξεπερνώντας τη μητρόπολή της σε ευμάρεια και ευημερία.

Στις επίσημες βυζαντινές πηγές η Αγχιάλος αναφέρεται με το αρχαίο της όνομα. Όμως οι Αγχιαλίτες ονόμαζαν την πατρίδα τους Αχελώ.

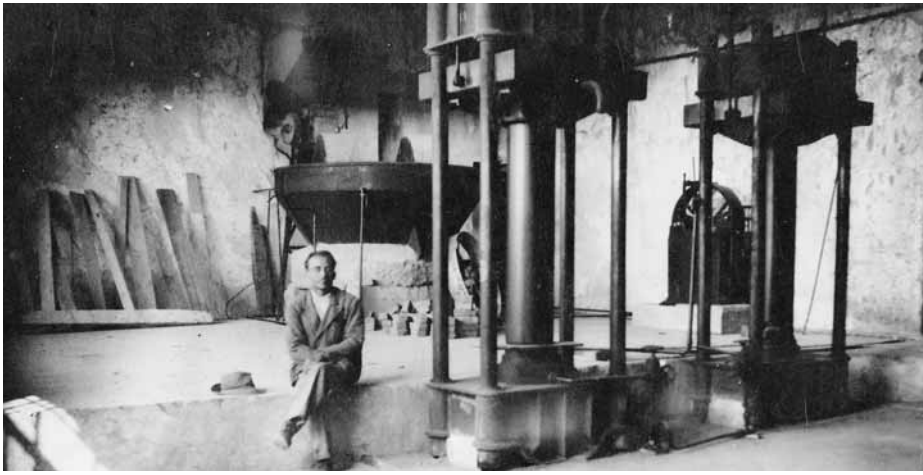
Δεκατέσσερα μίλια βορειότερα και εβδομήντα χιλιόμετρα μακρύτερα οι Μεγαρείς ίδρυσαν τη Μεσημβρία (σημερινή Νέσεμπαρ).

Οι δυο θαλασσινές γειτονικές πόλεις, η Απολλωνία και η Μεσημβρία, χτισμένες σε δυο βραχώδεις προεξοχές της θρακικής γης, συγκρούονταν μεταξύ τους για τ' αμπέλια, τα αγκυροβόλια και τους ψαρότοπους, κυ-

100 χρόνια Αγροτικός Συνεταιρισμός Αγχιάλου

Μια αναδρομή στο παρελθόν: Ιωάννης Βλαχόπουλος

Της Πόπης Ευλογημένου-Βίγκλα

100 χρόνια από την ίδρυση του Αγροτικού Συνεταιρισμού Νέας Αγχιάλου η «Δήμητρα» και θερμά συγχαρητήρια στους διοργανωτές των εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων και φόρος τιμής στους πρωτεργάτες αυτού του Αγροτικού Συνεταιρισμού.

Μια ωραία επετειακή γιορτή που έγινε στο Δράγνιο Δημαρχείο με πλήθος κόσμου, αρχών και Αγχιαλιτών.

Η έκπληξη όμως ήταν όταν το Συμβούλιο ανακοίνωσε ότι στα αρχεία του κράτους βρέθηκε το πρώτο καταστατικό του Συνεταιρισμού με τις υπογραφές των πρώτων Αγχιαλιτών (βλ. φωτογραφία «Συνεταιρισμός») που σκέφθηκαν και υλοποίησαν την ιδέα ότι ενωμένοι θα τα κατάφεραν, ξεκινώντας από το μηδέν για να δημιουργήσουν ξανά τις περιουσίες που εγκατέλειψαν στην Παλαιά Αγχιάλο.

Γράφω αυτά, γιατί ο θεός μου Χρήστος Ευλογημένος ήταν από τους πρωτεργάτες αυτής της προσπάθειας, αφού υπάρχει και η υπογραφή του στο ιδρυτικό καταστατικό.

Τον τίμησαν όμως και οι νεώτεροι Αγχιαλίτες δίνοντας το όνομά του στην οδό Χ. Ευλογημένου, όπως και όλους

τους άλλους. Ελαφρύ το χώμα που τους σκεπάζει.

Σε αυτό όμως το ξεκίνημα του Συνεταιρισμού θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω και τη συνεισφορά του πατέρα μου, Παναγιώτη Ευλογημένου και του πεθερού μου Κατελή Βίγκλα, οι οποίοι συνέχισαν με όλους τους άλλους Αγχιαλίτες την ιδέα του Συνεταιρισμού και όχι μόνον την συνέχισαν αλλά την ανέπτυξαν και σε άλλους τομείς.

Η ομαδικότητα και η αγάπη για τον τόπο που τους δόθηκε, η ανάγκη της επιβίωσης γιατί ο τόπος ήταν δύσκολος, όλοι μαζί όμως δούλεψαν να αποξηράνουν τα έλη, να φέρουν το νερό, να εξημερώσουν τα άγρια ελαιόδεντρα, να δημιουργήσουν τους λαχανόκηπους που τους ήταν απαραίτητοι, να φυτέψουν αμπελίες που τόσο αγαπούσαν για τους αμπελώνες που άφησαν πίσω τους.

Όλα αυτά για να τα βγάλουν πέρα, να μεγαλώσουν τα παιδιά τους και αυτό θα γινόταν μόνο με την προσπάθεια και την προσφορά όλων.

Σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια ανάπτυξης του Συνεταιρισμού στα αρχικά του στάδια και μετέπειτα έπαιξε επίσης ο θεός μου, Ιωάννης Βλαχόπουλος

(βλ. φωτογραφία αριστερά), αδελφός της μητέρας μου Σοφίας, που πρόσφερε πάρα πολλά σε ότι αφορούσε το μηχανολογικό εξοπλισμό, όπως την προμήθεια και λειτουργία του αλωνιστικού συγκροτήματος, του αλευρόμυλου, του ελαιοτριβείου και όλων των λοιπών εγκαταστάσεων και μηχανημάτων.

Απόφοιτος τεχνικής σχολής μηχανικών εγκαταστατών (χωρίς να είναι ο ίδιος πρόσφυγας) αγάπησε τους Αγχιαλίτες και την Αγχιάλο και τους βοήθησε με όλες του τις δυνάμεις.

Ήταν επί σειρά ετών ο μηχανικός του Συνεταιρισμού. Αυτός ήταν που τους συμβούλευε τι μηχανήματα θα χρειαζόνταν, πρωτοστατούσε στην αγορά τους, προσπαθούσε να βρει μεταχειρισμένα σε καλή τιμή, ώστε να μην επιβαρύνει τους συνεταιρείους. Επισκεύαζε κι διόρθωνε όποια βλάβη προέκυπτε (ατμομηχανή που έδινε κίνηση στο αλωνιστικό συγκρότημα αλωνιστική, πατόζα, κοσκίνα, αχυροδετική, κλπ) όλα ήταν υπό τον έλεγχό του και την εποπτεία του. Η εγκατάσταση του ελαιοτριβείου κοντά στο λιμανάκι έγινε εξ ολοκλήρου από εκείνον και από τα παιδιά που μαθήτευαν κοντά του (δεν ξέρω αν ζει κανείς Ι. Καραγιάννης Γ. Κατσέλης και άλλοι),

έβγαλε πολλούς πρακτικούς μηχανικούς, ήταν αγαπητός όλοι τον φώναζαν Μαστρογιάννη, προσιτός σε όλους ικανότατος -όποιο μηχανήμα είχε βλάβη φώναζε τον Μαστρογιάννη έλεγαν- ακόμη και οι ξένοι προμηθευτές των μηχανημάτων που επισκέφτηκαν το ελαιοτριβείο θαύμασαν τη σωστή δουλειά του. Πρέπει επίσης να αναφερθεί η μεγάλη αγάπη του για τα φυτά. Ο θεός μου ήταν γνώστης πολλών φυτών με την επιστημονική τους ονομασία, γνώσεις τις οποίες απέκτησε από τον πατέρα του Γεώργιο Βλαχόπουλο που υπήρξε γεωπόνος του βασιλικού κήπου των ανακτόρων Αθηνών στις αρχές του 20ου αιώνα.

Ήταν ο μηχανικός που έκανε την εγκατάσταση στην γαλακτοβιομηχανία «Αγνό» Θεσσαλονίκης, «ΕΒΟΛ» του Βόλου, κ.α.

Με την προσωπικότητά του, τις γνώσεις του και τις εμπειρίες του δούλεψε μαζί με τους Αγχιαλίτες για πολλά χρόνια. Αν όλοι τους έβλεπαν από εκεί ψηλά θα καμάρωναν και θα ήταν περήφανοι για τους απογόνους τους, για το πώς διατήρησαν και ανέπτυξαν τον αγροτικό Συνεταιρισμό προς όφελος της πόλης μας.

ρίως όμως για τις αλυκές της Αγχιάλου. Ιδιαίτερα γνωστή σύρραξη ήταν εκείνη του 2ου π.Χ. αιώνα. Οι Μεσημβριανοί κατέλαβαν την οχυρή Αγχιάλο και οι Απολλωνιάτες ζήτησαν τη βοήθεια της Ίστριας (αποικίας των Μιλησίων). Ο στόλος των Ιστρίων με ναύαρχο τον Ηγησαγόρα κατανάυμαχησε τους Μεσημβριανούς και η Αγχιάλος αποδόθηκε στην Απολλωνία, η οποία όφειλε το όνομά της στην λατρεία του Απόλλωνα.

Η αρχαία - πρωτοχριστιανική Αγχιάλος καταποντίστηκε στη διάρκεια των σεισμών του 8ου αιώνα κι έτσι δεν έχει σωθεί τίποτα από τις πρώτες φάσεις της ζωής της.

Η πολιτεία, λοιπόν, που συνέδεσε το όνομά της με τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Ε', ο οποίος οργάνωσε από το 756 ως το 775, με στρατό και στόλο, εννέα συνδυασμένες εκστρατείες εναντίον των νεοφερμένων στην περιοχή Βουλ-

γάρων, βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Τα τείχη που την περιέζωναν έγιναν ύφαλοι στα ανοιχτά της νέας πόλης, που ανοικοδομήθηκε από τους Βυζαντινούς το 786.

Κανένα καράβι δεν μπορούσε να πλησιάσει την Αγχιάλο. Μόνον οι Αγχιαλίτες γνώριζαν το πέρασμα ανάμεσα στα τείχη -ύφαλα. Κι' ώσπου να μπει ο φάρος στο πέ-

λαγος, όλοι οι Μαυροθαλασσίτες ναυτικοί έτρεμαν τα νερά της Αγχιάλου.

Κοντά στη ναυτική και ψαρική τέχνη οι Αγχιαλίτες είχαν και την αμπελουργική. Κατάφυτη από αμπελίες ήταν η περιφέρειά τους και τα οκτώ διαφορετικά είδη που παρήγαγαν κάλυπταν εκλεκτές ποιότητες φιλόφλουδων άσπρων, κιτρινωπών, ροζακιών, κόκκινων, μοσχάτων και γλυκών σταφυλιών.

Με την επικουρία του αρχαίου θεού Διονύσου και αργότερα με τις ευλογίες του Αγίου Τρύφωνα, στις αρχές του 20ου αιώνα, έφθασαν οι Αγχιαλίτες να καλλιεργούν περίπου 3.000.000 κλήματα.

Κάθε 1η Φεβρουαρίου, στη γιορτή του Αγίου Τρύφωνα, μετά τη θεία λειτουργία όλος ο κόσμος έπαιρνε αγιασμό κι έβγαине να ραντίσει τα αμπελίες, για να έχουν καλή καρποφορία (το έθιμο συνεχίζεται όπως και τότε στη Νέα Αγχιά-

λο) στην οποία κατοικούν οι απόγονοι των Προσφύγων που κατέφυγαν στην Ελλάδα μετά τον όλεθρο της Αγχιάλου, τον Ιούλιο του 1906, από τους Βουλγάρους.

Όμως, κατά το αρχαίο έθιμο, οι ομάδες των πανηγυριστών τότε διάλεγαν για το ράντισμα νεαρά παιδιά, που ζούσαν και οι δυο γονείς τους, τα οποία καβάλα στ' άλογα τριγύριζαν μέσα στους αμπελώνες και έριχναν από λίγο αγιασμό σε κάθε κλήμα. Από κει και πέρα, αν ήταν στη γέμισή του το φεγγάρι, γινόταν το κλάδεμα.

Η κάθε οικογένεια, εκτός από τον αμπελώνα, φρόντιζε να καλλιεργεί και μερικά οπωροφόρα δέντρα για τις ανάγκες της. Επίσης άφηνε κι έναν ελεύθερο χώρο στο κτήμα, για να εξασφαλίζει με τη σπορά του τα όσπρια της χρονιάς.

Τα περισσότερα δημητριακά και τις μεγάλες ποσότητες βοοειδών που εμπορεύονταν οι Αγχιαλίτες, τα αγόραζαν από τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους της ενδοχώρας. Εκτός όμως κι από τα άλλα, γνωστά ελληνικά προϊόντα, οι Αγχιαλίτες πουλούσαν στους Θράκες αλάτι. Στη χώρα τους υπήρχαν τεράστιες αλυκές κι από την εκμετάλλευσή τους προερχόταν το μεγαλύτερο έσοδο της πόλης. Αυτή η σχέση ανάμεσα στην Αγχιάλο και τα ενδότερα διατηρήθηκε επί 25 αιώνες.

Οι Έλληνες, οι Βούλγαροι και οι Τούρκοι αγροτοκτηνοτρόφοι αργότερα κατέβαζαν τα προϊόντα τους στην Αγχιάλο

και οι Έλληνες έμποροι τα αγόραζαν και τα μετέφεραν με τα ιστιοφόρα τους στις μεγάλες αγορές, κυρίως στην Κωνσταντινούπολη. Οι Τούρκοι ονόμαζαν τις αλυκές της Αγχιάλου "αλτίν μπαχτσέσι" δηλαδή "χρυσό κήπο".

Εκείνη η Αγχιάλος, της Βόρειας Θράκης, ήταν λοιπόν μια πόλη που φημιζόταν για τα πλούτη των Ελλήνων κατοίκων της. Έτσι, επόμενο ήταν να δημιουργηθεί μίσος από τους διαφορετικούς κατοίκους εναντίον του Ελληνικού στοιχείου που δραστηριοποιούνταν εκεί. Και, με την ανοχή ή και την υποκίνηση της Βουλγαρικής Κυβέρνησης, πραγματοποιήθηκε το γνωστό ολοκαύτωμα της πόλης τον Ιούλιο του 1906...

Σήμερα, θα ήταν μάταιο να αναζητήσει κανείς την τότε Αγχιάλο στη σημερινή Πομόριε, όπως ονομάστηκε από τους Βουλγάρους. Λιγοστά ίχνη του τείχους της εντοπίστηκαν από επιστημονική ομάδα ανάμεσα στις σιδηροδρομικές γραμμές και τον αυτοκινητόδρομο, τις νέες συνοικίες και την παραλία, τις αλυκές και τη λιμνοθάλασσα.

Καημένη Αγχιάλος! Δεν έχασες μόνο τους ανθρώπους σου, όπως τόσοι και τόσοι άλλοι τόποι στη Μαύρη Θάλασσα! Έχασες το σχήμα και τον όγκο σου, την όψη της μορφής σου! Και, μόνο τα θαλασσοπούλια σε ξαναβρίσκουν, καθώς βουτούν στις στοιχειωμένες ξέρες, εκεί που έπνιξες τόσοι και τόσοι ναυτικούς, πριν παραδοθείς στις φλόγες εκείνον τον άγριο βαλκανικό Ιούλιο του 1906.

Η θεμελίωση της Ν. Αγχιάλου στις 30 Σεπτεμβρίου 1907

Η ομιλία της κας Νίτσας Καρνοπατλόγλου - Τσουκαλά, εκπαιδευτικού στην εκδήλωση της Χορωδίας Νέας Αγχιάλου - Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου 2018 αφιέρωμα στην ίδρυση-θεμελίωση της πόλης μας

Η ίδρυση της Νέας Αγχιάλου και η ιστορία της έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Αυτό είναι η επιλογή και η απόφαση των Αγχιαλιτών να αντισταθούν στην επίθεση που δέχτηκαν από τους Βούλγαρους διαδηλωτές, να μη δεχτούν να παραδώσουν τα σχολεία και τις εκκλησίες, τον ελληνικό χαρακτήρα και την ανεξαρτησία της κοινότητάς τους στην Αγχιάλο του Εύξεινου Πόντου. Γι' αυτό είχαν και ξεχωριστή αντιμετώπιση «ως ήρωες» στην Ελλάδα που ήρθαν πρόσφυγες.

Τιμούμε λοιπόν σήμερα τη θεμελίωση της πόλης μας στις 30 Σεπτεμβρίου 1907 και την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών σε αυτήν στις 25 Μαΐου 1908. 110 χρόνια πέρασαν. Δεν είναι πολλά για την ζωή μιας πόλης.

Η Νέα Αγχιάλος είναι μια πολύ νέα πόλη με εκπληκτική ανάπτυξη, οικοδομική, πληθυσμιακή και οικονομική. Το αφιέρωμα από τη χορωδία μας στην ίδρυση της Ν. Αγχιάλου ελπίζουμε να αποτελέσει αφετηρία, να καθιερωθεί με αποτέλεσμα να προβάλλουμε το σημαντικό αυτό γεγονός, τη μεγάλη προσφορά των πρώτων κατοίκων σε χρόνια με μεγάλες δυσκολίες και σκληρές συνθήκες αλλά και η ιστορική μνήμη να διατηρείται ζωντανή.

Να ξαναζωντανεύουν οι διηγήσεις και οι εικόνες των πρώτων χρόνων, ώστε στο περιβάλλον της σύγχρονης πόλης να συνειδητοποιούμε την αξία του τόπου στον οποίο κατοικούμε, να γνωρίζουμε τις παραδόσεις και τα χαρακτηριστικά στοιχεία του ανθρώπινου δυναμικού της.

Η ζωή των ανθρώπων καθημερινά παράγει ιστορία, η οποία είναι διάλογος ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, ανάμεσα στα γεγονότα του παρελθόντος και στους μελλοντικούς στόχους κάθε εποχής και κοινωνίας. Μεγάλο μέρος της ζωής των ανθρώπων εξαρτάται από τις εξελίξεις που συνέβησαν στο παρελθόν. Όπως π.χ, αν δεν επέλεγαν οι Αγχιαλίτες τη φυγή από την πατρίδα τους το 1906, ίσως να μην υπήρχε η σημερινή πόλη σ' αυτή τη θέση, και με αυτό το όνομα βέβαια. Και το παρόν το αντιλαμβανόμαστε δια μέσου όσων διατηρήθηκαν από το παρελθόν και σε συνάφεια με αυτό. Όπως για παράδειγμα από τις φωτογραφίες, παλαιά αντικείμενα, προγενέστερα κείμενα και ό, τι έχει διασωθεί από το παρελθόν.

Όλοι οι κάτοικοι της Ν. Αγχιάλου σήμερα μετέχουν στο αποτέλεσμα της ίδρυσης της νέας πόλης και διαμορφώνουν το φυσικό και πολιτισμικό της περιβάλλον.

Στα βιβλία, του Δράκου Μαυρομάτη «Η Αγχιάλος μεσ' από τις φλόγες» Αθήνα 1930, του Κων/νου Εμμανουηλίδη «Σύγχρονος Ιστορία» 1956, οι οποίοι έζησαν τα γεγονότα, καταγράφεται το χρονικό του ολοκαυτώματος και της ίδρυσης. Σε βιβλία που εκδόθηκαν σε νεότερα χρόνια, του Θανάση Κιλμπασάνη, του Γιώργου Διονυσίου, στα πρακτικά των δύο συνεδρίων του Δήμου Ν. Αγχιάλου, για τα 90 χρόνια από την ίδρυση και για τα 100 από το ολοκαύτωμα, στην εφημερίδα του συλλόγου των Αγχιαλιτών Αθήνας, ακόμη και στο διαδίκτυο, υπάρχουν επίσης πολλές πληροφορίες για την ιστορία της Ν. Αγχιάλου.

Με σύντομη αναφορά θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε το φρόνημα, τα κίνητρα και τους στόχους των Αγχιαλιτών, όπως και την εντύπωση που προκάλεσαν με την παρουσία τους και τη δράση τους.

Η ιστορία των Αγχιαλιτών περιλαμβάνει πολλούς σταθμούς. Τα γεγονότα που προηγήθηκαν του ξεριζωμού τους είναι συνταρακτικά και καθοριστικά για τον Ελληνισμό των πόλεων της Ανατολικής Ρωμυλίας. Η περιοχή της ήταν τμήμα της βόρειας Θράκης στην κυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που καταρρέει. όρια έχει τον Αίμο βόρεια και τη Ροδόπη νότια, τον μικρό Αίμο ανατολικά και δυτικά τον Όρβηλο. Ήταν πεδίο ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων. Για να περιοριστεί η μεγάλη Βουλγαρία που δημιούργησε η Ρωσία με τη συνθήκη του Αγίου Στεφάνου το Μάρτιο του 1878, αφού νίκησε τους Τούρκους, επιβάλλουν οι άλλες δυνάμεις της Ευρώπης τη συνθήκη του Βερολίνου τον Ιούλιο του 1878 και ορίζεται η περιοχή αυτή αυτόνομη, με το όνομα Ανατολική Ρωμυλία. Στις πόλεις της περιοχής αυτής υπήρχαν ακμαίες ελληνικές κοινότητες, όπως και στην Αγχιάλο και η θέση τους σταδιακά γίνεται επισφαλής. Απειλούνται με εξόντωση.

Συνήθως προσεγγίζουμε μελοδραματικά τα ολέθρια γεγονότα για τη ζωή των απλών ανθρώπων και τις γενικότερες εθνικές συνέπειες. Όμως υπάρχουν οι δράστες, οι ηθικοί αυτουργοί και οι ενέργειες που οδήγησαν στα καταστροφικά αποτελέσματα. Η Βουλγαρία το 1885 προσάρτησε πραξικοπηματικά την αυτόνομη περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας. Η εξόντωση του Ελληνισμού αρχίζει σταδιακά.

Οι διεθνείς συνθήκες και η εχθρική προς την Ελλάδα πολι-

τική των μεγάλων δυνάμεων, ο πανσλαβισμός, η τακτική της Ρωσίας να βρει διέξοδο στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο, η πολιτική της εθνοκάθαρσης που ασκήθηκε από Βούλγαρους εθνικιστές, παραστρατιωτικούς με τα συλλαλητήρια κατά των Ελλήνων, με την ανοχή του βουλγαρικού κράτους, οδήγησε στην καταστροφή του Ελληνισμού στην περιοχή αυτή.

Το Ελληνικό κράτος δεν είχε τη δύναμη να προστατέψει τους Έλληνες της Ανατολικής Ρωμυλίας. Η προσπάθεια αντίδρασης με επιστράτευση προκάλεσε τον αποκλεισμό των λιμανιών από το στόλο των πέντε μεγάλων δυνάμεων.

Επικρατούσε μεγάλη αναστάτωση στους Έλληνες πολίτες, που με συλλαλητήρια απαιτούσαν την απελευθέρωση και των άλλων Ελληνικών περιοχών στο βορρά. Το 1881 είχε απελευθερωθεί η Θεσσαλία. Οι πληγές του Μακεδονικού Αγώνα ήταν νωπές, όπως και η ήττα της Ελλάδας στον Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897 που στοίχισε στην Ελλάδα μεγάλη οικονομική αποζημίωση προς την Τουρκία. Βλέπουμε πως με την εχθρική στάση των ισχυρών χωρών η Ελλάδα αντιμετώπιζε κρίση στην εξωτερική πολιτική αλλά και μεγάλη αστάθεια και κρίση στην εσωτερική πολιτική κατάσταση.

Οι κυβερνήσεις είχαν πολύ σύντομη διάρκεια την περίοδο αυτή.

Συνέπεια όλων αυτών ήταν οι ελληνικές κοινότητες να υποκύβουν στη βία και στις επιθέσεις των βούλγαρων εθνικιστών που ενοχλούνταν από το υψηλό εθνικό φρόνημα, τη διατήρηση της ελληνικής ταυτότητας, γλώσσας, παιδείας και ορθόδοξης χριστιανικής θρησκείας που επεδείκνυαν.

Οι Αγχιαλίτες ήταν σχεδόν αμιγής πληθυσμός Ελλήνων στην πόλη τους. Δεν ήθελαν να εκβουλγαριστούν, να παραδώσουν τις εκκλησίες και τα σχολεία τους. Αντιστάθηκαν και το πλήρωσαν με την πυρπόληση της πόλης τους. Το ολοκαύτωμα στις 30 Ιουλίου 1906. Μεγάλος αριθμός Αγχιαλιτών επέλεξε τη φυγή. Κατέφυγαν στην Ελλάδα με ατμόπλοια που έστειλε το ελληνικό κράτος. Έφτασαν στον Πειραιά όπου ειδική επιτροπή τους κατέγραφε.

Το ελληνικό κράτος τους υποδέχτηκε θερμά και τους περιέθαλψε. Εγκαταστάθηκαν σε διάφορα δημόσια κτίρια της Αθήνας. Η κατάσταση τους όμως ήταν τραγική. Είχαν χάσει την πατρίδα τους, τα σπίτια και τις περιουσίες τους.

Η επιτροπή περίθαλψης προσφύγων του Υπουργείου εσωτερικών και η αντίστοιχη επιτροπή κυριών με πρόεδρο την κ. Αικ. Ζλατάνου φρόντιζαν να καλύπτονται τις βασικές τους ανάγκες και να τους συμπαραστέκονταν στη δυστυχία να βρεθούν από νοικοκύρηδες πρόσφυγες.

Η άφιξη και διαμονή των προσφύγων Αγχιαλιτών στην Αθήνα είχε μεγάλη εθνική και πολιτική απήχηση. Η κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Θεοτόκη προσπαθούσε να διαχειριστεί την κατάσταση με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Πολλά δημοσιεύματα στον ελληνικό και διεθνή τύπο δήλωναν αγανάκτηση για την καταστροφή της Αγχιάλου και συμπαρατάστη στους «δυστυχείς πρόσφυγες». Οι Αγχιαλίτες είχαν αστικό τρόπο ζωής, ήταν ευπροσάρμοστοι, με κοσμοπολίτικο, ανοικτό σε άλλες νοστροπίες χαρακτήρα, με παράδοση στην αυτοοργάνωση και συνεργασία. Στην Αθήνα αναλαμβάνουν δράση.

Πρωτοπόροι οι εξεχόντες, οι διανοούμενοι, «οι τα πρώτα φέροντες» όπως τους ονομάζει ο Δρ. Μαυρομάτης, αποτελούν την ηγετική ομάδα. Συστήνουν προσφυγικό γραφείο στην οδό Σόλωνος και με υπομνήματα προς την κυβέρνηση και δημοσιεύματα στις εφημερίδες, εργάζονται για τον «ερό σκοπό», να ιδρυσουν μια νέα πόλη με το όνομα Νέα Αγχιάλος. Εκλέγουν επιτροπές, για να διαχειριστούν το θέμα ίδρυσης της νέας πόλης και της εγκατάστασής τους. Η πρώτη αποτελείται από τους, Γεώργιο Τσακίρη, πρόεδρο, Αλεξ. Μαυρομάτη, Σωτ. Σταυρίδη.

Ο Γ. Τσακίρης αποτέλεσε εμβληματική προσωπικότητα, όπως μαρτυρούν και τα δημοσιεύματα για το θάνατό του στις 27 Σεπ. 1907. Η κηδεία του έγινε με δημόσια δαπάνη, όπως αναφέρει ο Δρ. Μαυρομάτης και μας διασώζει τα δημοσιεύματα, στην Αθηναϊκή εφημερίδα Άστυ, δύο δημοσιογράφων, στα οποία μιλούν διθυραμβικά για την προσωπικότητά του και τον αγώνα του για το σκοπό των Αγχιαλιτών «ο Γ. Τσακίρης ήτο ο νους των προσφύγων, η μύνητο, επαθαίνετο, πολεμούσε, διοικούσε». Δεν πρόλαβε όμως να δει τη θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου.

Το θέμα της εγκατάστασης των προσφύγων, εκτός από την κυβέρνηση, τους υπηρεσιακούς παράγοντες και τη Βουλή απασχολεί και την κοινή γνώμη. Τα δημοσιεύματα στις εφημερίδες εξυμνούν την αυτοθυσία και τον πατριωτισμό των Αγχιαλιτών. Πολλές είναι και οι προτάσεις για την εγκατάστασή τους. Προτείνονται δημόσιες εκτάσεις αλλά και ιδιωτικές στην περιοχή της Θεσσαλίας, που το 1881 είχε απελευθερωθεί. Υπήρξαν προτάσεις να διαχωριστούν. Οι Αγχιαλίτες όμως επέμεναν να εγκατασταθούν όλοι μαζί και έπρεπε να βρεθεί κατάλληλη έκταση.

Ο Σπύρος Χασιώτης, διαπρεπής επιστήμων γεωπόνος, καθηγητής, πολιτευτής, με εντολή της κυβέρνησης αφού επι-

σκέφτηκε πολλές περιοχές της Θεσσαλίας [π.χ. και τα Στεφανοβίκεια κτήματα], υπέδειξε τελικά το κτήμα του Π. Τοπάλη, το οποίο γνώριζε από τη θητεία του στη Γεωργική Σχολή Κασσαβετίας [Αιδίني].

Η επιτροπή Αγχιαλιτών που επισκέφτηκε το κτήμα μαζί με τον Σπ. Χασιώτη, το ενέκρινε, γιατί συγκέντρωνε πολλά χαρακτηριστικά της παλιάς Αγχιάλου και ιδιαίτερα την παραλιακή θέση. Στην εμπεριστατωμένη γνωμοδοτική του έκθεση στις 27 Δεκεμβρίου 1906, αναφέρει και το βασικό περιορισμό που έθεταν οι πρόσφυγες. Να μη διαχωριστούν και διασκορπιστούν, αλλά να αποτελέσουν ένα και μόνο αδιαίρετο συνοικισμό ως αγροτική πόλη που θα ονομαστεί Νέα Αγχιάλος προορισμένη να συνεχίσει τη ζωή και την πρόοδο της παλιάς Αγχιάλου που διατηρήθηκε πολλούς αιώνες. Αναφέρει επίσης ότι πρόκειται για την εγκατάσταση 700 οικογενειών.

Στις 7 Απριλίου 1907 εκδόθηκε ο νόμος 3202, που όριζε την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών και άλλων προσφύγων από τη Βουλγαρία σε δύο συνοικισμούς. Ένα της Ν. Αγχιάλου, αποκλειστικά για τους Αγχιαλίτες και δεύτερο της Ευξεινούπολης κοντά στον Αλμυρό για τους υπόλοιπους από τα παράλια του Εύξεινου Πόντου.

Η αγορά του κτήματος Τοπάλη υποστηρίχτηκε δυναμικά από τους Αγχιαλίτες. Υπήρξαν όμως και αντιρρήσεις για την τιμή της αγοράς, όπως φαίνεται στο πρακτικό της 20ης Απριλίου 1907, που μας το διασώζει ο Δράκος Μαυρομάτης. Στο κείμενο του πρακτικού οι Αγχιαλίτες εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους στον Π. Τοπάλη που αποδέχτηκε να πουλήσει το κτήμα για την εγκατάστασή τους και την ίδρυση της Νέας Αγχιάλου αλλά και τη λύπη και αγανάκτησή τους για «τα σκοπίμως διαδοθέντα περί απαίτησεως υπερρόγκων δήθεν ποσών» Διαφαίνεται η αγωνία τους μήπως δυσαρεστηθεί και αλλάξει γνώμη. Υπογράφεται το πρακτικό από το Γ. Τσακίρη, πρόεδρο, τον Μιχαήλ Τσιτσιτσίνα γραμματέα και επιτροπή Αγχιαλιτών με 209 υπογραφές. Για να το παραδώσουν στον Π. Τοπάλη ταξίδεψαν στο Γαλάζιο [Γαλάτσι] της Ρουμανίας, ο Μιχ. Τσιτσιτσίνας και ο Γ. Διαμαντόπουλος.

Στον Αλμυρό η πληροφορία για την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών στο παραλιακό τμήμα του κτήματος Τοπάλη είχε αρνητική υποδοχή. Διατυπώθηκε η πρόταση να εγκατασταθούν εσωτερικά, σε κτήματα του δημοσίου κοντά στον Αλμυρό. Αυτή την άποψη υποστήριζαν και ο δήμαρχος Αλμυρού Αργυρόπουλος, ο βουλευτής Μπαλτατζής αλλά και ο Νικόλαος Γιαννόπουλος, σημαντικός ερευνητής, εμπειρικός αρχαιολόγος και δημοτικός σύμβουλος Αλμυρού.

Προσπαθούσε να προωθήσει την πρότασή του στη Βουλή μέσω του βουλευτή Άρτας Καραπάνου.

Από το Δεκέμβριο του 1906 που γίνεται η πρόταση του Χασιώτη με την γνωμοδοτική έκθεση, μέχρι την έκδοση του νόμου 3202 στις 7 Απριλίου 1907 που αποφάσισε την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών, όπως εκείνοι ήθελαν, γίνονται οι προσπάθειες όσων έχουν διαφορετική γνώμη, αλλά και ο επίμονος αγώνας των Αγχιαλιτών να επιτύχουν το σκοπό τους. Η Νέα Αγχιάλος να θεμελιωθεί και ιδρυθεί στο παραλιακό τμήμα, στην τοποθεσία «καινούριο» στο Τσιφλίκι του Τοπάλη. Τους υποστηρίζουν και υπηρεσιακοί παράγοντες του Βόλου, όπως π.χ. ο Νομάρχης Παγανέλης. Μετά την έκδοση του νόμου που αποφασίζει την εγκατάσταση των Αγχιαλιτών, πολλοί ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στον τουρκικό στρατώνα του Αλμυρού και σε διάφορα σπίτια αλλά και στην Αμαλιάπολη, σε αναμονή της οικοδόμησής του προσφυγικού οικισμού, γιατί και η διαμονή

**Ο Χρήστος Ευλογημένος του Πα-
ναγή γεννήθηκε στην Παλαιά Αγχιά-
λο το 1875.**

**Στις εκλογές για την ανάδειξη του
πρώτου διοικητικού συμβουλίου του
γεωργικού συνεταιρισμού Ν. Αγχιά-
λου το 1918 εκλέχτηκε δεύτερος. Οι
Αγχιαλίτες έδωσαν το όνομά του όπως και του Ράλ-
λη Αλεξ. Ράλλη σε δρόμο της πόλης ως αναγνώρι-
ση των υπηρεσιών τους.**

**Ο Ράλλης Αλεξάνδρου Ράλλης
γεννήθηκε το 1874 στην παλαιά
Αγχιάλο. Είχε φοιτήσει στη Νομική
Σχολή.**

**Έγινε ο πρώτος πρόεδρος της
κοινότητας της Νέας Αγχιάλου το
1912 μέχρι το 1920. Ήταν πρόεδρος
της επιτροπής για την αγορά της αλυσιστικής μη-
χανής το 1913. Συνέβαλε στη διεύθετηση πολλών
ζητημάτων της νεοϊδρυθείσης Νέας Αγχιάλου. Επί-
σης ήταν ο πρώτος πρόεδρος του γεωργικού συ-
νεταιρισμού που ιδρύθηκε το 1918. Στις εκλογές για
την ανάδειξη του πρώτου διοικητικού του συμβου-
λίου ήρθε πρώτος σε ψήφους.**

Αφιέρωμα για τα 110 χρόνια από τη θεμελίωση της Ν. Αγχιάλου

Εκδήλωση από τη Μικτή Τετράφωνη Χορωδία της Δ.Ε. Ν.Αγχιάλου, Βόλου

Το απόγευμα της Κυριακής 30 Σεπτεμβρίου 2018, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση για τον εορτασμό των **110 χρόνων** από τη θεμελίωση της Νέας Αγχιάλου, στο κατάμεστο αμφιθέατρο του Δράγγειου Μεγάρου.

Η Μικτή Τετράφωνη Χορωδία της Ν. Αγχιάλου διοργάνωσε την εκδήλωση σε συνεργασία με την Αντιδημαρχία Παιδείας και Πολιτισμού Δήμου Βόλου.

Ήταν μια μεγάλη επιθυμία των Αγχιαλιτών, να τιμήσουν τους πρόσφυγες γονείς τους για το σθένος τους, οι οποίοι έκαναν πράξη ένα στίχο του Άγγλου ποιητή Τζόζεφ Ρίντγιαντ Κίπλινγκ στο διάσημο ποίημά του ΑΝ «Αν της ζωής σου το έργο μπορείς να το βλέπεις συντρίμια και να σκύβεις στη γη και να χτίσεις ξανά με φθαρμένα εργαλεία».

Η πρόεδρος της χορωδίας κα Κλαίρη Πολυμενίδη απεύθυνε σύντομο χαιρετισμό προς όλους τους παρευρισκόμενους και τους ευχαρίστησε για την παρουσία τους.

Η κα Νίτσα Καρνομπατλόγλου - Τσουκαλά επιμελήθηκε και παρουσίασε το ιστορικό της θεμελίωσης της Νέας Αγχιάλου, περιγράφοντας την Οδύσσεια και την πίστη για δημιουργία της όμοιας με την παλιά Αγχιάλο πατρίδας.

Ο ηθοποιός κος Βλάσης Ζώτης απήγγειλε με μεγάλη συγκίνηση πεζά κείμενα και ποιήματα σύγχρονων ποιητών εμπνευσμένα από την Ξενιτιά.

Η κα Κική Στερέκα παρουσίασε ένα περιστρεφόμενο καλειδοσκόπιο, φανερώνοντας με τρόπο διαυγή τα χαρακτηριστικά της κοινωνίας των προσφύγων Αγχιαλιτών.

Συγκινητική στιγμή της εκδήλωσης ήταν η βράβευση του κ. Γ. Διονυσίου, που είναι γιός προσφύγων από την παλιά Αγχιάλο, για την πολύχρονη και πολύτιμη προσφορά του στη διάσωση της παράδοσης και της ιστο-

ρίας της Νέας Αγχιάλου, αφήνοντας το έργο του παρακαταθήκη στους νεώτερους.

Η Χορωδία μας στο πρόγραμμά της συμπεριέλαβε δύο δημοτικά τραγούδια καταγραφής και προσαρμογής του Γ. Διονυσίου. Η εκδήλωση ζωντάνεψε αναμνήσεις της ιστορικής και πολιτιστικής διαδρομής της Νέας Αγχιάλου και οι συμπολίτες μας συγκινημένοι χειροκροτούσαν θερμά.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν και μας τίμησαν με την παρουσία τους επίσημοι και πλήθος συμπολιτών μας. Εκφράζουμε ιδιαίτερες ευχαριστίες:

* Στον χορηγό της Ηχητικής κάλυψης της εκδήλωσης κο Ν. Κατζουράκη

* Στον χορηγό: Ανθοδιακοσμήσεις «Κατσαούνης» Αλμυρός, Βόλου

* Σε όλα τα τοπικά Μ.Μ.Ε. και ειδικότερα, στην εφημερίδα «Ο Λαός του Αλμυρού», στην εφημερίδα «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», εφημερίδα «ΘΕΣΣΑΛΙΑ», στην «ΘΕΣΣΑΛΙΑ TV», εφημερίδα «ΜΑΓΝΗΣΙΑ» και στον «Αλμυρό INFO» και στην εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» που αγάλισαν, πρόβαλλαν και διαφήμισαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την εκδήλωση.

Η επιτροπή της χορωδίας συγχαίρει την μαέστρο κα Μαριάννα Σαμαρτζή, και όλους τους χορωδούς μας για την κοπιαστική προετοιμασία και για την θαυμάσια εμφάνιση που πραγματοποίησαν.

Από την επιτροπή

Η στιγμή της βράβευσης του Γιώργου Διονυσίου

τους στην Αθήνα είχε πολλά προβλήματα. Μερικοί άρχισαν και να καλλιεργούν με τα υπάρχοντα μέσα που παραχώρησε ο Π. Τοπάλης. Ο κ. Βίκτωρ Κοντονάσιος, πρόεδρος της φιλαρχαίου εταιρίας Αλμυρού στην εισήγησή του στα πρακτικά του

Συνεδρίου του 1997, για τα 90 χρόνια από την ίδρυση της Ν. Αγχιάλου, περιγράφει πολύ χαρακτηριστικά την εξαιρετική εντύπωση που είχαν δημιουργήσει οι Αγχιαλίτες, που είχαν εγκατασταθεί προσωρινά στην περιοχή του Αλμυρού.

Στις 5 Σεπτεμβρίου 1907 ανακοινώθηκε η προσφορά του εργολάβου Καραίσκου για την οικοδόμηση 500 σπιτιών της Ν. Αγχιάλου. Υπήρχε όρος το έργο να τελειώσει τέλος Οκτωβρίου 1907, να μην περάσουν άλλο χειμώνα οι πρόσφυγες σε ακατάλληλες συνθήκες. Όμως η δημοπρασία και η κατασκευή των σπιτιών είχαν τις περιπέτειές τους. Ο κ. Γ. Διονυσίου μας δίνει πολλές πληροφορίες και δημοσιεύματα εφημερίδων για όλα αυτά στο βιβλίο του «Μια Αγχιάλος νέα γεννιέται».

Παράλληλα προετοιμάζεται και η τελετή της θεμελίωσης. Στην εφημερίδα Θεσσαλία αναφέρεται η μεταφορά των θεμελιών λίθων της Νέας Αγχιάλου και της Ευξεινούπολης. «Είναι εκ λευκοτάτου μαρμάρου της Πεντέλης και φέρουσι καταλλήλους επιγραφάς».

Η θεμελίωση του προσφυγικού οικισμού της Νέας Αγχιάλου έγινε την Κυριακή το πρωί 30 Σεπτεμβρίου 1907 πανηγυρικά, με εθνική έξαρση και με μεγάλη επισιμότητα από το διάδοχο Κωνσταντίνο με την παρουσία του πρίγκιπα Ανδρέα, υπουργών, βουλευτών, δημάρχων, πολλών άλλων επισήμων και πλήθος κόσμου που ήρθε από το Βόλο με πλοία. Από την

εφημερίδα Θεσσαλία διαβάζουμε την περιγραφή στο λιμάνι του Βόλου Κυριακή πρωί, σημαιοστόλιστα ανέμενον η Σφακτηρία, η θαλαμηγός που μετέφερε το Διάδοχο, η Θύελλα, το αντιτορπικό που μετέφερε τους υπουργούς, ο Καφρηεύς και ο Πρίγκηψ Γεώργιος, όλα έτοιμα να αποπλεύσουν δια την Νέαν Αγχιάλον την 9ην παρα 20ή Βασιλική θαλαμηγός «Σφακτηρία» απέπλευσε διευθυνομένη εις την Νέαν Αγχιάλον, ακολουθημένη δε εις ικανήν απόστασιν από του αντιτορπικού μας «Θύελλα» χάριν τιμητικής συνοδείας εις τον λιμένα της Αγχιάλου η Σφακτηρία έφθασεν περί την 9ην και 30 μετά της Θυέλλης και περί την 10η και η Σύρος. «Εις την άκραν της παραλίας, μυρμηγκία πλήθους, η επίσημος αποβάθρα κατάμεστος κόσμου με πλθύν σημαιών, εις το βάθος δε μεγάλη αιψή φέρουσα τα εθνικά χρώματα» την 10ην και 25 λέμβοι της Σφακτηρίας προσήγγιζον εις την λαμπρώς κεκοσμημένην αποβάθρα φέρουσαι τον Διάδοχον και τον πρίγκιπα Ανδρέα.. «Η Φιλαρμονική του Αλμυρού επαιάνιζε διάφορα εμβατήρια, από τινος δε γειτονικού λόφου 21 κρότοι δυναμίτιδος ομοία προς ήχους πυροβόλων ανήγγειλον μακράν το χαρμόσυνον της ημέρας». Δρόμος είχε στρωθεί με άμμο από την αποβάθρα μέχρι την εξέδρα που είχε στηθεί στο οικόπεδο της Θεμελίωσης, εκεί που θα χιζόταν η εκκλησία, μετά τον αγιασμό από το Μητροπολίτη Αθηνών ο Διάδοχος τοποθέτησε το θεμέλιο λίθο.

Στην εφημερίδα Θεσσαλία τα δημοσιεύματα περιγράφουν με λεπτομέρειες το πρόγραμμα και την τελετή της θεμελίωσης και τα περιλαμβάνει ο κ. Διονυσίου στο βιβλίο του «Μια Αγχιάλος νέα γεννιέται» όπου μπορούμε να διαβάσουμε λεπτομέρειες.

Οι λόγοι των επισήμων μετά τη θεμελίωση εξαίρουν τον πατριωτισμό, την αυτοθυσία των Αγχιαλιτών και την απόφασή τους να μην εκβουλαριστούν. Χαρακτηρίζουν την τελετή της θεμελίωσης εθνική γιορτή και τονίζουν την αλληλεγγύη του ελληνικού κράτους στη δοκιμασία και τη δεινή θέση των προσφύγων.

[Μίλησαν ο Μητροπολίτης Αθηνών Θεόκλητος, ο Δήμαρχος Αλμυρού, ο Ανάργ. Σιμόπουλος Υπ. Οικονομικών, ο Δήμαρχος Παγασών-Βόλου Ν. Γεωργιάδης]. Μετά τη θεμελίωση γίνεται η αναχώρηση για τον Αλμυρό.

Χαρακτηριστική η περιγραφή στην εφημερίδα Θεσσαλία. Έικοσιπέντε περίπου άμαξι ευρίσκονται εις την διάθεσιν των επισήμων.. τριακόσιοι δε ιππείς διατρέχουσι τους περί την εξέδραν αγρούς οι οποίοι αύριον θα μεταβληθούν εις πόλιναρκετοί έφιπποι χωροφύλακες φέρουν περισσότερον σύγχισιν εκεί..

τέλος οι επίσημοι ανέρχονται επί των αμαξών αίτινες εκκινούσι. Ολίγα μέτρα μακράν της Αγχιάλου εγειρόνται νέφοι κοινορτού. Δεν υπάρχει ακόμη τεχνητή αμαξήτι οδός και δια τούτο η φρικώδης αυτή σκόνη ήτις μεταβάλλει τας μαύρας και σοβαράς ενδυμασίας των επισήμων εις χακίτο πράξινο είναι απεπιστικόν και άλλοι μεν μακαρίζουν εκείνους που είχαν την προνοητικότητα να φύγουν εκ Ν. Αγχιάλου εις Βόλον, άλλοι δε να αδημονούν και να εκφράζουν μετάνοιαν δια το τόλμημα του μαρτυρίου το οποίον πολλοί δεν θα λησμονήσουν. Μετά το επίσημο γεύμα στον Αλμυρό στις 3μ.μ. περίπου αναχώρησαν για την περιοχή όπου θα γινόταν η θεμελίωση της Ευξεινούπολης. Από την παραλία του Αλμυρού ο διάδοχος και οι λοιποί επίσημοι με τη Σφακτηρία και το Σύρος επέστρεψαν στο Βόλο.

Η περιγραφή της μετάβασης των επισήμων στον Αλμυρό, μας δίνει μια εικόνα της κατάστασης στην οποία βρισκόταν η περιοχή όπου θα χιζόνταν τα σπίτια της Ν. Αγχιάλου. Η κατασκευή των σπιτιών καθυστέρησε, αφού ο πρώτος εργολάβος κηρύχτηκε έκπτωτος και ανέλαβε να τελειώσει το έργο άλλος. Η ανάθεση του έργου από το κράτος αναφέρει 500 σπίτια, ο Δρ. Μαυρομάτης αναφέρει ότι χιζήθηκαν 960 και 900 αναφέρει ο Κ. Εμμανουηλίδης. Χαρακτηριστική είναι η περιγραφή των σπιτιών από τον κ. Γ. Διονυσίου. «Γενικά τα σπίτια είχαν μια όψη σκυθρωπή και μελαγχολική. όπως δε ήσαν στοιχισμένα σαν νεοσύλλεκτοι φαντάροι, μέσα στο ολόγυμνο σεληνιακό τοπίο, όμοια και ολόδια, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, προκαλούσαν τα πρώτα χρόνια, ένα δυνατό σφίξιμο στην ανθρώπινη ψυχή. Δεν υπήρχε ούτε περιφραξη στα οικόπεδα, ούτε και κανένα δένδρο να σπάξει τη μονοτονία. Τα μόνα δένδρα ήταν κάτι τεράστιες συκιές μέσα στους αρχαιολογικούς χώρους».

Ο οικισμός απλωνόταν σε μεγάλη έκταση από τις πλαγιές πέντε λόφων προς την πεδιάδα και την παραλία.

Το ρυμοτομικό σχέδιο, με τους πολύ φαρδείς δρόμους και τις μεγάλες πλατείες, προκαλούσε το θαυμασμό.

Στο σχεδιασμό της ήταν μια σύγχρονη πόλη. Η ύπαρξη των ελών και η μελέτη που έγινε και τα κατέταξε στα πιο επικίνδυνα της Ελλάδας, οδήγησε το κράτος στην υπογραφή πρωτοκόλλου που όριζε ότι παράλληλα με την κατασκευή των σπιτιών θα γινόταν και η αποξήρανση των ελών και η ύδρευση του οικισμού με υγιεινό πόσιμο νερό. Τα έργα αυτά δυστυχώς δεν έγιναν πριν την εγκατάσταση στον οικισμό και οι συνέπειες ήταν

Υπό το φως της Πανσελήνου Συναυλία Χορωδιακής Μουσικής στον Αρχαιολογικό χώρο της Βασιλικής του Αγίου Δημητρίου Νέας Αγχιάλου

Το Σάββατο, 25 Αυγούστου 2018 πραγματοποιήθηκε μία μουσική εκδήλωση στον αρχαιολογικό χώρο της Βασιλικής του Αγίου Δημητρίου της Νέας Αγχιάλου. Η πεντάφωνη χορωδία, στην οποία συνέπραξαν μέλη από τα Ωδεία «Φαέθων» Αλεξανδρούπολης, «Κόψα» Κομοτηνής και «Εύφωνον» Ξάνθης και η ορχήστρα Συλλόγου Μουσικών Εκπαιδευτικών Αν. Μακεδονίας Θράκης, παρουσίασαν έργα από τη μουσική φιλολογία του κλασικού και του ρομαντικού ρεπερτορίου αλλά και άγνωστα έργα Θρακών Μουσουργών όπως ο Περικλής Μάτσας, ο Γεώργιος Παχτίκος και ο Βασίλειος Γουναρόπουλος. Διηύθυνε ο μαέστρος, συνθέτης και διδάκτορας Μουσικολογίας κ. Αθανάσιος Τρικούπης.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με τη συνεργασία της Εφορείας Αρχαιοτήτων Μαγνησίας, του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας και του Συλλόγου Γυναικών της Νέας Αγχιάλου, με την υποστήριξη της Περιφέρειας Θεσσαλίας.

θερωθεί και αποτελεί έναν θεσμό για την πόλη μας. Θεωρώ σημαντική την προσφορά του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας σε αυτή την διοργάνωση, ο οποίος σε συνεργασία με τις δημιουργικές δυνάμεις της πόλης μας πρότεινε και υλοποίησε κατά καιρούς πολιτιστικές εκδηλώσεις διαφορετικού ύφους και περιεχομένου.

Σήμερα, έχουμε την χαρά να φιλοξενούμε μια συναυλία έντεχνης μουσικής δημιουργίας, που αναδεικνύει μια γόνιμη σύζευξη φωνών και οργάνων, ενώ χαρακτηρίζεται συνάμα από ιδιαίτερες στιλιστικές διαφοροποιήσεις.

Τους πρωταγωνιστές, της συναυλίας θα ήθελα να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου, τους εκπληκτικούς χορωδούς και μουσικούς και ιδιαιτέρως τον μαέστρο κ. Αθανάσιο Τρικούπη, που ανταποκρίθηκαν με ευγένεια ψυχής στην πρόσκλησή μας».

Τελειώνοντας ευχαρίστησε τους παρευρισκόμενους για την συμμετοχή τους και όλους τους εμπλεκόμενους στην επιτυχία της συναυλίας.

Κατά την διάρκεια της συναυλίας ο μαέστρος κος Αθαν. Τρικούπης τόνισε την σημασία που έχει να ανακαλύπτονται και να παίζονται έργα Θρακών Μουσουργών του περασμένου αιώνα που καταδεικνύουν την πολιτιστική παράδοση που υπήρχε στις ακμαζούσες Ελληνικές πόλεις της Βόρειας και Ανατολικής Θράκης και ενισχύουν την ιστορία μας σε μια περίοδο που συνεχώς προσπαθούν να την πλαστογραφήσουν.

Τη συναυλία τίμησαν με την παρουσία τους η κα. Φωτεινή Ψαθά, δισέγγονη του θρακιώτη μουσουργού Βασίλη Γουναρόπουλου, του οποίου έργα παίχτηκαν για πρώτη φορά στη συναυλία εκατό χρόνια μετά το θάνατό του, και η κα. Μαρία Γουναροπούλου, δισέγγονη του Φώτη Γουναρόπουλου, αδερφού του μουσουργού, ενώ επίσης παρευρέθηκαν η Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας κα. Δωροθέα Κολυνδρίνη, η πρώην Αντιδήμαρχος Πολιτισμού και Παιδείας του δήμου Βόλου κα. Γεωργία Μποντού-Τοκαλή, ο Δημοτικός σύμβουλος κ. Θεολόγος Διαμαντένιας, η Διευθύντρια της Εφορείας Αρχαιοτήτων Μαγνησίας κα. Ανθή Μπάτζιου, η αν. Διευθύντρια κα. Έλσα Νικολάου, ο Ομότιμος Καθηγητής Θεολογίας του ΑΠΘ κ. Αθανάσιος Καραθανάσης, ο Σέρβος συνθέτης Σλόμποβιτσαν Μάρκοβιτς και ο Πρόεδρος του Αγροτικού Οικογενειακού Συνεταιρισμού Ν. Αγχιάλου « Η Δήμητρα» κ. Ιωάννης Κίτσος, καθώς και πλήθος κόσμου, μουσικόφιλοι Αγχιαλίτες, αλλά και άνθρωποι της Τέχνης και των Γραμμάτων από την ευρύτερη περιοχή της Μαγνησίας. Μοναδική αίσθηση άφησε στο κοινό τόσο η διοργάνωση όσο και οι εξαιρετικές επιδόσεις των μουσικών.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αγχιαλιτών κ. Α. Ζαφειρόπουλος ανάμεσα στις δύο δισέγγονες (αριστερά η Μαρία και δεξιά η Φωτεινή)

Η εκδήλωση άρχισε στις 9 το βράδυ με τον συμπατριώτη μας αρχαιολόγο κ. Πασχάλη Σταντζούρη ο οποίος καλωσόρισε εκ μέρους της Εφορείας Αρχαιοτήτων Μαγνησίας τους παρευρισκόμενους, αναφέρθηκε στη σημασία της πρωτοβουλίας του Υπουργείου Πολιτισμού να ανοίγει τους αρχαιολογικούς χώρους στο κοινό τις ημέρες της αυγουστιάτικης πανσελήνου και τελείωσε παρουσιάζοντας το πρόγραμμα της συναυλίας και τους συντελεστές της, ενώ απέδωσε φόρο τιμής στον συμπατριώτη μας συνθέτη και μουσικό Στάθη Θεοχαράκη για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό του. Ακολούθησε χαιρετισμός από την Πρόεδρο του Συλλόγου Γυναικών Ν. Αγχιάλου κα Χριστίνα Καρανικόλα η οποία και αυτή με τη σειρά της καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους τους παριστάμενους για την παρουσία τους στη μαγική αυτή βραδιά, υπό το φως της πανσελήνου, καθώς επίσης και τον αξιόλογο αρχιμουσικό κ. Αθανάσιο Τρικούπη με την πεντάφωνη χορωδία και την ορχήστρα εγχόρδων μουσικών οργάνων.

Τέλος, χαιρετισμό απήυθησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ», κ. Απόστολος Ζαφειρόπουλος ο οποίος μεταξύ άλλων ανέφερε: «η ετήσια πολιτιστική εκδήλωση σ αυτό τον ιστορικό χώρο, υπό το αιγιματικό φως της πανσελήνου, έχει κα-

Ο Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας ευχαριστεί: την Εφορία Αρχαιοτήτων Μαγνησίας και τη Διευθύντρια κα. Ανθή Μπάτζιου για την εμπιστοσύνη που μας δείχνει, την Περιφέρεια Θεσσαλίας και την Αντιπεριφερειάρχη κα. Δωροθέα Κολυνδρίνη για την κάλυψη του ήχου και του φωτισμού, το Βουλευτή Μαγνησίας κ. Χρήστο Μπουκώρο για τη σημαντική βοήθειά του, τον Αρχαιολόγο κ. Πασχάλη Σταντζούρη και το προσωπικό της Αρχαιολογίας Ν. Αγχιάλου για τη συμβολή τους στην επιτυχία της εκδήλωσης, το ξενοδοχείο Park και το διευθυντή του κ. Μίλτο Μουστακαλή για τη σημαντική του χορηγία στη φιλοξενία των συντελεστών της παράστασης, τον Πρόεδρο του Αγροτικού Οικογενειακού Συνεταιρισμού Ν. Αγχιάλου κ. Ιωάννη Κίτσος, για τη χορηγία των κρασιών, και τέλος, τους χορηγούς επικοινωνίας, την έντυπη και ηλεκτρονική εφημερίδα «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ» και η «ΜΑΓΝΗΣΙΑ», τους ραδιοφωνικούς σταθμούς Ράδιο 1, ράδιο ΒΕΡΑ και ράδιο TRT καθώς και τον τηλεοπτικό σταθμό TRT για την ενημερωτική προβολή της εκδήλωσης.

ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»

Τα νέα του Ιδρύματος στην ιστοσελίδα www.iar.gr

ΓΙΝΕΤΕ ΧΟΡΗΓΟΙ

Για να γίνει πραγματικότητα το όραμα όλων μας!!!
Για να δώσετε στην «Η Αγία Τριάδα» την αίγλη που της αξίζει!!!
Για να αισθανθείτε ότι συνεισφέρατε και Σεις!!!

ΜΠΟΡΕΙΤΕ!!!

1. Ε.Τ.Ε. 217/296156-39
IBAN: GR2901102170000021729615639
BIC: ETHNGRAA
2. Eurobank 0026.0446880200242077
IBAN: GR8102604460000880200242077
BIC: ERBKGRAA

Για οποιοδήποτε έμβασμα επικοινωνήστε με τον Ταμία του ιδρύματος Νίκο Ραχμανίδη τηλ.: 697 229 7649

Το ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ», αποτελεί ένα εθνικοθρησκευτικό και πολιτιστικό φορέα για τον Ελληνισμό της Ανατολικής Ρωμυλίας Βόρειας Θράκης. Ιδρύθηκε το 1998 στη Θεσσαλονίκη και επικυρώθηκε η σύστασή του με Προεδρικό Διάταγμα ΦΕΚ 1595Β/1999. Το 2014 η έδρα του Ιδρύματος μεταφέρεται στις εγκαταστάσεις του στη Λειβαδίτσα Πέλλας, στην ευρύτερη περιοχή της οποίας κατοικεί σημαντικός αριθμός Ανατολικορωμιωτών.

Μέσα από τους πολυσχιδείς σκοπούς του το Ίδρυμα θα κρατήσει ζωντανή την ιστορική, λαογραφική, γλωσσική, θρησκευτική και ανθρωπολογική παράδοση και θα μεταβιβάσει την κληρονομιά στις νέες γενιές, στους κατοίκους και επισκέπτες της ευρύτερης περιοχής, καθιστώντας το Ίδρυμα πόλο έλξης πολιτιστικής δράσης και πνευματικής παρακαταθήκης.

Για την πραγμάτωση των παραπάνω σκοπών του Ιδρύματος το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να προχωρήσει στην ανέγερση του Πολιτιστικού Κέντρου μέσα από το πρόγραμμα του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΠΑΑ) 2014-2020.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΠΑΑ) 2014-2020

ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (CLLD) - LEADER» ΠΑΑ 2014 - 2020 «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΕΛΛΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΤΑ»

Γι' αυτό υποβάλλαμε αίτηση για να υπαχθούμε στο πρόγραμμα.

Η παρούσα αίτηση στήριξης αναφέρεται στην ανέγερση του Πολιτιστικού Κέντρου του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η Αγία Τριάδα», στο ιδιόκτητο οικοπέδο στη Λειβαδίτσα Πέλλας (γεωτεμάχιο αριθ. 175, συνολικής επιφανείας 24.997,36 τ.μ.).

Η πρόταση αποτελεί ένα ολοκληρωμένο και λειτουργικό επενδυτικό σχέδιο, που θα συμβάλλει στην προώθηση των

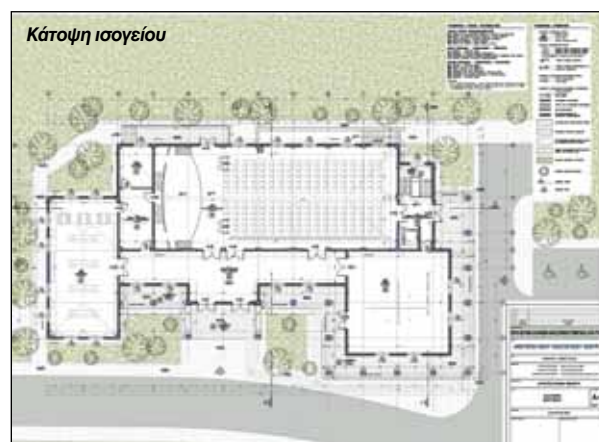
σκοπών του Ιδρύματος και στην υποστήριξη των δραστηριοτήτων και εκδηλώσεων του, με την αρωγή και συμμετοχή των πολυάριθμων κατοίκων της περιοχής που κατάγονται από την Ανατολική Ρωμυλία-Βόρεια Θράκη. Παράλληλα, το πολιτιστικό κέντρο θα εξυπηρετεί τις ευρύτερες πολιτιστικές ανάγκες του συνόλου της τοπικής κοινωνίας, ενισχύοντας την κοινωνική συνοχή.

Αναλυτικότερα στο έργο προβλέπονται τα ακόλουθα:

Α. Ανέγερση κτιρίου πολιτιστικού κέντρου

Πρόκειται για ένα μονώροφο κτίριο με ισόγειο 640,58 μ², υπόγειο 184,51 μ² και επιστέγαση από δώμα εν μέρει και κεραμοσκεπή, καθώς και ημιυπαίθριους χώρους 150,03 μ². Οι διαμορφωμένοι κύριοι χώροι του κτιρίου είναι:

1. Αίθουσα πολλαπλών χρήσεων και συγκεντρώσεων: Διά εκδηλώσεις (ημερίδες, ομιλίες, συνέδρια, πολιτιστικές εκδηλώσεις εν γένει, παράλληλες εκδηλώσεις του πανηγυρικού εορτασμού του Αγίου Πνεύματος) που αναφέρονται στην ιστορική λαογραφική, γλωσσική, θρησκευτική και ανθρωπολογική παράδοση των Ελλήνων της Ανατολικής Ρω-

μυλίας Βόρειας Θράκης.

Πρόθεση του Ιδρύματος είναι η δωρεάν παραχώρηση της υποδομής σε φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης, εκκλησιαστικούς φορείς και εν γένει συλλογικούς φορείς πολιτισμού, ώστε το πολιτιστικό κέντρο να αποτελεί σημείο αναφοράς για όλο το Νομό.

2. Αίθουσα Βιβλιοθήκης:

Για το διαθέσιμο πλούσιο αρχαιολογικό υλικό που αποτελείται σε χιλιάδες τόμους ιστορικού και λαογραφικού υλικού και εκδόσεις του Ιδρύματος, υλικό το οποίο θα διατίθεται στους χώρους της βιβλιοθήκης δωρεάν στο ευρύ κοινό, αλλά και σε ιστορικούς και μελετητές του Ελληνισμού της Ανατολικής Ρωμυλίας για έρευνα

3. Αίθουσα μουσείου:

Όπου θα εκτίθενται στοιχεία του λαϊκού πολιτισμού και των παραδόσεων των Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας που έχουμε συλλέξει.

Επίσης, προβλέπονται:

4. Λειτουργικός και καλαίσθητος χώρος υποδοχής foyer.
5. Χώρος γραφείων διαχείρισης.
6. Χώροι υγιεινής και αποθήκευσης (υπόγειο).

Το κτίριο χωροθετείται στο μπροστά μέρος του οικοπέδου, κοντά στο δρόμο. Οι τρεις συγκεκριμένες λειτουργίες (κύριοι χώροι) που θα φιλοξενησει το κτίριο, χωροθετούνται στο επίπεδο του ισόγειου με τέτοιο τρόπο ώστε να εξυπηρετούνται από ένα κοινό κεντρικό διάδρομο που ταυτόχρονα αποτελεί και τον χώρο υποδοχής.

Ευχαριστήριο

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιερού Ιδρύματος Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ» ευχαριστεί θερμά τον Αρχιτέκτονα κύριο Σπύρο Κουρούνη και τον Σύμβουλο κύριο Θωμά Ράπη για-τί κατέβαλαν υπεράνθρωπες προσπάθειες προκειμένου να υποβάλλουμε στην Αναπτυξιακή Πέλλας ένα ολοκληρωμένο φάκελο για την χρηματοδότηση του πολιτιστικού κέντρου του Ιδρύματος εντός της προθεσμίας την 8η Οκτωβρίου 2018.

Όψεις του Πολιτιστικού Κέντρου

Τοπογραφικό διάγραμμα

Ο σχεδιασμός του κτιρίου έγινε στη βάση του βιοκλιματικού σχεδιασμού. Η προσπέλαση και χρήση των χώρων του πολιτιστικού κέντρου προβλέπεται απρόσκοπτη και ασφαλής από ΑμεΑ, καθώς ελήφθη υπόψη το σύνολο των απαιτήσεων των θεσμικών Οδηγιών.

Επίσης, προβλέπονται εργασίες στον περιβάλλοντα χώρο που αφορούν σε εν γένει αντιμετώπιση του ανάγλυφου του οικοπέδου με κατάλληλες διαμορφώσεις, καθώς επίσης και στη δημιουργία χώρου πρασίνου και επιφανειών κίνησης και χώρου στάθμευσης.

Β. Προμήθεια του απαραίτητου εξοπλισμού που αφορά στη λειτουργικότητα του πολιτιστικού κέντρου.

Η δημιουργία του πολιτιστικού κέντρου (μετά την ανέγερση του Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος) αποτελεί για το Ίδρυμα μια βασική υποστηρικτική υποδομή για την εκπλήρωση των καταστατικών του σκοπών.

Επιπρόσθετα, η εγγύτητα του τόπου υλοποίησης του έργου στη Πέλλα - γενέτειρα του Μ. Αλεξάνδρου και πρωτεύουσα του αρχαίου Μακεδονικού Βασιλείου, τόπο με μοναδική ιστορική και αρχαιολογική αξία, παρέχει τη δυνατότητα ανάπτυξης πολιτιστικών συνεργειών στη τοπική περιοχή, προκαλώντας αμφίδρομες σχέσεις με την ευρύτερη τοπική κοινωνία και δημιουργώντας προστιθέμενη αξία στο έργο.

Η Μικτή Τετράφωνη Χορωδία της Δ.Ε. Ν.Αγχιάλου στο νησί των Φαιάκων

Η ΜΙΚΤΗ ΤΕΤΡΑΦΩΝΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ Δ.Ε. Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΒΟΛΟΥ εμφανίστηκε με μεγάλη επιτυχία στο 13ο Χορωδιακό Φεστιβάλ που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του Σχολικού Κέντρου Κάτω Κορακιάνας (Κατωμέρι)

από την Χορωδία Φαιάκων της Κέρκυρας.

Άκουσε ο αγγελιοφόρος φτερωτός θεός Ερμής την πρόσκληση των Φαιάκων Χορωδών και συνόδευσε τη χορωδία μας, στην Κέρκυρα να συναντήσει τον λάτρη της μουσικής, τον Κιθαρωδό και Μουσηγέτη θεό Απόλλωνα.

Οι γραμμές που ένωσαν τα δύο πέλαγα ,το Αιγαίο και

το Ιόνιο, σχημάτισαν ένα πεντάγραμμο από νότες που έβγαναν με πολύχρωμους ήχους από τις φωνητικές χορδές των χορωδών μας.

Με την τη συμμετοχή της πολυφωνικής χορωδίας μας στο φεστιβάλ, βιώσαμε έντονα το αίσθημα της σύμπνοιας μιας συλλογικής προσπάθειας και νιώσαμε τη δύναμη της Χορωδιακής μουσικής ως πηγή ανθρωπισμού και ψυχικής ανάτασης

Τα αγαπημένα μας τραγούδια καθόρισαν τη μουσική μας πορεία και χάρισαν αλησμόνητες εμπειρίες τόσο σε μας όσο και στο αγαπημένο μας μουσικόφιλο κοινό και μοιραστήκαμε μαζί, αυτή τη μοναδική βραδιά γεμάτη αναμνήσεις, εκλεκτή χορωδιακή μουσική και όμορφες εκπλήξεις!

Συγκινητικές στιγμές στην εκδήλωση ήταν, όταν το κοινό των Κερκυραίων, που έχουν παράδοση στη μουσική παιδεία, μας ενδυνάμωσαν με το δυνατό και παρατεταμένο χειροκρότημά τους μετά από κάθε τραγούδι μας. Στο τέλος του προγράμματος της Χορωδίας μας, προσφέρθηκαν ανθοδέσμες στη μαέστρο κα Μαριάννα Σαμαρτζή, στην πιανίστα κα Φρόσω Γαρδικλή και αναμνηστικό δίπλωμα στην πρόεδρο της χορωδίας κα Κλαίρη Πολυμενίδη.

Ιδιαίτερα πετυχημένη ήταν και η αποχαιρετιστήρια βραδιά που οργανώθηκε από τους οικοδεσπότες μετά το τέ-

λος του Φεστιβάλ, με Ελληνικό γλέντι για τις προσκεκλημένες χορωδίες της Αλεξανδρούπολης, του Μεσολογγίου, της Καρδίτσας και της Νέας Αγχιάλου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο μαέστρος της Χορωδίας Φαιάκων Σπύρος Μπόχαλης μας υποδέχτηκε με μια απέραντη θερμή αγκαλιά.

Η επιτροπή της χορωδίας συγχαίρει την μαέστρο κα Μαριάννα Σαμαρτζή, και όλους τους χορωδούς μας για την κοπιαστική προετοιμασία και για την θαυμάσια εμφάνιση που πραγματοποίησαν.

Από την επιτροπή

Συνέντευξη
στη δημοσιογράφο
Μαρία Γιαμούκη

Παρασκευάς Δράγνης Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΜΕ «ΠΛΟΙΟ» ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ

«Πάντα υπάρχουν ευκαιρίες στη ζωή όταν είσαι μαχητής...»

Ο κατά κόσμον Πάρης, ο καπετάνιος από τη Ν. Αγχιάλο.

Από το μηδέν βρέθηκε στην κορυφή της πλοιοκτησίας. Βάζει στόχους και τους πετυχαίνει έχοντας κίνητρο την οικογένεια.

Απαντά στις μεγάλες προκλήσεις της ζωής αλλά είναι αντισυμβατικός στις προκλήσεις της προβολής γι αυτό και κρατά αποστάσεις από τυχαίες συγκυρίες.

Η επένδυση στον τόπο του είναι ανιδιοτελής αυτοσκοπός που δεν επιδέχεται κανιβαλισμούς και παρερμηνείες.

Ο Πάρης Δράγνης, με μια πορεία που είναι δομημένη με σκληρή δουλειά αλλά και πολύ τύχη. Η ζωή του τον περιμένε λαμπρή στη στροφή του δρόμου, κι έτσι ο καπετάν Δράγνης την καλοδέχτηκε έχοντας μότο του «Πρώτα έργα και μετά κουβέντες».

Πατά γερά στα πόδια του γι αυτό άλλωστε δημιούργησε τη μικρή του «αυτοκρατορία» τη Goldenport Shipmanagement LTD με θυγατρικές τις Oceangold Tankers

Στο σημείο αυτό τον βλέπω λυγίζει, η απώλεια του αδερφού τον άλλαξε κατά κάποιον τρόπο, τον έκανε υπέρ ευαίσθητο και δεν διανοείται να μη συνδράμει σε θέματα υγείας του προσωπικού του αν παραστεί ανάγκη... Ξεπερνά όρια και σύνορα για τέτοια θέματα.

Η υπέρβαση ορίων όμως ήταν η παρακαταθήκη, η μαγιά που πήρε από τον πάτερα του. Έπρεπε να φέρει χρήματα στο σπίτι για να παντρέψουν τις αδελφές και να δώσουν προίκα.

Η προίκα η δική του ήταν η σχολή εμποροπλοιαρχών που με βαριά καρδιά πέρασε την πόρτα της, μια πόρτα όμως που του έδωσε το εισιτήριο για να μπαρκάρει... σαν καπετάνιος.

- «Όταν μπήκα στη σχολή εκεί άρχισα να καταλαβαίνω ότι πρέπει να ανέβω ψηλά. Ήμουν ανάμεσα στους 3 πρώτους όταν τέλειωσα τη σχολή και τότε τους 3 πρώτους τους απορροφούσαν οι μεγάλες εταιρείες. Εκείνη την εποχή με κάλεσε ο Νιάρχος να ταξιδέψω στα πλοία του».

Ξίδια στους ωκεανούς του κόσμου.

5,5 χρόνια διήρκεσε αυτό και σαν νεότερος καπετάνιος 27 χρόνων τότε και προστάτης οικογενείας, έδωσε αέρα στα πανιά του και ούριο άνεμο για να οργώσει τις θάλασσες και να φέρει χρήματα στην οικογένεια.

«Με την οικογένεια επικοινωνούσαμε δια αλληλογραφίας. Ήταν σπάνιο να βρεις τηλέφωνο. Στα γράμματα που μου έστελνε η μάνα μου η συχωρεμένη μου έγραφε να σκεπάζομαι κι όταν τα έπαιρνα μετά από 4 μήνες στη Τζέντα είχε 50 βαθμούς θερμοκρασία. Όταν έγινα αρχικαπετάνιος φτιάξαμε ένα σπίτι μεγάλο, παντρεύτηκαν οι αδελφές και η οικογένεια στηρίχθηκε πάνω μου, ακόμα και τώρα αδελφία ανίψια είναι πάνω μου»

Δούλεψε σκληρά σε εποχές δύσκολες, 18 με 20 ώρες καθημερινά, ατελείωτες ώρες μέσα στα τάνκερ και τα φορτηγά, κι έναν ορίζοντα ανοιχτό με οδηγό την τύχη που στάθηκε γενναϊόδωρη μαζί του.

«Όταν πρωτοπήγα στην Αμερική, άνοιξε το μυαλό μου, αν και μου δόθηκε η ευκαιρία να κάνω έναν πλούσιο γάμο. Το απέφυγα. Πίστευα στον εαυτό μου στις δυνάμεις μου αλλά και στον παράγοντα τύχη».

Το «σπίρτο» του πλοιοκτήτη είχε ανάψει μέσα του, έτσι αποκτά το πρώτο του πλοίο με συντάιρο τον Γιώργο Ποταμιάνο. Ένα ποσοστό στην εταιρεία ήταν αρκετό να ανεβάσει ταχύτητες στην επιχειρηματική του δράση. Τότε είχε δημιουργήσει τη δική του οικογένεια και η συνηθισμένη στη δουλειά, χωρίς προκλητικές εξάρσεις ήταν ο οδηγός για να πάει παραπέρα.

- Κύριε Δράγνη πόσα πλοία ελέγχετε σήμερα;
- «Η εταιρεία διαχειρίζεται 40 πλοία. Υπήρξαν εποχές που διαχειριζόταν περισσότερα. Τα πλοία είναι, διάφορα κυρίως τάνκερ, φορτηγά, κοντέινερ, εμπορικά κυρίως, εκτός από τα κότερα αυτά είναι άλλος τομέας στον οποίο εκεί θεωρούμεθα πρωτοπόροι. Σε μια δεύτερη εταιρεία διαχειριζόμαστε πάνω από 25 σκαφη αναψυχής. Το σημαντικότερο μετά από τόσα χρόνια είναι ότι η ζωή έχει πολλά σκαμπανεβάσματα. Κάποια στιγμή πίστευα ότι θα γίνω μικρός Ωνάσης, είχα αρκετά πλοία για εκείνη την εποχή αλλά όταν κοιτάω να χρεοκοπήσω, τότε κατάλαβα ότι στη ζωή είσαι μόνος, με ελάχιστους αληθινούς φίλους κι αυτό είναι το σπουδαιότερο μάθημα που πήρα στην καριέρα μου».

Από τότε άλλαξε, οι παρατρεχάμενοι δεν έχουν θέση πλάι του άλλα μόνο λίγοι καλοί φίλοι από τα παλιά από το χωριό του, αυτούς που στα παιδικά τους χρόνια τρώγαν ψωμί και ελιά. Εποχές όλο νόημα και πρόσωπα που την καρδιά του έχουν σημαδέψει γιατί σε κάθε κουβέντα αυτούς αναπολεί. Και πιο πολύ όταν η απώλεια κάποιων τον συγκλονίζει. Εκεί τα βιώματα είναι ολοζώντανα και ειδικά τα βιώματα της δουλειάς. Από μικρός έκανε τα πάντα.

«Τα καλοκαίρια πάντα κάπου δούλευα για ένα μικρό χαρτζιλίκι για τον χειμώνα, για μένα για την οικογένεια. Ο πατέρας μας έδινε 10 δραχμές εγώ τις 3 τις έβαζα στα κεραμίδια ο αδερφός τις έτρωγε στις μπουγάτσες».

Ακόμα και τώρα, παραδέχεται πως ένα από τα απωθμένα του είναι μια λαχταριστή μπουγάτσα που την απολαμβάνει, αναμοχλεύοντας κάτι από τα παιδικά του χρόνια κάτι από τον τόπο του. Αυτόν τον τόπο που με την πρώτη ευκαιρία σκέφτηκε να ευεργετήσει και πριν από 20 χρόνια έφτιαξε ένα Δημαρχείο, ένα έργο με κόστος 850 εκατομμύρια δραχμές, όπως όμως φάνηκε στην πορεία, αυτό του γύρισε μπουμέρανγκ.

Το γεγονός της εκλογής του αδερφού του στη θέση του Δημάρχου στη Ν. Αγχιάλο δημιούργησε θύελλα αντιδράσεων, παρόλο που γι αυτόν, ήταν απλώς μια τυχαία συγκυρία και όχι μεθοδευμένη προσπάθεια όπως ισχυρίστηκαν οι «Κασσάνδρες».

Από τότε λοιπόν κατέληξε στο συμπέρασμα: «Ουδείς προφήτης εν τη εαυτού πατρίδι». Ωστόσο η μακρόχρονη σιωπή του πλέον και οι αποστάσεις που κρατάει δεν δηλώνουν την αποστροφή του για τα πάτρια, αντίθετα μάλλον κυοφορούν μέσα του κάτι πιο δημιουργικό, κάτι πιο μεγάλο.

«Θέλω να κάνω κάτι που δεν είναι ανακοινώσιμο ακόμη, έχει να κάνει με τα παιδιά από τον τόπο μου, ένα φυτόριο ικανών στελεχών που θα μπορούν να απορροφηθούν μελλοντικά στη δούλεψή μου. Ένα έργο πολύ μεγαλύτερο από το Δημαρχείο».

Η ρήση «ουδείς ασφαλέστερος εχθρός εκ του ευεργετηθέντος», τον ακολουθεί,

- Έχετε σκεφθεί, έναν τρόπο να περάσετε μηνύματα προκειμένου να αλλάξετε τις γνώμες που σας πλήγωσαν;

Με τον πρωθυπουργό της Κίνας Wang Qishan

και Golden Yachts LTD..

Λίγη από τη δόξα του ήθελα να μοιραστώ σε μια συνέντευξη εκ βαθέων που έγινε στο «βασιλείο» του, στα γραφεία της εταιρείας.

Ο Καπετάνιος, πιστός στο ραντεβού, μας υποδέχτηκε στην εταιρεία όπου εδράζεται σε μια έκταση 2,5 χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων και ένα κτίριο 7,5 χιλιάδων τετ. μέτρα το οποίο εκτίσσε πριν 27 χρόνια.

Ευθυγενής κι αθλητικός τύπος, προσηνής και προσητός, ο Πάρης Δράγνης μας οδήγησε στα ενδότερα.

Μέχρι να φτάσουμε στο γραφείο του, διασχίσαμε μια μεγάλη απόσταση, περνώντας ανάμεσα από το προσωπικό που εργαζόταν την ώρα εκείνη...

«210 άτομα απασχολούνται εδώ σε σύνολο 2000 εργαζομένων μαζί με τα πλοία» Μας λέει, κι όπως δείχνουν τα πράγματα, δουλειά υπάρχει για όλους καθώς ο εργοδότης Δράγνης, δίνει πολύ μεγάλη σημασία στον εργασιακό του παράγοντα. Οι υπάλληλοί του είναι πιστοί στην εταιρεία. Σέβονται τη δουλειά τους και τον εργοδότη τους, γιατί τους σέβεται κι αυτός, τους αμοιβεί με πολλά καλά, πέρα από το σταθερό μισθό που καμιά κρίση δεν κλόνισε. Στέκεται δίπλα τους, σαν στοργικός πατέρας σε όποια δυσκολία και ειδικά στα θέματα υγείας...

Από πού να πιάσεις το νήμα για ένα πραγματικά χαρακτηριστικό άνθρωπο, πως έφτιαξε αυτόν τον κολοσσό ξεκινώντας από μια φτωχή οικογένεια;

Γεννημένος το 1944 μεγάλωσε και έζησε τα παιδικά του χρόνια στη Ν. Αγχιάλο, Τι να πρωτοθυμηθεί από την ηλικία εκείνη! τα καλοκαίρια ξυπόλητοι και το Σεπτέμβρη ένα ζευγάρι παπούτσια για να βγει ο χειμώνας; Κι ένα σορτς από σακί ζάχαρης ήταν αρκετό για τις γυμναστικές επιδείξεις; Όλα αυτά είναι ανεξίτηλες αναμνήσεις από τη φτώχεια της εποχής εκείνης.

- «Ο πατέρας μου είχε ένα μπακάλικο με 3 συνεταίρους που λεγόταν «οι 3 ιεράρχες», το οποίο είχε ταυτόχρονα και λίγη ξυλεία, λίγο τσιμέντο λίγο απ όλα. Προσπαθούσε με αυτά να ταΐσει την οικογένεια. Ο πατέρας μου ήταν ο 2ος από την οικογένεια Δράγνη και εγώ ο πρώτος από τα 5 παιδιά που είχε. Δυστυχώς ο 5ος και μικρότερος αδερφός έφυγε πρόπερσι από τη ζωή».

Η ζωή του ήταν γεμάτη συμπτώσεις, τόσες όσες ήταν αρκετές για να τον φέρουν μπροστά στο πεπρωμένο του. Το ταξίδι του ήταν μακρύ, αρχικά σαν δόκιμος στην Hellenic Lines η οποία του άνοιξε τους ορίζοντες και τα μεγάλα τα-

Με τη δημοσιογράφο της EPT Μαρία Γιαμούκη

«Έχω βοηθήσει κόσμο αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις που καπηλεύτηκαν την ευεργεσία. Όταν είσαι επιχειρηματίας το μυαλό σου πρέπει να είναι alert. Θα ήθελα να είμαι ρομαντικός η δική μου δουλειά όμως δεν σηκώνει συναισθηματισμούς. Εδώ μιλάς με νούμερα και πολλές φορές ερχονται άνθρωποι στο γραφείο που σε βλέπουν σαν «νούμερο» και τι μπορεί να πάρουν από σένα. Είσαι συνέχεια σε άμυνα, καταλαβαίνεις».

Μεγάλα καράβια, μεγάλες φουρτούνες λέει ο σοφός λαός και κακά τα ψέματα για τον Καπεταν Δράγνη είναι η κυριολεξία. Η δουλειά του πλοιοκτήτη είναι δύσκολη αλλά κατάφερε να δημιουργήσει μια ναυτιλιακή εταιρεία

Στο γραφείο του μαζί με το γιό του Ιωάννη Δράγνη

υγιή.

Η εταιρεία του έγινε αυτοσκοπός και οικογενειακή υπόθεση. οι δύο γιοί του ακολουθούν τα χνάρια του. Ο Γιάννης ο μεγαλύτερος έχει κάνει σπουδές στο Λονδίνο και ασχολείται με όλα τα πλοία της εταιρείας καθώς και με τα κόττερα, και ο δεύτερος ο Βασίλης απόφοιτος της σχολής καλών τεχνών έχει συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα, την τέχνη με τη ναυτιλία.

- «Είμαι πολύ ευχαριστημένος από τα παιδιά μου..Είμαι με ετερόκλητα ενδιαφέροντα και σπουδές αλλά είμαστε μια δεμένη οικογένεια. Είναι το κίνητρό μου τα παιδιά μου και είμαι ενεργός ακόμα στην εταιρεία ακόμη για αυτά και όχι για τα χρήματα.

- Πιστεύετε ότι έχετε πλέον πετύχει τον στόχο σας;
- Όσο ζεις και είσαι άνθρωπος που έχει μάθει να εργάζεται πάντα βάζεις καινούργιους στόχους.

- Ο επόμενος στόχος;
- «Τώρα ασχολούμαι με τα mega yachts μια δραστηριότητα στην Ελλάδα που θα δώσει δουλειά σε 400-450 οικογένειες».

Τα πολλά λόγια για τον Πάρη Δράγνη είναι φτώχεια και αυτήν όπως η ζωή του έδειξε την καταπολέμησε πολύ νωρίς, οι πράξεις του είναι όλο το μεγαλείο της επιτυχίας αλλά και η εμμονή με τον τόπο του. Επιμένει Ελλάδα κι όχι μετοίκηση σε άλλους τόπους.

Η επιχείρηση του ριζωσε για τα καλά εδώ και είναι το ελάχιστο που μπορεί να προσφέρει για αυτόν τον τόπο. Μέσα από τις ναυπηγικές κατασκευές δίνει εργασία σε πολλές ελληνικές οικογένειες καθώς επίσης τα κόττερα του ταξιδεύουν με ελληνική σημαία.

- «Η συνειδήση μου δεν το επιτρέπει να πάω στη Βουλγαρία ή οπουδήποτε αλλού. Μια πατρίδα δεν κτίζεται από έναν, αλλά από όλους. Καθένας από μας αν συμβάλει μπορεί κι αυτή η πατρίδα να πατήσει στα πόδια της».

- Η κρίση σας έχει επηρεάσει όλα αυτά τα χρόνια που βιώνουμε σαν χώρα;

- «Η κρίση επηρεάζει τους πάντες, Όταν βλέπεις τους συνανθρώπους σου να μην είναι καλά δεν μπορείς εσύ να είσαι καλά. Δεν μπορείς εσύ να προκαλεις».

Οι εποχές το μόνο που αλλάξαν στον Παρασκευά Δράγνη είναι η θέση στα σκαλοπάτια της καταξίωσης. Κάθε σκαλί που ανέβαινε του έδινε ένα κομμάτι εμπειρίας, και ευκαιρίας γιατί κάθε καράβι που αποκτούσε του έβαζε ένα λιθαράκι στην επιχειρηματικότητα.

«Υπήρχε μια εποχή που τα πράγματα ήταν πολύ ευκολότερα για τους λίγους και ικανούς ανθρώπους, κατόρθωναν και διπλασιάζαν τα χρήματά τους σε λιγότερο από 6 μήνες και σε κάθε δουλειά. Σήμερα θα πρέπει να είσαι ρεαλιστής.

Έχει πολύ μεγάλους πλοιοκτήτες η Ελλάδα και σε παγκόσμιο επίπεδο η ναυτιλία μας είναι μπροστά από όλες

τις χώρες αν και είμαστε στο μάτι του κυκλώνα. Χώρες όπως η Γερμανία, η Γαλλία δεν έχουν τη ναυτιλία που είχαν παλιά.

Η Ναυτιλία γενικότερα δεν έχει πατρίδα. Δεν είναι το εργοστάσιο που μπορεί να κάνει μια απεργία. Έχει μια σημαία που κινείται ανά τον κόσμο»...

Άνθρωπος του κόσμου με διορατικό βλέμμα ο Βολιώτης πλοιοκτήτης έχει ανοίξει προ πολλού τους διεθνείς ορίζοντες και κρατεί διαύλους επικοινωνίας με τους ισχυρούς.

Από παλιά διαισθανόταν ότι η Κίνα γοργά θα αποτελούσε τον κινητήριο μοχλό και τη μεγαλύτερη οικονομική

Λιμανιού κάθε λιμάνι του δείχνει έναν προορισμό ζωής πόσο μάλλον το λιμάνι που σηματοδοτεί τον τόπο του.

- Κύριε Δράγνη, το λιμάνι του Βόλου έχει προοπτικές ανάπτυξης; Σκέφτεστε κάποια επένδυση εκεί;

- «Αγγίζεται ένα από τα ευαίσθητα σημεία μου. Ήθελα να ξεκινήσω στο Βόλο μια εταιρεία κατασκευής σκαφών πριν 1,5 χρόνο. Ήθελα να δώσω δουλειά σε 300 οικογένειες. Μέχρι τώρα έχω τη χειρότερη εμπειρία. Κάποιος πολιτικός μου είπε «Θα έχεις πεθάνει κύριε Δράγνη και μετά θα βγάλουμε άδεια». Στην Ελλάδα η γραφειοκρατία δεν σου επιτρέπει να προχωρήσεις γρήγορα. Δε βγάζεις άκρη, ζήτησα πολλές φορές να κάνω δουλειά στην πατρίδα αλλά φάνηκε αδύνατον. Δυστυχώς αυτό συμβαίνει σε όλες τις ναυτικές πόλεις της Ελλάδας. Είναι τέτοια η νομοθεσία που για να ξεκινήσεις κάτι, χρειάζονται χιλιάδες χαρτιά που δεν μπορείς να συγκεντρώσεις».

Θα μπορούσαμε να συζητάμε ώρες, για την κοινωνία που αν άλλαζε θα ήταν καλύτερα τα πράγματα και άλλα τέτοια. Αυτό όμως που συμφωνούμε από κοινού είναι ότι τελικά η ζωή σου δίνει ότι σου αξίζει. Φιλοσοφίες ή πραγματικότητα; Όπως και να χει ο ίδιος ομολογεί ότι η δική του γενιά πέρασε πιο δύσκολα. Δεν είχε στον ήλιο μοίρα αλλά είχε όρεξη για δουλειά. Ίσως ο ίδιος να στάθηκε περισσότερο τυχερός αλλά όμως αυτή την όρεξη δεν τη χάνει ακόμη και τώρα αυτός ο πεισματάρης και αδιόρθωτα εργατικός, η επιμονή του είναι τέτοια που τον κάνει και αρνείται τη συνταξιοδότηση.

«Αν με αγαπάει ο θεός θέλω να φύγω όρθιος. Δε με νοιάζει πότε αρκεί να είμαι όρθιος. Έχω δύο καταπληκτικά παιδιά τα οποία θα συνεχίσουν αυτή τη δουλειά και καλύτερα από μένα. Είμαι τυχερός σε αυτό, έχω και 4 εγγόνια και είμαι πανευτυχής» .

Εκτός από τα υπέροχα παιδιά και τα εγγόνια στο ενεργητικό του έχει δυο γάμους και πάντα μια μεγάλη «ερωμένη τη θάλασσα φυσικά που δεν τον πρόδωσε ποτέ, σε καμία φουρτούνα της ζωής.

Η ώρα περνάει και ο χρόνος πιέζει να συντομευτούμε διότι τον περιμένει το προγραμματισμένο ραντεβού του. Αν και ήθελα να μάθω πολλά ακόμη για τον Άνθρωπο Δρά-

Με τον πρόεδρο του Συλλόγου μας μπροστά τη μακέτα του νέου mega yacht

αυτοκρατορία στο Διεθνή χώρο γι' αυτό και οι σχέσεις του με την ανατολική πλευρά της Υδρογείου είναι από νωρίς δομημένες.

Ο πρώην πρωθυπουργός της κίνας επισκέφθηκε και φωτογραφήθηκε στο γιότι του.

Δεν είναι μόνον αυτός, 7 στο σύνολο πρωθυπουργοί πέρασαν το κατώφλι του.

Τα καράβια του Δράγνη ταξιδεύουν με ούριο άνεμο μέχρι τα πέρατα του κόσμου, στις πέντε ηπείρους. Τα σκάφη του έχουν φιλοξενήσει προσωπικότητες του παγκόσμιου τζετ σετ πολιτικούς πρωθυπουργούς, Πατριάρχες αλλά και τα μεγαλύτερα ονόματα δισεκατομμυριούχων.

Ο καθένας είναι μια τεράστια διαφήμιση γι' αυτόν, ωστόσο όμως δεν έτρεξε να το εκμεταλλευτεί.

«Τη μεγαλύτερη διαφήμιση για την εταιρεία μου εκανε μια οικογένεια στην οποία παραχώρησα ένα σκάφος μου για τις ανάγκες των γυρισμάτων ενός φιλμ . 127 εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο είδαν το όνομα του σκάφους μου αλλά κυρίως την Ελληνική σημαία να κυματίζει».

Δεν του αρέσει η δημοσιότητα και αποφεύγει να δίνει συνεντεύξεις. Εξαιρέση ίσως, αυτή η συνέντευξη λόγω της γνωριμίας του με τον Τόλη Ζαφειρόπουλο, ο οποίος επιθυμούσε να τον οδηγήσει σε άλλα μονοπάτια, αυτά της φιλίας της Ν. Αγχιάλου και του Βολιώτικου αέρα.

Καθότι ο Πάρης Δράγνης είναι και του σαλονιού και του

γνη, μέσα από αυτή την εξομολόγηση εκ βαθέων, ανακάλυψα ότι η ευαίσθητη πλευρά του είναι ο άλλος πλούτος που τον διακατέχει. Ίσως να μην το ξέρει καλά - καλά γιατί του το καλύπτει επιμελώς το καθήκον και το ύφος της δουλειάς.

Όπως πάντα κάθε καινούργιο του όραμα είναι ένα στοίχημα για αυτόν, ένα τέτοιο στοίχημα μπήκε στα ναυπηγεία και μια προσομοίωση μακέτας φιγουράρει στο σαλόνι του γραφείου του, μια καινούργια πρόκληση που θα προστεθεί κι αυτή στο «στόλο» του.

Φεύγοντας ένιωθα πλουσιότερη από τη γνωριμία μου με ένα σπουδαίο, άνθρωπο ακούραστο και πρόθυμο καπετάνιο έτοιμο για το «επόμενο ταξίδι».

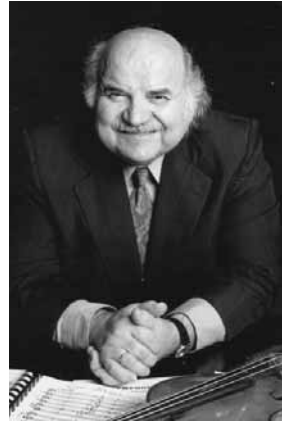
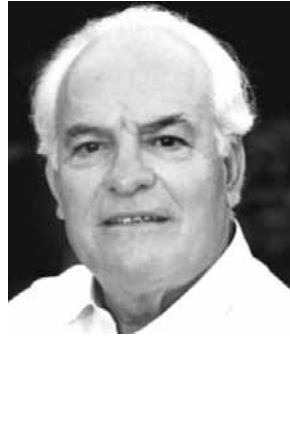
Θεωρώ πως τίποτα δεν γίνεται τυχαία ούτε αυτή η συνέντευξη αφού πηγάει εκτός από την παρότρυνση του Απόστολου και από μια μακρινή κοινή μας, καταγωγή, εκεί κάπου στις χαμένες πατρίδες με κοινό παρανομαστή την Ανατολική Ρωμυλία και τη Θράκη και ως θρακιώτισσα κι εγώ, ίσως και για αυτό να νιώθω διπλά ευτυχής για τη γνωριμία.

Εν κατακλείδι, η Ναυτοσύνη για τον Παρασκευά Δράγνη, ήταν ο μοχλός και η κατάκτηση των ωκεανών, ο στόχος, ενώ τα καράβια το μέσον μεταφοράς του.

Κάτι καράβια που όχι μόνο δεν είναι μύθος, αλλά όλη η ζωή ενός εφοπλιστή που ξέρει να σε αφοπλίζει.

«Σαξοφωνικά Ηχοτοπία»

Το Δ. Σ. των Αγχιαλιτών Αθήνας συγχαίρει όλους τους συντελεστές και ιδιαίτερα το συμπατριώτη μας **Θοδωρή Καραθόδωρο**

Μία ιδιαίτερη συναυλία με τίτλο «Σαξοφωνικά Ηχοτοπία» πραγματοποιήθηκε την **Τετάρτη, 4 Ιουλίου 2018** και ώρα 20:30 στο αμφιθέατρο «**Γ. ΚΟΡΔΑΤΟΥ**» του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, στο Βόλο. Το Κουαρτέτο Σαξοφώνων Αθήνας, ένα από τα σημαντικότερα σύνολα μουσικής δωματίου, ερμήνευσε έργα των J. S. Bach, Dinos Constantinides, Nickitas Demos, W. A. Mozart, Αθανάσιου Ζέρβα, Δημήτρη Θέμελη και Θοδωρή Καραθόδωρου.

Πρωταρχικός σκοπός του Κουαρτέτου, όπως αποκαλύφθηκε και από τη διάρθρωση του προγράμματος, συνιστά η προώθηση και διάδοση της σύγχρονης έντεχνης ελληνικής δημιουργίας, και η ερμηνεία επιλεγμένων έργων από την παγκόσμια μουσική φιλολογία. Ο κύριος Αθανάσιος Ζέρβας, ιδρυτικό μέλος του Κουαρτέτου, στον χαιρετισμό και στην εισαγωγική του τοποθέτηση, ανέφερε τα εξής:

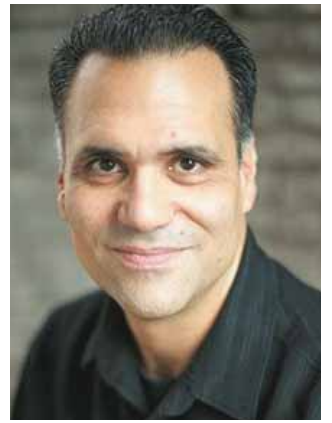
Αποτελεί ιδιαίτερη τιμή για το Κουαρτέτο Σαξοφώνων Αθήνας να βρίσκεται σήμερα κοντά σας προκειμένου

να μοιραστεί μαζί σας ένα ενδιαφέρον, κατά την εκτίμησή μας, μουσικό πρόγραμμα. Η υφολογική διαφοροποίηση που αντανακλάται στη διάρθρωσή του προγράμματος, με έργα ακαδημαϊκού χαρακτήρα αλλά και με έργα που χαρακτηρίζονται από κάποια επικοινωνιακή αμεσότητα δημιουργεί ενδιαφέροντες συσχετισμούς. Ταυτόχρονα, αισθανόμαστε ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση που βρισκόμαστε σε αυτό τον τόπο που έχει προσφέρει τόσα πολλά, με πρωτεργάτη το Πανεπιστήμιο. Με αφορμή τα 30 χρόνια από την ίδρυση του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, οι συνεργάτες μου και εγώ προσωπικά ευχόμαστε το πνευματικό αυτό ίδρυμα να συνεχίσει να πρωτοπορεί και να συμβάλλει σε μια παλλόμενη έρευνα με πρωταρχικό σκοπό τη διάχυση χρήσιμων ερευνητικών αποτελεσμάτων στην κοινωνία.

Στη συναυλία παρευρέθηκαν καθηγητές από την πανεπιστημιακή κοινότητα του ιδρύματος, φοιτητές, σπουδαστές μουσικής, και πλήθος κόσμου από το φιλόμουσο

κοινό του Βόλου.

Η μουσική αυτή εκδήλωση εντάσσονταν στο πλαίσιο του εορτασμού των 30 χρόνων λειτουργίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Ντοκουμέντα της Ανατολικής Ρωμυλίας

«Πωλητήριο έγγραφο»

Σήμερα την 4ην Νοεμβρίου του 1882 δευτέρου έτους οι υποφαινόμενοι Ευθυμία Χριστοδουλάκη επώλησα εις τον κύριον Στεργιώνη Κωνσταντίνου εν κωμάτι ουγιούρτι μου (=οικόπεδο), κειμένων του χωριού Αγίου Βλασίου, έχουσα προς ανατολήν του Δήμου Φώτη αχυρώνα, προς της Δύσεως το μέρος είναι δρόμος, προς της Αρκτος το μέρος (=Πολικός αστέρας, δηλαδή βορείως) είναι νεροφαγιά (=κούφωμα εδάφους, διάβρωση από χειμάρρο ή ποτάμι), προς της Μεσέμβριας το μέρος (=Νότια) είναι συνεριώτης (=γειτόνας) Αλεξανδρούπολης Γιάννης, επώλησα προς τον ειρημένον (ουγιούρτι) αντί γρόσια διακόσια πενήντα Αριθμ. 250 οσ... και ανελλιπώς. Όταν παραδίδω σήμερα... ουγιούρτι προς τον αγοραστήν ελεύθερον, παντός υπ. του δικαιώματος και κηρύττω από την σήμερα τέλειον και ανενόχλητον ιδιοκτήτην, τον ειρημένον Στεργιώνη Κωνσταντίνου.

Προς ένδειξιν δε και ασφάλειαν συνετάθη το παρόν πωλητήριο και υπογράφει υπ' εμού και των Μαρτύρων δίδεται εις χείρας του τη 4 Νοεμβρίου 1882 χωρίον Άγιος Βλάσιος.

Αλεξανδρούλης Γιάννης Μαρτυρώ
Δήμος Φώτης Μαρτυρώ
Παντελής Τίτου Μαρτυρώ

Γεώργιος Παρασκευάς Μαρτυρώ
Ελευθέριος Μιχαήλ Μαρτυρώ
(Σημείωσις: εις την κάτω δεξιά γωνία του εγγράφου επικολλημένο το χαρτόσημο το οποίο «ΑΚΥΡΩΝΕΤΑΙ» με την ένδειξη επ' αυτού).

Ευθυμία Χριστοδουλάκη ως αγράμματος θέτω τον δάκτυλόν μου εις το σημείον του Τιμίου Σταυρού

(Ουγιούρτι=οικόπεδο)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ περί του εγγράφου

1) Το έγγραφο αφορά εις την πώλησιν μέρους κάποιου οικοπέδου.

2) Συντάχθηκε την 4-11-1882, περίοδο κατά την οποία εφαρμόζονταν ο Οργανικός Νόμος της Τοπαρχίας της Αν. Ρωμυλίας (ο Νόμος υπογράφηκε την 14/26 Απριλίου 1879).

3) Το χαρτί επάνω στο οποίο γράφηκε είναι «σφραγιστός χάρτης» που στην επάνω αριστερή γωνία έχει ανάγλυφη την σφραγίδα της Οθωμανικής Αυτοκρατίας (βέβαια στην φωτοτυπία δεν φαίνεται αυτό το στοιχείο).

4) Όλοι οι μάρτυρες είναι κάτοικοι του χωριού Άγιος Βλάσιος - Μεσημβρίας της Ανατ. Ρωμυλίας.

5) Ο τέταρτος εκ των μαρτύρων ο Γεώργιος Παρα-

Του Παρασκευά Πετσάνη
με καταγωγή πατρός από Άγιο Βλάσιο,
της Μεσημβρίας του ΑΙΜΟΥ

σκευά, ήταν παππούς του πατέρα μου, ο πατέρας μου ήταν ο Γεώργιος (Πετσάνης) του Παρασκευά γεννημένος το 1903.

6) Ο δεύτερος εκ των μαρτύρων ο Δήμος Φώτι ήταν ο παππούς του νουνού μου Δήμου (Φωτίδη) του Φωτίου.

7) Απόγονος των μαρτύρων αυτών, μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών του 1924 εγκαταστάθηκαν στην Στρώμη Κομοτηνής, στα Πλαστήρια (Νέα Κεσσάνη) Ξάνθης, στο Κίτρος Πιερίας, στο Σκεπαστό Θεσ/νίκης, στην Μαυροθάλασσα Σερρών και Βαλτοτόπι, καθώς και στο Πολύκαστρο Κιλκίς περιοχές όπου κατά βάση εγκαταστάθηκαν οι πρόσφυγες και απ' τον Άγιο Βλάσιο. Ενδέχεται να είναι διάσπαρτοι και σε άλλες περιοχές.

8) Η συναλλαγή έγινε σε τουρκικό νόμισμα #250 γροσίων# ενώ το επικολλημένο χαρτόσημο είναι των #10 παράδων# αυτό έγινε διότι αν και Αν. Ρωμυλία είχε διοικητική αυτονομία, δεν είχε δικό της νόμισμα και βάσει του άρθρου 18 του οργανικού νόμου «Το νόμιμον νόμισμα της Τοπαρχίας είναι το χρυσούν νόμισμα της Αυτοκρατορίας».

Ας σημειωθεί ότι: 1 λίρα=100 γρόσια=400 παράδες. (1 γρόσι=1/100 της χρυσής λίρας) (1 παράς=1/40 του γροσιού).

9) Το χωριό Άγιος Βλάσιος - Μεσημβρίας εκατοικείτο αποκλειστικώς από Έλληνες, κάτοικοι από άλλη εθνότητα (Βούλγαροι, Τούρκοι κ.λπ.) δεν υπήρχαν. Ο παπάς, οι δάσκαλοι, ο γραμματέας, οι αγροφύλακες ήταν όλοι Έλληνες, που σημαίνει ότι το έγγραφο που συντάχθηκε στο χωριό θα πρέπει να το έγραψε ένας απ' αυτούς τους εγγραμμάτους διότι δεν φαντάζομαι να υπήρχε «συμβολαιογράφος».

Η πωλήτρια του ακινήτου ήτο αγράμματη όπως αναγράφεται, έπρεπε όμως να πιστοποιηθεί ενώπιον των μαρτύρων η πώληση, σ' αυτή την περίπτωση έχουμε την υπογραφή του αγραμμάτου, δηλαδή: μετά την σύνταξη του εγγράφου, σημειώνεται ένας σταυρός και εκκαλείτο ο αγράμματος (χριστιανός) να θέσει, ένα από τα τρία δάχτυλα που κάνουμε το σημείο του σταυρού, επάνω στον (ισσοκελή) εν προσκειμένω σταυρό.

Το δάχτυλό του αυτό ήταν καθαρό ή θα το σάλιωνε ή θα το βουτούσε στο κανδήλι με το λάδι και αφού αφαιρούσε την παραπάνω ποσότητα λαδιού -σκοπίζοντας το- με πολύ σεβασμό το έθετε στο σταυρό επάνω.

Η στάμπα που άφησε το δακτυλικό αποτύπωμα λεγόταν «νταμκάς» (=λεκκές) και επειδή είχε στρόγγυλη μορφή σαν «βούλα» λεγόταν και βούλα=υπογραφή.

Ο Οργανικός νόμος ήταν το σύνταγμα της Ανατολικής Ρωμυλίας και απαρτιζέτο από 112 σελίδες και 130 το παράρτημά του

Τρίτη, 31 Ιουλίου 2018,
στο Δημοτικό Θέατρο Βόλου Μελίνα Μερκούρη

Η Νάντια Καραγιάννη τραγουδά Βέμπο

Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του συλλόγου, ο οποίος αναπτύσσει και ενθαρρύνει πρωτοβουλίες, συντονίζει και παρακινεί κάθε τι που αγγίζει τον άνθρωπο, προάγει τον πολιτισμό και δημιουργεί συνθήκες για δημιουργία και ανάπτυξη, πραγματοποιήθηκε, την Τρίτη, 31 Ιουλίου 2018, στο Δημοτικό Θέατρο Βόλου Μελίνα Μερκούρη η συναυλία που διοργάνωσε με αφορμή την επέτειο μνήμης των 112 χρόνων από το Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου της 30ης Ιουλίου 1906 και ήταν αφιερωμένη σε μια εμβληματική προσωπικότητα. Την Θρακιώτισσα Σοφία Βέμπο, με αφορμή τα σαράντα χρόνια από τον θάνατο της. Η Σοφία Βέμπο από την εσχάτη της Ελλάδας, από την Καλλιόπη της Ανατολικής Θράκης το 1914 πρόσφυγας εγκαταστάθηκε στο Βόλο με την οικογένειά της,

Από το Βόλο άρχισε την καλλιτεχνική της πορεία και ταύτισε το όνομά της με το Αλβανικό Έπος του 1940 εμπυλώνοντας τον ελληνικό λαό και κερδίζοντας τον τίτλο της «τραγουδίστριας της Νίκης».

Τα σαράντα χρόνια απουσίας της, δεν κατάφεραν να σβήσουν από την μνήμη μας την μεγάλη προσφορά της στην Ελλάδα. Τα τραγούδια της, με συμβολισμούς διαχρονικούς και περιεχόμενο αφοπλιστικά επίκαιρο, γράφουν και σήμερα ιστορία. Όσο αυτή η χώρα θα αγωνιά

για το αύριο, κάποια Θρακιώτισσα Βολιώτισσα τραγουδίστρια σαν την Σοφία Βέμπο, θα μοιράζει ελπίδα, θα θυμίζει ότι η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει.

Τα τραγούδια της ύμνησαν τον έρωτα, την ομορφιά και την Ελλάδα. Κράτησαν την παράδοση μας ζωντανή, ενώ λειτούργησαν καθοριστικά στην εμψύχωση του λαού μας στους αγώνες ενάντια στους εχθρούς της πατρίδας μας.

Πρωταγωνιστικό ρόλο στην ερμηνεία των τραγουδιών αυτής της εμβληματικής προσωπικότητας είχε η χαρισματική ερμηνεύτρια Νάντια Καραγιάννη η οποία μαζί με τους θαυμάσιους σολίστ μουσικούς της, τη Μαρία Ρεμπούτσικα στο βιολί, το Μάνο Γρυσμπολάκη στο ακορντεόν, το Μιχαήλ Άγγελο Τουμανίδη στην κιθάρα και το Γιάννη Τσέρτο στο πιάνο και την ενορχήστρωση, μας ανέδειξαν γνωστές και άγνωστες πτυχές της μουσικής ιστορίας της Σοφίας Βέμπο..

Στο νοσταλγικό αυτό μουσικό ταξίδι στο χρόνο, οι παλιότεροι θυμήθηκαν και οι νεότεροι διδάχτηκαν την αξία και το διαχρονικό μήνυμα όλων αυτών των τραγουδιών που δεν μπόρεσε να φθείρει ο χρόνος. Τα τραγούδια της Βέμπο ύμνησαν τον έρωτα, την ομορφιά και την Ελλάδα. Κράτησαν την παράδοση ζωντανή.

Στη συναυλία που παρακολούθησαν περισσότεροι από 350 θεατές, παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Μαγνησίας της ΝΔ Χρήστος Μπουκώρος η πρ. Υπουργός Μαρίνα Χρυσοβελώνη η πρ. Αντιδήμαρχος πολιτισμού Γεωργία Μποντού Τοκαλή ο Σέρβος συνθέτης Slobotan Markovic, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, καλλιτέχνες, άνθρωποι του πολιτισμού κ.α. Παρά το γεγονός ότι δεν είχε την ανταπόκριση που της άξιζε, εν τούτοις η παρουσία του κοινού έδωσε το αισιόδοξο μήνυμα, πως ευτυχώς, ο λαός μας, παρά τις αντιξοότητες, παρά τον προφανή

έρποντα κυνισμό και το στείο αγοραίο ωφελμισμό εξακολουθεί να τιμά τους ανθρώπους που είχαν μια σημαντική πολιτιστική και εθνική προσφορά. Η καταγραφή δε της συναυλίας προστίθεται στο πλούσιο πολιτιστικό απόθεμα του συλλόγου μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας, αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει θερμά: Τον Πρόεδρο και τα στελέχη του ΔΟΕΠΑΠ - ΔΗΠΕΘΕ. Επίσης αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τους χορηγούς επικοινωνίας, τις έντυπες και ηλεκτρονικές εφημερίδες «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ», «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ» και «ΜΑΓΝΗΣΙΑ», τους ραδιοφωνικούς σταθμούς Ράδιο 1, ράδιο ΒΕΡΑ και ράδιο TRT καθώς και τον τηλεοπτικό σταθμό TRT για την ενημερωτική προβολή της εκδήλωσης.

ΝΟΤΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝΕ ΓΙ' ΑΛΛΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Νότες του γιαλού που ταξιδεύουνε γι' αλλού...!!! Ο τίτλος της μουσικής βραδιάς που πραγματοποιήθηκε στις 18 Ιουλίου 2018 στη καφετέρια «Κεντρί» με μεγάλη επιτυχία και συμμετοχή, από το Σύλ-

λογο Γυναικών με το μουσικό σχήμα «Τρεις κι ότi κατέβει». Θάλασσα ειδυλλιακή, όμορφο απόβραδο και ο Γιώργος Αποστολόπουλος, μας ταξίδεψε με τη μελωδική του φωνή σε όμορφα παλιά και αγαπημένα τραγούδια γνωστών ερμηνευτών. Τον συνόδευσαν ο Αχιλλέας Μοχλούλης στο ηλεκτρικό πιάνο και ο Γιάννης Ακρίβος στο μπουζούκι. Όλοι οι παρευρισκόμενοι απόλαυσαν μία τρυφερή και ρομαντική βραδιά, πλάι στο γιαλό!!!

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ (ΔΗΜΟΣ ΠΟΜΟΡΙΕ) ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στα πλαίσια της αδελφοποίησης της Νέας Αγχιάλου με την Παλιά Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας (Πομόριε Βουλγαρίας) αντιπροσωπεία του Δήμου Πομόριε παρευρέθηκε στη Γιορτή Κρασί Νέας Αγχιάλου 2018 από τις 11 έως τις 15 Αυγούστου 2018, μετά από επίσημη πρόσκληση του Δήμου Βόλου.

Η πενταμελής αντιπροσωπεία απο-

τελούνταν από μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Πομόριε και μέλη του Βουλγαρο-Ελληνικού Συλλόγου «ΠΟΜΟΡΙΕ - ΑΓΧΙΑΛΟΣ». Εκ μέρους του Δήμου Βόλου την αντιπροσωπεία υποδέχτηκε η Δημοτική Σύμβουλος Δήμου Βόλου κα Γεωργία Μποντού Τοκαλή, η οποία και τους συνόδευε κατά τη διάρκεια της παραμονής τους. Ξεναγήθηκαν στην ευρύτερη περιοχή της Νέας Αγχιάλου και του Βόλου, και στο πλαίσιο της επίσκεψης έγινε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων.

Η αντιπροσωπεία του Δήμου Πομόριε αποχώρησε με τις καλύτερες εντυπώσεις από τη ζεστή φιλοξενία αναμένοντας με χαρά την επόμενη συνάντηση η οποία θα είναι στη δική τους πόλη για τη γιορτή του Αγίου Γεωργίου τον Μάιο 2019.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΤΕΣ ΣΤΙΣ ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ο Σύλλογος Γυναικών και ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου συνδιοργάνωσαν στις 29-07-2018 στον προαύλιο χώρο του αμφιθεάτρου του Δράγειου Δημοτικού Μεγάρου, επετειακή εκδήλωση Μνήμης για το Ολοκαύτωμα της Παλαιάς Αγχιάλου της 30ης Ιουλίου 1906 η σημερινή Πομόριε της Βουλγαρίας. Η εκδήλωση άρχισε και τελείωσε με προσφυγικά τραγούδια τα οποία ερμήνευσαν καταπληκτικά, η μουσικός και μαέστρος της παιδικής χορωδίας του Φιλοπρόοδου Συλλόγου κ. Χαρά Σταυράκη και η μαθήτρια Αλεξάνδρα Πλατανιά. Η πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών κ. Χριστίνα Καρανικόλα, καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους εκ μέρους των Δ.Σ. των Συλλόγων, και στη σύντομη ομιλία της, μεταξύ των άλλων αναφέρθηκε στο γεγονός ότι πέρασαν 112 χρόνια από την ημέρα του ολοκαυτώματος που καταστράφηκε η όμορφη Αγχιάλος, και 2600 χρόνια Ελληνικής παρουσίας, στα παράλια της Ανατολικής Ρωμυλίας. Το κράτος όμως της Ανατολικής Ρωμυλίας δεν είχε μεγάλη διάρκεια ζωής, και εδώ αρχίζουν οι δυσκολίες και οι διωγμοί των Ελλήνων. Καταλήγοντας ότι οι αγώνες και οι θυσίες λοιπόν των προγόνων μας, δικαιώθηκαν. Το νόημα της σημερινής επετείου, είναι το χρέος μας, να μη λησμονούμε την ιστορία μας, και να αποτιμούμε φόρο τιμής, σε όλους αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους και συνεχίζουμε εμείς να ζούμε σήμερα ελεύθεροι.

«Γιατί, όσο ζει η μνήμη και η ιστορία αποτυπωμένες,

δεν υπάρχουν χαμένες πατρίδες,

δεν υπάρχουν λησμονημένοι πολιτισμοί!!!!

Η πρόεδρος του Φιλοπρόοδου Συλλόγου κ. Βαλασία Πετρίδη απήγγειλε ποίημα σχετικό με το ολοκαύτωμα, και αναφέρθηκε στη λησμονημένη Γενοκτονία της Παλαιάς Αγχιάλου, και στις Μνήμες που δεν πρέπει να ξεχνάμε και να τις γνωστοποιούμε και στις νέες γε-

νιές. Στη συνέχεια, η Βαλασία Πετρίδη διάβασε ένα κείμενο για την προσφυγιά, του Πρωτοπρεσβύτερου Εμμανουήλ Παπαθεοδώρου. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι προσφυγιά, σημαίνει απώλεια της πατρίδας, της ελευθερίας, της αξιοπρέπειας και φόβος.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με την κύρια ομιλήτρια κ. Άννα Ζαράρη, ποιήτρια, μέλος της θεατρικής ομάδας και της χορωδίας Νέας Αγχιάλου. Η Άννα με το γλαφυρό της λόγο, μας περιέγραψε τον ευρωπαϊκό τρόπο που ζούσαν οι κάτοικοι της Παλαιάς Αγχιάλου, τον πολιτισμό τους, την κουλτούρα τους, την παιδεία τους με σπουδές στα σχολαρχεία, και γενικά ότι ήταν πολύ προοδευτικός λαός. Δυστυχώς όμως, έφτασε η στιγμή που οι Βούλγαροι τους επέτρεψαν, τους έκαψαν και αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους κυνηγημένοι, και να ιδρύσουν την Νέα Αγχιάλο, όπου και εγκαταστάθηκαν.

Η εκδήλωση πλαισιώθηκε και με απαγγελίες ποιημάτων, από την ποιητική συλλογή «Η Αγχιάλος» του συμπατριώτη μας Κων/νου Παρδόλη. Τα απήγγειλαν μέλη των Δ.Σ. των συλλόγων, Βαλασία, Δέσποινα, Σμαράγδα, Σταματούλα, Χριστίνα.

Η Βιβή απήγγειλε στίχους του Αργύρη Χατζηνάκη, «Σαν την πατρίδα εκείνη του 1906».

Η συνεργασία των Δ.Σ. και των δύο Συλλόγων υπήρξε άψογη και πιστεύουμε ότι αυτή η εκδήλωση μας ήταν διαφορετική. Οι ομιλίες, τα δεμένα ποιήματα και τα προσφυγικά τραγούδια, μας ταξίδεψαν αρμονικά στο χρόνο. Επιστέγασμα της όλης προσπάθειας μας, η προβολή του παλαιού και πετυχημένου θεατρικού έργου «Η Αχελύς», από τη θεατρική ομάδα της Νέας Αγχιάλου.

Ο Σύλλογος Γυναικών και ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος της Αγχιάλου ευχαριστεί που τους τίμησαν με την παρουσία τους, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Γ. Καλτσογιάννης, η πρώην Αντιδήμαρχος και Δημοτική Σύμβουλος Βόλου κ. Γ. Μποντού-Τοκαλή, ο Δημοτικός Σύμβουλος Βόλου κ. Θ. Διαμαντένιος, οι Αιδεσιμότατοι π. Αθανάσιος Μακαντάσης και ο π. Γεώργιος Κουρκοβάτης, ο Πρόεδρος του Ο.Α.Σ.Ν.Α. κ. Ιωάννης Κίτσιος, ο Πρόεδρος και η Αντιπρόεδρος του Συλλόγου Οξυωτών κ. Χ. Ράπτης και κ. Γ. Ζαχαρού, ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και ο Γραμματέας του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας κ. Α. Ζαφειρόπουλος, κ. Χ. Τριαντόπουλος και κ. Κ. Τσιάμης, ο Λαογράφος και Συγγραφέας κ. Γ. Διονυσίου, εκπρόσωποι τους Π.Ο.Σ.Α.Ρ. κ. Γ. Μηνούδη και κ. Ι. Λουλούδης. Τους ευχαριστούμε, καθώς και όλους τους συμπατριώτες μας που παραβρέθηκαν και μας τίμησαν με την παρουσία τους.

Παράλληλα ανήμερα της επετείου του Ολοκαυτώματος την Δευτέρα 30 Ιουλίου 2018, στα πλαίσια των επετειακών εκδηλώσεων μνήμης, πραγματοποιήθηκε Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στον χώρο του Ηρώου των Πεσόντων και κατάθεση στεφάνων από τις αρχές του τόπου και συλλόγων της περιοχής.

Για τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο κατέθεσε λουλούδια ένα παλαιό και ιδιαίτερα δραστήριο μέλος, η κυρία Καλλιόπη Κακάνη.

Για τον Σύλλογο Γυναικών κατέθεσε ένα εξίσου δραστήριο μέλος, η κυρία Ελένη Γκίνη.

Βασίλειος Γουναρόπουλος του Νικολάου (1867-1918) Μουσικό πορτραίτο

Γράφει η Φωτεινή Δημ. Ψαθά
Δισέγγονη του Β.Ν. Γουναρόπουλου

Πριν από 151 χρόνια, γεννήθηκε στην Σωζόπολη της Ανατολικής Ρωμυλίας, ο Βασίλειος Γουναρόπουλος, πρωτότοκος γιός του Ευπατρίδη, Λόγιου και Μουσικού Νικολάου Γουναροπούλου.

Ο Β. Γουναρόπουλος σε ηλικία τριών ετών μαζί με την οικογένεια του μετοίκησε στη Βάρνα της Ανατολικής Ρωμυλίας, όπου έζησε τα περισσότερα χρόνια

της ζωής του, ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές και διέπρεψε ως μουσικός, συντάκτης και εκδότης τοπι-

κών εφημερίδων, ιδρυτής τράπεζας και άλλα.

Ακόμη, εργάστηκε για τριάντα χρόνια υπέρ των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της Κοινότητας και της ακμίας διατήρησης του εθνικού φρονήματος μέσω της διοργάνωσης μουσικών συναυλιών, χορευτικών εσπερίδων και θεατρικών παραστάσεων.

Ο Β. Γουναρόπουλος ήταν παιδί-θαύμα!

Από τα 18 του χρόνια διετέλεσε αρχιμουσικός και διευ-

θυντής της ορχήστρας και της χορωδίας του Φιλαρμονικού Ομίλου και της Φιλαρμονικής Ένωσης της Βάρνας, δίνοντας πολυάριθμες συναυλίες με ευρύ ρεπερτόριο από έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών, καθώς και εναρμονίσεις δημοτικών τραγουδιών.

Επίσης, συνεργάστηκε ως μουσικοδιδάσκαλος με το Ελληνογαλλικό μουσικό σχολείο των αδελφών Μπρέντα, ως αρχιμουσικός στη φιλαρμονική του Ελληνικού Φιλαρμονικού Συλλόγου της Στενημάχου (νυν Αρσένοβγκραντ). Σε όλες τις φιλαρμονικές δημιούργησε μουσικά τμήματα στα οποία διδάξε θεωρητικά, όχι μόνο για τα μέλη των ορχηστρών αλλά και για όσους ενήλικες ή παιδιά των ελληνικών κοινοτήτων επιθυμούσαν να λάβουν μουσική παιδεία.

Μετά το πέρας των μαθημάτων απένευσε ανάλογα πτυχία. Έχουν σωθεί τουλάχιστον δύο μουσικά έργα του: α) 1901. Τη Ελληνική Νεότητι. Στο μνημείον του Φαλήρου, έργο για τραγούδι και πιάνο σε ποίηση Αχιλλέα Παράσχου και β) 1906. Εκκλησιαστικά Άσματα, το «Πρώτων Εωθινών, το «Κύριε η εν πολλαίς Αμαρτίαις» και εν «Αξιόν Εστί», αφιε-

ρωμένα, «ΤΗ ΣΕΠΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΜΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΔΟΜΝΗΣ», όπως γράφει στη παρτιτούρα του.

Στις μέρες μας, εκατό χρόνια μετά από τον άδικο, εν Ελλάδι, θάνατό του (Παρασκευή 30 Μαρτίου 1918) και συγκεκριμένα στις 25 Αυγούστου 2018, ώρα 9 μ.μ. πραγματοποιήθηκε συναυλία στον Αρχαιολογικό χώρο της Βασιλικής του Αγίου Δημητρίου στην Αγχιάλο Βόλου, όπου ακούστηκαν έργα του, χορωδιακής μουσικής, από την πεντάφωνη χορωδία και την ορχήστρα εγχόρδων του Συλλόγου Μουσικών Εκπαιδευτικών Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης με Αρχιμουσικό τον Θανάση Τρικούπη.

Στην παραπάνω Συναυλία, τιμής ένεκεν, προσκλήθηκε και παραβρέθηκε η υπογράφουσα το παρόν άρθρο, με την ιδιότητα της δισέγγονης του Βασιλείου Γουναροπούλου.

Όπως είναι κατανοητό, ήταν αδύνατον ως αφύσικο να μην γίνει, δοθείσης ευκαιρίας, μνεία σε αυτό το, απaráμιλλη σπουδαιότητας, βαρύτητας και συγκινησιακής φόρτισης, γεγονός.

ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ 30ής ΙΟΥΛΙΟΥ 1906

Ομιλία του κ. Λιβογιάννη Δημήτριου
Αντιδήμαρχος Λοιπών Περιφερειακών Δημοτικών Ενοτήτων Δήμου Βόλου

Οι κάτοικοι της σημερινής Νέας Αγχιάλου, είναι πρόσφυγες από την Αγχιάλο της Ανατολικής Ρωμυλίας (σημερινή Πομόριε της Βουλγαρίας). Ήρθαν στην Ελλάδα μετά την καταστροφή της πατρίδας τους το 1906. Το ολοκαύτωμα της Αγχιά-

λου ήταν αποτέλεσμα του σχεδίου της πολιτικής εκβουλιγισμού του ελληνικού πληθυσμού. Το καλοκαίρι του 1906 οι ανθελληνικοί διωγμοί πήραν μεγάλες διαστάσεις και κορυφώθηκαν με την καταστροφή της Αγχιάλου στις 30 Ιουλίου του 1906.

Το ολοκαύτωμα της παλιάς Αγχιάλου ήταν αποτέλεσμα της πραξικοπηματικής κατάληψης της Ανατολικής Ρωμυλίας από το Βουλγαρικό στρατό στα 1885. Αυτό το γεγονός επιδείνωσε τις Ελληνοβουλγαρικές σχέσεις και ξεσήκωσε ολόκληρο τον Ελληνισμό της Θράκης και της Μακεδονίας. Στο μεσοδιάστημα 1885 - 1906 μπήκε σε εφαρμογή το σχέδιο της πολιτικής εκβουλιγισμού του ελληνικού πληθυσμού της Ανατολικής Ρωμυλίας. Από το καλοκαίρι του 1906 οι ανθελληνικοί διωγμοί πήραν μεγάλες διαστάσεις σε όλη την περιοχή αυτή.

Οι βουλγαρικές αρχές, θέλησαν με δόλιο τρόπο να εξουδετερώσουν την άμυνα των Αγχιαλιτών στέλνοντας έναν λόχο του βουλγαρικού στρατού να καταλάβει την Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου, η οποία ως τότε φυλάσσονταν από κατοίκους της Αγχιάλου και αποτελούσε το πιο σημαντικό σημείο για την προστασία της πόλης από οποιαδήποτε επιδρομή. Η παραπάνω εντολή δόθηκε στον Νομάρχη της περιοχής από την Βουλγαρική Κυβέρνηση.

Ο τότε Μητροπολίτης Αγχιάλου Βασίλειος έλαβε τρεις μέρες πριν την καταστροφή της, τηλεγράφημα από το βούλγαρο Νομάρχη Πύργου με το οποίο τον καθυσήχασε για την ασφάλεια των ελληνικών και εκκλησιαστικών ευαγών ιδρυμάτων και τον ενημέρωνε ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας για τους Έλληνες της Αγχιάλου, προκειμένου εκείνοι να χαλαρώσουν τα μέτρα ασφαλείας που είχαν πάρει.

Στις 28 Ιουλίου 1906 εν τω μεταξύ, ο φανατισμένος βουλγαρικός όχλος είχε ήδη εξοπλιστεί στον Πύργο και προετοιμαζόταν για την επιδρομή κατά της Αγχιάλου.

Τα μεσάνυχτα του Σαββάτου προς Κυριακή, 30 Ιουλίου 1906, ο Έλληνας Δήμαρχος της Αγχιάλου έλαβε συνθηματικό τηλεγράφημα από τον Πύργο, με το οποίο πληροφορούνταν ότι περισσότεροι από διακόσιοι διαδηλωτές οπλισμένοι με χειροβομβίδες και δυναμίτιδα κατευθύνονταν από τον Πύργο στην Αγχιάλο για την καταστροφή της. Και πάλι ενημέρωσε τον Έπαρχο, ο οποίος και πάλι τον καθυσήχασε.

Μετά από δυο ώρες κατέφθασαν στην Μονή του Αγίου Γεωργίου της Αγχιάλου περισσότεροι από διακόσιοι ένοπλοι βούλγαροι κομιτατζήδες.

Κατόπιν αυτού ο Έπαρχος έδωσε εντολή να αποσυρθεί αμέσως η βουλγαρική φρουρά της Μονής και να αφεθούν ελεύθεροι οι οπλισμένοι κομιτατζήδες και διαδηλωτές προκειμένου να εισέλθουν στην Αγχιάλο.

Ταυτόχρονα διέταξε να δοθούν τα κλειδιά της Μονής του Αγίου Γεωργίου στον επικεφαλής του συρφετού των ένοπλων Βουλγάρων για να γίνει εκεί το ορμητήριο της επιδρομής.

Στις 4 π.μ., ξημερώματα Κυριακής, 30 Ιουλίου 1906, δόθηκε το σύνθημα της επίθεσης με συνεχείς κωδωνοκρουσίες από τα κωδωνοστάσια του Ιερού Ναού της Παναγίας καλώντας τους Βούλγαρους να ενωθούν με τους κομιτατζήδες για να καταστρέψουν την Αγχιάλο.

Και πριν προλάβουν οι Έλληνες της Αγχιάλου να καταλάβουν τι συμβαίνει, ο βουλγαρικός συρφετός άρχισε τους εμπρησμούς σε όλη την πόλη. Οι Έλληνες κάτοικοι αμύνηκαν με όσα μέσα διέθεταν στην κολαση των εμπρησμών, ανατινάξων κτιρίων και εκρήξεων.

Η τροπή που έλαβαν τα πράγματα ήταν ολέθρια. Μέσα από τις πύρινες φλόγες οι Έλληνες εξακολουθούν να προβάλλουν σθεναρή αντίσταση, ενώ οι βούλγαροι επιδρομείς, αφού διέπραξαν λεηλασίες, εμπρησμούς, και σφαγές σε βάρος των Ελλήνων κατοίκων της Αγχιάλου επιδόθηκαν σε ολοσχερή καταστροφή της πόλης. Στόχος φυσικά της αγριότητας των Βουλγάρων υπήρξε και το Μητροπολιτικό Μέγαρο, όπου διέμενε ο Έλληνας Μητροπολίτης Αγχιάλου, τον

οποίο οι επιδρομείς με μένος αναζητούσαν για να τον κάψουν ζωντανό και οι κάτοικοι προσπαθούσαν να προστατεύσουν.

Όσοι Έλληνες γλίτωσαν από την φοβερή πυρκαγιά που κατέστρεψε ολοσχερώς την πόλη κατέφυγαν στην περιοχή των αλυκών και από εκεί με βάρκες σε τουρκικό έδαφος, όπου υπήρχε ισχυρό ελληνικό στοιχείο, όπως στη Σμύρνη, στην Κωνσταντινούπολη και στην Αίγυπτο, ενώ άλλοι κατευθύνθηκαν στον Πύργο, στη Μεσημβρία και στη Σωζόπολη, από όπου αναχώρησαν με ατμόπλοια για την Ελλάδα. Αυτός ήταν και ο σκοπός των Βουλγάρων, να εκριζωθεί ο ελληνισμός της Αγχιάλου και γενικότερα της Βόρειας Θράκης από τις αρχαιότατων χρόνων πατρογονικές εστίες τους.

Το τέλος της ελληνικής αντίστασης υπήρξε οικτρό. Συνολικά στην Αγχιάλο καταστράφηκαν 707 ελληνικά σπίτια, δύο ελληνικές εκκλησίες και έχασαν την ζωή τους πολλοί Έλληνες. Οι υλικές ζημιές ξεπέρασαν τα 50.000.000 φράγκα. Την ίδια μέρα που πυρπολήθηκε η Αγχιάλος, καταστράφηκαν ελληνικές περιουσίες και σε άλλα χωριά.

Οι Αγχιαλίτες για να σωθούν εγκατέλειψαν την πατρίδα τους στον Εύξεινο Πόντο που είχε συνεχή ζωή από την ίδρυση της, το 540 π.Χ. Κατέφυγαν στη μητέρα πατρίδα, την Ελλάδα. Στην Ελλάδα οι Αγχιαλίτες πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν αρχικά στην Αθήνα και στον Πειραιά και ένα χρόνο αργότερα άρχισαν να εγκαθίστανται στη σημερινή Νέα Αγχιάλο του Βόλου.

Το δεύτερο ρεύμα των Ελλήνων προσφύγων από την Αγχιάλο ήρθε στην Ελλάδα μετά τη Συνθήκη του Νειγύ (1919), που αφορούσε την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, και σχημάτισαν κοντά στη Θεσσαλονίκη το συνοικισμό της Νέας Αγχιάλου. Μετά το 1919 παρέμειναν μόνο 346 ελληνικές οικογένειες στην Αγχιάλο της Βουλγαρίας.

Στην αρχή οι πρόσφυγες ζούσαν συγκεντρωμένοι στην Αθήνα και στον Πειραιά. Πολλοί Αγχιαλίτες υποστήριζαν την άποψη να εγκατασταθούν τμηματικά σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας, τελικά όμως επικράτησε η γνώμη να συγκεντρωθούν όλοι σε έναν συνοικισμό ώστε να υπάρχει μια εστία με το όνομα της παλιάς πατρίδας, για να μη χαθεί το όνομά της.

Έτσι σχημάτισαν μία επιτροπή Αγχιαλιτών που επισκέφθηκε την περιοχή της σημερινής Νέας Αγχιάλου του νομού Μαγνησίας κατά το 1907 και την έκρινε κατάλληλη για την εγκατάστασή τους και τη δημιουργία του οικισμού τους. Η τοποθεσία ήταν πάνω σε κεντρικό οδικό δίκτυο και παραθαλάσσια, όπως η παλιά πατρίδα. Η περιοχή αυτή όμως βρισκόταν στην ιδιοκτησία του τσιφλικά Π. Τοπάλη, που τότε έμενε στο Γαλάζιο της Ρουμανίας. Η επιτροπή προέβη σε ενέργειες προς την Κυβέρνηση Θεοτόκη, η οποία ενέκρινε την αγορά του κτήματος. Για την αγορά του κτήματος μετέβη στη Ρουμανία η επιτροπή των Αγχιαλιτών, και ο Τοπάλης, που προερχόταν επίσης από οικογένεια Αγχιαλιτών, πούλησε το κτήμα για 2.000.000 χρυσές δραχμές. Το ποσό αυτό κατέβαλε η κυβέρνηση και στη συνέχεια οι Αγχιαλίτες το εξόφλησαν μέσω του Γεωργικού Θεσσαλικού Ταμείου.

Έτσι, στις 30 Σεπτεμβρίου 1907, μπαίνει ο θεμέλιος λίθος για την καινούργια τους πατρίδα. Ο οικισμός χτίστηκε στη θέση «Καινούριο», αμφιθεατρικά, στα ριζά ενός χαμηλού βουνού. Ο οικισμός ονομάστηκε Νέα Αγχιάλος. Στο κέντρο του οικισμού, το 1907, χτίστηκε ο Ναός του Αγίου Γεωργίου σε ανάμνηση του ναού της παλαιάς πατρίδας. Μέσα στο 1908 ολοκληρώθηκαν τα πρώτα 960 λιθόκτιστα διώροφα και μονώροφα σπίτια, και οι Αγχιαλίτες εγκαταστάθηκαν πια στη Νέα Αγχιάλο.

Σήμερα το ελληνικό στοιχείο παραμένει έντονο στην Αγχιάλο της Βουλγαρίας, καθώς 1.500 περίπου Έλληνες κατοικούν στην πόλη και περίπου 60 παιδιά φοιτούν στο Ελληνικό Σχολείο, όπου έχουν τη δυνατότητα να μάθουν την ελληνική γλώσσα και ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς, ενώ παράλληλα λειτουργεί χορωδία μικρών και μεγάλων.

Η εκδήλωση αυτή είναι μία προσπάθεια αντίστασης στο πέρασμα του χρόνου ώστε να μη ξεχαστούν αυτοί οι άνθρωποι που πότισαν με αίμα την παλιά πατρίδα. Είναι ένας φόρος τιμής στις προσπάθειες που κατέβαλαν αυτοί οι άνθρωποι ώστε να μας κληροδοτήσουν την ιστορία τους, τα ήθη και τα έθιμα τους.

Γιατί η μνήμη μιας πατρίδας αντιστέκεται στον χρόνο μέσα από την δημιουργία μιας ομώνυμης νέας πατρίδας όπως αυτής που έφτιαξαν οι Ξεριζωμένοι Έλληνες της Αγχιάλου σε τούτο εδώ τον τόπο.

Ευχαριστώ όλους τους επισήμους και τους απλούς πολίτες τους που με την παρουσία τους εδώ κάθε χρόνο, τιμάμε και θυμόμαστε όλοι μαζί την ιστορία αυτού του τόπου. Γιατί οι πατρίδες χάνονται όταν χάνεται και η μνήμη.

Σύντομα και στο
διαδίκτυο στο
www.syllogosachialitonathinas.gr

3 μήνες +

Γράφει ο Κώστας Τσίμης

Εκδηλώσεις στην Νέα Αγχιάλο

✓ Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος η Γιορτή Κρασιού. Φέτος η αυλαία της φετινής Γιορτής Κρασιού άνοιξε το Σάββατο 11 Αυγούστου με τους Χρήστο Χολίδη και Αγγελική Ηλιάδη, ακολούθησε την Κυριακή 12 Αυγούστου η εμφάνιση του Γιώργου Πάγκαλου και της Αϊντας με το συγκρότημα τους. Τη Δευτέρα 13 Αυγούστου οι Γιάννης Καψάλης και Γιώτα Γρίβα και στο κλαρίνο ο δεξιοτέχνης Μάκης Τσίκος και την Τρίτη 14 Αυγούστου η Γλυκερία έκλεισε με το υπέροχο πρόγραμμά της την Γιορτή.

✓ Παρά τον βροχερό καιρό, που επηρέασε άσχημα τις δύο πρώτες ημέρες της διοργάνωσης, πραγματοποιήθηκε στην Νέα Αγχιάλο στον χώρο της Γιορτής Κρασιού το 5ο Διεθνές Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών. Μία συνδιοργάνωση της Ένωσης Επαγγελματιών Υγειονομικού Ενδιαφέροντος Νέας Αγχιάλου, του Συλλόγου των εν Θεσσαλία Οξυωπών Νέας Αγχιάλου, της Μαγνητών Κιβωτοαία και του Φιλοπρόοδου Συλλόγου. Φέτος παραδοσιακά χορευτικά συ-

γκροτήματα από: Κολομβία - Μεξικό - Αργεντινή - Φιλιππίνες - Κύπρο - Μολδαβία - Βουλγαρία Τσεχία πρόσφεραν ένα μοναδικό θέαμα.

Όσοι μάλιστα είμαστε πρωίνοι στην παραλία (πριν τις 11) απολαύσαμε και τις πρόβες τους μπροστά στα ξενοδοχεία. Και του χρόνου με την βοήθεια και του καιρού!

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΘΑΝΑΤΟΙ

01. Τσίμης Αλέξανδρος του Γεωργίου 28/06/2018.
02. Τσακόγιας Σταύρος του Αποστόλου 07/07/2018.
03. Καζαντζίδης Γεώργιος Αχιλλέας του Προδρόμου 10/07/2018.
04. Αργυροπούλου Αικατερίνη του Κωνσταντίνου 12/07/2018.
05. Κοντοβάς Κωνσταντίνος του Αθανασίου 22/07/2018.
06. Πάνου Αγορίτσα του Αλεξάνδρου 01/08/2018.
07. Βασδεκάς Νικόλαος του Γεωργίου 06/08/2018.
08. Κακαλής Κωνσταντίνος του Χαράλαμπου 12/09/2018.
09. Παρδάλης Γεώργιος του Δημητρίου 19/09/2018.
09. Παρθένης Στέφανος του Νικολάου 20/09/2018.
10. Μπουντούρη Μαγδαληνή του Δημητρίου 21/09/2018.
11. Ευαγγελάκης Αθανάσιος του Κωνσταντίνου 25/09/2018.
12. Μπάρδα Ελένη του Κωνσταντίνου 01/10/2018.
13. Πορταρίτης Κωνσταντίνος του Νικολάου 03/10/2018.

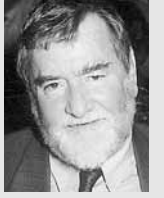
Η Ληξιαρχος
Αφροδίτη Κατρακαλίδου

Το Δ. Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του
συλληπητήρια στους οικείους τους.

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Κομματίζοντας ή κομματιάζοντας;

Με τον
Κώστα Μπιλίρη

Από τις τηλεοπτικές τους εμφανίσεις, τις συναντήσεις, τις κινητοποιήσεις και αναμετρήσεις των πολιτικών κομμάτων, απολαμβάνουμε και γευόμαστε μια έντονη και διαρκή περίοδο παρουσίας τους.

Γι' αυτό θα ήθελα ν' αφιερώσω ένα ακόμη κείμενό μου σ' αυτούς τους σχηματισμούς που διατρέχουν, τροχοδρομούν, ανακατώνουν και τροχοπεδικλώνουν τη ζωή μας.

Κόμμα, γενική κόμματος. Τι λέξη, τι έννοια, τι περιεχόμενο! Τι ιστορία, τι φασαρία, τι εθνικές συγκινήσεις, τι τρέλες και τι αναμνήσεις! Τι δονήσεις, τι πανηγυρισμοί, τι σεισμοί, λιμοί, λυγμοί, τρυγμοί και καταποντισμοί! Οι Έλληνες με τα κόμματα διατηρούν ανέκαθεν στενές σχέσεις. Άλλοι κομματίζουν και άλλοι κομματιάζουν. Άλλοι κομματοκυκλιάζουν.

Κόμμα, γενική κόμματος. Τι ομορφιά, τι γοητεία (ενίοτε και τι αγυρτία), τι διαστάσεις και προεκτάσεις! Τι προσμίξεις και εξελίξεις! Προπαντός περιελίξεις, καθόσον οι δημοκρατικές διεργασίες γεννούν κόμματα, οι παρασκηνιακές διαβουλεύσεις φέρνουν προσκόμματα, οι λειτουργικές τους διαδικασίες καταλήγουν σε μαγκώματα.

Οι εσωτερικές τους διογκώσεις οδηγούν σε εξογκώματα και όχι αργά σε ξεφουσκώματα. Όσο για τις κομματικές φαγωμάρες, απλό. Μετατρέπουν τα κόμματα σε αποκόμματα. Κοινώς ρετάλια.

Κόμμα, γενική κόμματος. Λέξη παραγόμενη εκ του ρήματος «κόπτω» ή «κόπτομαι». Αυτό έχει ως πρώτο αποτέλεσμα, οι οργανωμένοι οπαδοί ενός κόμματος, να υποφέρουν από φανατισμό και κόψιμο.

Συνήθως οι σκάρτοι προφασίζονται πως κόπτονται (από ενδιαφέρον ασφαλώς), οι έντιμοι ανακόπτονται και οι πραγματικά ικανοί, αποκό-

πτονται.

Κόμμα εκ του ρήματος «κόπτω». Εμείς οι Νεοέλληνες το λέμε και «κόβω». Γι' αυτό και μερικοί ενταγμένοι ενός κόμματος κόβουν, ή ξεκόβουν. Όταν κόβουν, στοχεύουν στο νήμα και κόβουν κεφάλια άμα χρειαστεί.

Δηλαδή όταν κόβουν, εννοούμε «θερίζουν και πετσοκόβουν». Όταν όμως ξεκόβουν, βάζουν τελεία στην πολιτική τους κομάρα και πάνε στο καφενείο για τάβλι. Ή ξαναβάζουν ένα κόμμα στη ζωή τους και αναζητούν μια καινούργια πρόταση. Το τελευταίο μοιάζει ακαταλαβίστικο, αλλά είναι η πιο γνωστή έκφραση των πρώην στελεχών. Με άλλα λόγια ψάχνουν για έναν άλλον συνδυασμό, ή οποιονδήποτε συμβιβασμό.

Κόμμα, γενική κόμματος και γενικώς περί κομμάτων. Σύμφωνα με την ένδοξη ιστορία του και τη σύγχρονη πραγματικότητα: κάθε κόμμα έχει οπαδούς, που βλέπουν το σήμερα και αποβλέπουν στο αύριο. Κάθε κόμμα έχει μέλη που βλέπουν το αύριο και αποβλέπουν σε κάποιο συμφέρον. Κάθε κόμμα έχει θεωρητικούς, που παραβλέπουν τα μέλη και αποβλέπουν σε ένα δικό τους σήμερα.

Κάθε κόμμα έχει σκληροπυρηνικούς που επιβλέπουν τους θεωρητικούς και βλέπουν δικό τους και το σήμερα και το αύριο. Κάθε κόμμα έχει δογματικούς, που επιβλέπουν τους πάντες και υποβλέπουν εαυτούς και αλλήλους οδηγώντας το κόμμα σε κομμάρες.

Κάθε κόμμα έχει νεολαίους, που παραβλέπουν τους δογματικούς και αποβλέπουν σε υψηλότερες καρέκλες, ή σε αυτονομίες.

Κάθε κόμμα έχει αρχηγό, που επιβλέπει τις εξελίξεις και βλέπει μόνο στην εξουσία. Κάθε κόμμα έχει υπαρχηγό, που αποβλέπει σε τρίτους και υποβλέπει τον αρχηγό. Κάθε κόμμα διαθέτει αρχο-

μανείς που προσβλέπουν στην εξουσία και παραβλέπουν αρχηγό και υπαρχηγό.

Κάθε κόμμα διαθέτει επιτελικούς, που αποβλέπουν στην εξουσία και υποβλέπουν συνεχώς ο ένας τον άλλο. Κάθε κόμμα έχει κρυφούς αρχηγίσκους, που προβλέπουν διαφωνίες και αποβλέπουν σε διαγραφές υπερκειμένων στελεχών. Για να βουτήξουν τις καρέκλες τους.

Κάθε κόμμα βάζει στόχους προεκλογικούς και αναμένει ποσοστά επιτυχίας. Μερικά ζητούν πάνω από πενήντα τοις εκατό. Άλλα βολεύονται και με πέντε τοις εκατό. Υπάρχουν και κόμματα που συγκεντρώνουν το μηδέν κόμμα ένα τοις χιλίοις. Γι' αυτό κάθε κόμμα έχει μέλη που εκλέγουν πρόεδρο, ή πρόεδρο που διορίζει μέλη.

Όλα τα κόμματα υπόσχονται πρόοδο, ανάνεωση και αλλαγή. Αχ αυτή η αλλαγή! Τι αλλαγές και εναλλαγές που κρύβει!

Συνήθως όλα τα κόμματα, ή αποδεικνύονται γυρισμένα κοστούμια, ή αποτυχημένα αντίγραφα. Ή αναπαράγονται με καρμπόν, οπότε είναι γεμάτα μουντζούρες, ή από φωτοτυπικά μηχανήματα και έχουν υποστεί σμίκρυνση, ή μεγέθυνση. Και μην ακούτε μερικούς αποτυχημένους που δηλώνουν ότι θα περιορισθούν σε εποικοδομητική κριτική. Η «εποικοδομητική» σημαίνει με νύχια και με δόντια γκρέμισμα, όσον θα προσπαθεί να οικοδομήσει ο αντίπαλος.

Ο πολυκομματισμός μοιάζει με ηλεκτρολογικό καλωδιακό δίκτυο. Είναι γεμάτος ενώσεις και διακλαδώσεις.

Γι' αυτό καιπαρτηρούνται, πολλά βραχυκυκλώματα. Από την άλλη ο κάθε συγκεντρωτισμός, προβάλλει και μοστράρει στον πίνακά του ειρήνη και ασφάλεια. Που πάει να πει. Αν αφαιρέσεις τα κόμματα από μια κοινωνία, η δημοκρατία πέφτει σε κώμα.

Περί... «αγρόν ηγόρασαν και περί άλλων τυρβάζουν»

Του Στέλιου Περικλή Λασκαράκη

Με λύπη μου καθημερινά διαπιστώνω, ότι για τα όσα κατά καιρούς και κατά κόρον πολλοί συμπολίτες μας και όχι μόνο έχουν καταγράψει σχετικά με την σημερινή ελεεινή κατάσταση και την κατά την γνώμη τους επιβαλλόμενη αλλαγή της πορείας, οι «ιθύνοντες ταγοί μας», όχι μόνον «αγρόν ηγόρασαν» αλλά και... «περί άλλων τυρβάζουν».

Σχετικά με τις παραπάνω φράσεις και παραφράσεις, πρέπει να τονιστεί, ότι ταιριάζουν σαν «γάντι» στους πολιτικούς μας, αφού αν ανατρέξει κανείς στα λεξικά, ενημερώνεται ότι:

Η φράση «αγρόν ηγόρασαν», προέρχεται από Ευαγγελική ρήση και μεταφορικά την λέμε για εκείνους που «δείχνουν αδιαφορία και έλλειψη ενδιαφέροντος γύρω από ένα θέμα, για εκείνους που αδυνατούν ή δεν θέλουν να ξεχωρίσουν το ουσιώδες από το εποσιώδες, ενώ ασχολούνται με ασήμαντα και αδιαφορούν για τα σημαντικά».

Η φράση «περί άλλων τυρβάζει»,

ή «περί άλλων τυρβάζουν, προέρχεται επίσης από Ευαγγελική ρήση και μάλιστα από το ..παθητικό ρήμα «τυρβάζομαι», που έχει την σημασία «διάγω ευχάριστο βίο», ή και από το «τυρβάζω» που σημαίνει ότι «καταπιάνομαι επιδεικτικά με άλλα πολλά, όχι όμως με αυτά που πρέπει», την λέμε δε μεταφορικά για εκείνους που... τυρβάζουν ή που... τυρβάζονται .

Βέβαια, ενώ οι ταγοί μας «αγρόν ηγόρασαν» και «περί πολλών τυρβάζουν» και ο πολύς ο κόσμος υποφέρει, γογγύζει και αδυνατεί να τα βγάλει πέρα στην καθημερινή του διαβίωση, κανείς ή σχεδόν κανείς από εμάς τους πολλούς και τους γογγύζοντας, δεν αντιδρά στον βαθμό του ...«αναγκαίου», ώστε η αντίδρασή μας να αναγκάσει αυτούς ή τους... «ιθύνοντες» να πράξουν και... για μας κάτι θετικό.

Η «συνεχής» και «παθητική» αυτή αντίδραση του περισσότερου κόσμου δείχνει, αυτά που άμεσα προκαλεί ή τραγική κατάντια του, από την κοροϊδία ή τον εμπαιγμό και τα

λοιπά εξοργιστικά καμώματα των ιθυνόντων.

Η επιβαλλόμενη αντίδραση, «περιορίζεται» μόνο, στο συνεχές «σφίξιμο των δοντιών» και στην έντονη και σφοδρή «λεκτική» αντίδραση, εναντίον των πάντων, η οποία όμως, όπως γίνεται, δηλαδή με «τα δόντια σφιγμένα», είναι αδύνατο να φτάσει με ευκρίνεια μέχρι τα αυτιά αυτών που πρέπει να φτάσει ή και αν φτάσει, «λόγια είναι» και όχι κάτι «πιο αποτελεσματικό».

Την ίδια σχεδόν τύχη ή και χειρότερη, έχουν και τα «εξ αντιδράσεων» γραφόμενα, γιατί μολονότι αυτά μπορούν να φτάσουν πολύ μακριά και παντού για να ακουστούν, εντούτοις είναι γνωστό ότι όλα τα «αυτιά» δεν έχουν «μάτια» για να τα διαβάσουν ή όλα τα αυτιά δεν είναι «ευήκοα» τέτοιων λόγων...

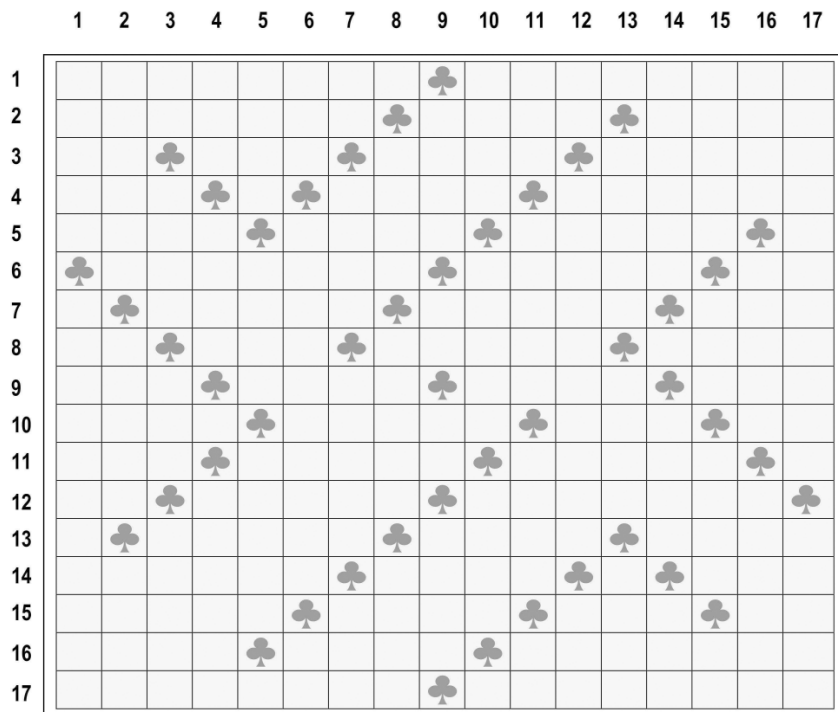
Πως όμως να μην γράψει κανείς δυο λόγια, όταν βλέπει τους «υπεύθυνους» ταγούς μας, συνεχώς να «κοκορομαχούν» για το θεαθήναι, δηλαδή για τα μάτια του κόσμου ή «περί πολλών να τυρβάζουν» (είτε

από το ρήμα τυρβάζω είτε από το ρήμα τυρβάζομαι), αντί να ασχολούνται με το πώς θα καλύτερευσουν την ζωή μας, που γιαυτό άλλωστε έχουν την θέση αυτή που τους δώσαμε;

Τέλος και προς άρση κάθε παρεξήγησης, χωρίς να είμαι «Αγκιτάτορας», δηλαδή όπως ονομάζει το λεξικό Μπαμπινιώτη αυτούς που ξεσηκώνουν τις μάζες του λαού για κινητοποιήσεις και άλλα τέτοια τινά, εγώ θα γράφω και θα ξαναγράψω για τα κατά την γνώμη μου -«κακώς κείμενα», μολονότι γνωρίζω την ρήση: «Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα».

Όμως, γνωρίζω καλά και την ..άλλη ρήση:

«Αν ο γάιδαρος που «ταΐζεις» για να σε βοηθήσει, σε έριξε κάτω, τότε πρέπει οπωσδήποτε να προσπαθήσεις να τον ξανακαβαλικεύσεις, γιατί αν δεν το κάνεις, τότε «θα έχεις έναν γάιδαρο να τον ταΐζεις τζάμπα, χωρίς να εργάζεται για σένα και θα σε ρίχνει όποτε θέλει αυτός κάτω».

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΛΟΓΟ ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΕΛΙΟ ΠΕΡΙΚΛΗ ΛΑΣΚΑΡΑΚΗ . Ν 4501 PDF

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ :

1 α. Λαϊκό επίρρημα που δηλώνει την βιαστική, επιπόλαιη και με μεγάλη προχειρότητα εργασία. 1 β. Λέγεται ως ενθάρρυνση , ως ενίσχυση της ψυχικής κυρίως δύναμης. 2 α. Τέχνη κατασκευής ενδυμάτων. 2 β. Ξενοφερτη λέξη που δηλώνει την κατάλληλη γνωριμία ως μέσο διαμεσολάβησης. 2 γ. Παλιά αποτελούσε κατάλυμα για τους οδοιπόρους και τα ζώα τους. 3 α. Εκφράζουν μονάδα μέτρησης επιφάνειας. 3 β. Τελικός σύνδεσμος. 3 γ. Αυτό πίνεται. 3 δ. Ήταν κόρη του περίφημου και τυφλού μάντη Τειρεσία και μάντισσα στο μαντείο των Δελφών. 4 α. Οπτικά δηλώνουν τριψήφιο ακέραιο αριθμό. 4 β. Είναι το χρώμα της πασχαλιάς και της βιολέτας. 4 γ. Σπουδαίος Ιταλο-Γάλλος ηθοποιός και τραγουδιστής, σύζυγος της Σιμόν Σινιορέ, ο οποίος υποδύθηκε στην ταινία του Γαβρά, τον βουλευτή της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη. 5 α. Μεγάλο πρακτορείο ειδήσεων της Ιταλίας. 5 β. Επαναλαμβανόμενο δηλώνει επιρρηματικά και λαϊκά «χωρίς καμία καθυστέρηση , αμέσως , στο άψε σβήσε». 5 γ. Ξενοφερτη λέξη που δηλώνει δοχείο με συμπιεσμένο υγρό που εκτοξεύεται με πίεση. 6 α. Ειδικό διαμορφωμένο χώρο αποθήκευσης προϊόντων για μεταφορά, κυρίως στα πλοία. 6 β. Είναι υπέργειοι ή υπόγειοι διάδρομοι περάσματα. 6 γ. Αναφορική αντωνυμία. 7 α. Ήταν Ισραηλίτης βιβλικός προφήτης του Θεού, ασκητής και άγιος της Ορθόδοξης και Καθολικής Εκκλησίας, που η μνήμη του εορτάζεται στις 20 Ιουλίου. 7 β. Τέτοια ελαιόλαδα λέγεται ότι κάνουν καινούργιο σκότη, γιατί αποτελούν φυσικό προϊόν σύνθλιψης ελαιών χωρίς χημική ή θερμική επεξεργασία. 7 γ. Κρατικός Οργανισμός που ασχολείται με τα σχολικά κτίρια. 8 α. Επιφώνημα που δηλώνει δυσφορία, στενοχώρια, ψυχικό ή σωματικό πόνο. 8 β. Πήρε το πρωτάθλημα ποδοσφαίρου το 2018. Πλατεία επιφάνεια μπροστά σε μπαρ , όπου ο μπάρμαν ή οι πελάτες τοποθετούν τα ποτά τους. 8 γ. Λεπτό βαμβακερό ύφασμα. 9 α. Δείχνει συμφωνία και αποδοχή. 9 β. Τέρενς... Βραβευμένος με τέσσερα βραβεία Tony, Emmy και του ιδρύματος των Ροκφέλερ, φημισμένος Αμερικανός θεατρικός συγγραφέας τόσο για το ταλέντο του όσο και για την

αντίδραση του κόσμου και της Εκκλησίας για τις αναφορές και την συμμετοχή του στο κίνημα της απελευθέρωσης των ομοφυλοφίλων 9 γ. Ονομαστό Ορθόδοξο Μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου στην Βουλγαρία. 9 δ. Ήταν ο Έλληνας γιατρός που βρήκε το τεστ αυτό. 10 α. Ανυψώνω και κρατώ κάτι σε ένα ύψος , αλλά και καθιστώ κάτι ανενεργό. 10 β. Θεμελιώδης αρχή φιλοσοφικού συστήματος, αξίωμα. 10 γ. Αρχαιοπρεπώς το ανάθεμα ή αναθεμάτισμα. 10 δ. Μέρος από το «μέρος». 11 α. Κραυγή πολλών. 11 β. Το Κοινοβούλιο της σημερινής Ρωσίας. 11 γ. Εργαλείο λείανσης λεπίδων. 12 α. Διπλασιαζόμενα δηλώνουν λαϊκά το χρήμα. 12 β. Η υλική υπόσταση των ζώων. 12 γ. Χρημάτισε ο 42ος Πρόεδρος των ΗΠΑ. 13 α. Αποφεύγουν την εργασία και την δραστηριότητα. 13 β. Υπόσχεση πιστού στον Θεό. 13 γ. Περιοχή με λιμνάζοντα νερά. 14 α. Χάλκινα ή πήλινα δοχεία τα οποία παλιά τα χρησιμοποιούσαν για μεταφορά ή αποθήκευση νερού. 14 β. Αποτελούνται από περιττό αριθμό τεμαχίων. 14 γ. Η κατ' εξακολούθηση απατημένη Θεά, σύζυγος του θεού των Θεών, η οποία ήταν προστάτιδα του γάμου και της οικογένειας. 15 α. Μεγάλο βουνό της Κρήτης. 15 β. Μειωτικός χαρακτηρισμός μιας ομάδας ομοειδών ατόμων που λέγεται και «σινάφι». 15 γ. Θεότητα που ήταν προσωποποίηση της Πλόνης που κατά την μυθολογία μας βαδίζει πάνω στα κεφάλια των θνητών. 15 δ. Εκφρασμένα στο Λατινικό αλφάβητο δηλώνουν υποδιαίρεση της μονάδας ογκογραφικού τραγουδι με «μιλμέτρ». 16 α. Κατά τον Σοφοκλή «Κακού μύρια έπονται». 16 β. Μία από τις πολλές που υπάρχουν στο καλοριφέρ. 16 γ. Νόστιμο φαγητό Σμυρναϊκής καταγωγής, με βασικά υλικά το ρύζι, το πολύ κρεμμύδι και τα καρυκεύματα. 17 α. Είδος και τύπος ζυμαρικών. 17 β. Αποτελούν απαραίτητα στοιχεία στο παραγάδι.

ΚΑΘΕΤΑ :

1 α. Είναι ολοκληρωμένα και δεν παρουσιάζουν ελλείψεις. 1 β. Οι γυναίκες αυτές εκνευρίζονται εύκολα, συμπεριφέρονται με δυνατές φωνές και πολλές φορές με κραυγές και είναι εν μέρει μέσα στην ατυχία τους τυχεροί οι κουφοί σύζυγοι. 2 α. Τίτλος μουσικής και τραγουδιού του Αμερικανού συνθέτη Gilbert , το οποίο το 1920 ήταν το πρώτο κινηματογραφικό τραγούδι με τεράστια απήχηση και το 1938 με τον ίδιο τίτλο και άλλη εκτέλεση το τραγούδησε και η Σοφία Βέμπο και νεότερα ο Χατζής και η Πρωτοψάλτη. 2 β. Τουρκόφωνη λέξη που σημαίνει πρόοδο, προκοπή και που την χρησιμοποιούμε άλλοτε για ευχή και άλλοτε για κατάρα. 2 γ. Περιτροφική κίνηση ανέμου ή νερού. 3 α. Προφερόμενα μας δηλώνουν μωρουδίτικη λέξη για συγκεκριμένη ανάγκη. 3 β. Διεγείρει το αισθητήριο της όσφρησης. 3 γ. Ένοπλη στρατιωτική οργάνωση της Ιρλανδίας που είχε σαν στόχο την πλήρη ανεξαρτητοποίησή της από την Μ. Βρετανία. 3 δ. Διαβεβαίωση που δίνεται από κάποιο άτομο για την αλήθεια ισχυρισμού του, επικαλούμενος κάτι σεβαστό. 4 α. Βαρβάτο άλογο. 4 β. Χαρακτηρισμός που δηλώνει ευρυχωρία , ύπαρξη αρκετού χώρου. 4 γ. Πρόχειρα σχέδια που αποτυπώνουν με βασικές χοντρές γραμμές κάποιο αντικείμενο. 5 α. Ιθαγενές δέντρο της Αμερικής, που καλλιεργείται για τον φλοιό του που έχει πλούσιες φαρμακευτικές ιδιότητες για την καρδιά και του πυρετού. 5 β. Αρχή αρχαιοπρεπούς προτροπής για την συνέχιση επιδίωξης υπεροχής προς την ανδρεία και την μεγαλοψυχία. 5

Συνέχεια από τη σελ. 7

ολέθριες για τους Αγχιαλίτες. Μεγάλος αριθμός προσφύγων όλων των ηλικιών έχασε τη ζωή του από την ελονοσία και το ανθυγιεινό νερό από τα πηγάδια.

Το έργο της κατασκευής των σπιτιών ολοκληρώθηκε τον Μάιο 1908. Στις 25 Μαΐου 1908 ορίστηκε η επίσημη εγκατάσταση των Αγχιαλιτών στον οικισμό με επίσημη τελετή και εορταστικό χαρακτήρα. Με τη συμμετοχή βουλευτών, εκπροσώπων όλων των αρχών και πλήθος κόσμου και από το Βόλο, η τελετή αποτέλεσε εθνική γιορτή με ομιλίες που σκοπό είχαν να αναδείξουν το εθνικό φρόνημα και τον πατριωτισμό των Αγχιαλιτών, αλλά και το ενδιαφέρον του κράτους για την περιθάλψη και αποκατάστασή τους. Χαρακτηριστικά είναι κάποια σημεία στην ομιλία του Νομάρχη Παγανέλη «Αληθινοί Προμηθείς» των ελληνικών ιδεωδών, των εθνικών παραδόσεων. Ήρωες, μάρτυρες της πίστεως και του γένους, αντάξιοι των μεγάλων διδασμάτων του Ελληνισμού. Το κράτος, η πατρίδα έπραξε το καθήκον της προς τους μεγάλους αυτούς πατριώτες... δόξα και τιμή στους «Έλληνες της Ανατολικής Ρωμυλίας». Η Αγχιάλος της Μαύρης Θάλασσας πυρπολήθηκε. «Ζήτω η Αγχιάλος του Παγασητικού».

Όλα αυτά τα επιφανειακά λόγια ήταν ευχάριστα και παρηγορητικά για τους Αγχιαλίτες.

Δεν πέρασε όμως πολύς χρόνος από την εγκατάστασή τους και εκδηλώθηκε η μάστιγα της ελονοσίας. Εκατοντάδες έχασαν τη ζωή τους και χρειάστηκε δεύτερο κοιμητήριο. Επικράτησε πανικός. Πολλές οικογένειες άρχισαν να φεύγουν, όπου αλλού έβρισκαν να εγκατασταθούν και πολλοί επέστρεψαν πίσω στην Βουλγαρία, στην Αγχιάλο, όπου είχαν μείνει πολλοί Έλληνες και ίσως και συγγενείς τους. Οι επικλήσεις προς τις κρατικές υπηρεσίες ήταν αγωνιώδεις. Επιστρατεύθηκαν και

οι Αγχιαλίτες που διέμεναν στην Αθήνα, για να βοηθήσουν. Επιτροπή συστάθηκε και στη Ν. Αγχιάλο, για να διαχειριστεί την κατάσταση και να οργανώσει την περιθάλψη.

Ο γιατρός Ιωάννης Καρδαμάτης, από τη Σωζόπολη, υφηγητής του Παν/μίου Αθηνών ανέλαβε με τη συνεργασία των Αγχιαλιτών γιατρών Πάτροκλου Παρασκευόπουλου, Αναγνώστη Παρασκευόπουλου την καταπολέμηση της ασθένειας με την ιατρική φροντίδα. Η αποξήρανση των ελών καθυστέρησε. Από το 1910 που άρχισαν οι μελέτες, το έργο τελικά ανατέθηκε το Σεπτέμβριο του 1924 στο υπουργείο Γεωργίας. Τον Οκτώβριο του 1925 τα έλη αποξηράνθηκαν και το έργο στοίχισε 700 χιλιάδες δραχμές. Το κράτος προμηθεύτηκε από την Ιταλία ψάρια που έτρωγαν το γόνιμο των κουνουπιών και τα έριξαν στο λιμανάκι. Μετά το 1925 η ελονοσία είχε σχεδόν εξαφανιστεί.

Αντίθετα η κατασκευή του έργου για την ύδρευση του οικισμού ολοκληρώθηκε γρήγορα. Το 1909 με 1910 κατασκευάστηκε το Υδραγωγείο [Δεξαμενή]. Με την σημαντική προσφορά του τμηματάρχη του Υπ. Εσωτερικών Ηλία Λιακόπουλου βρέθηκε το Υδραγωγείο της αρχαίας πόλης Πυράσου, οι πηγές στο Μαυρονέρι κοντά στο Αερινό και ο αγωγός. Με εθελοντική εργασία και των Αγχιαλιτών το νερό διοχετεύτηκε στο Υδαγωγείο της Ν. Αγχιάλου.

Το κτίριο του Υδραγωγείου, πέτρινο, δέσποζε στην αρχή του λόφου στο κεντρικό σημείο του οικισμού και ήταν ορατό από όλα σχεδόν τα σημεία του, όπως και το σχολείο, πριν κατασκευαστούν τα πολυώροφα κτίρια των κατοικιών. Και τα δύο κτίρια είναι σε χρήση ακόμη και έχουν χαρακτηριστεί μνημεία νεότερης εποχής. Είναι στη δικαιοδοσία της Εφορίας Νεοτέρων Μνημείων.

Το αξιοθαύμαστο είναι ότι οι Αγχιαλίτες με όλες τις αντιξοότητες που αντιμετώπιζαν επέδειξαν υπομονή και επιμονή. Τον αφιλόξενο και νοσηρό τόπο στον οποίο εγκαταστάθηκαν,

γ. Ελληνίδα τραγουδίστρια, μουσικός, συγγραφέας και καθηγήτρια της Ελληνικής Λαογραφίας στο Πανεπιστήμιο Σαντιάγο της Χιλής, γνωστή από τα τραγούδια της «Ας ερχόσουν για λίγο, Θα ξανάρθεις, Δυο μαύρα μάτια» και πολλά άλλα. 6 α. Ήταν μονάδα μέτρησης βάρους. 6 β. Μειωτικός χαρακτηρισμός ατόμων που κατά σύστημα εμμέσως αποοπίουν κάτι από τους άλλους, με χωρίς ντροπή και χωρίς επιστροφή 6 γ. Κλειδί του... Σύμβολο που σημειώνεται στην αρχή του πενταγράμμου υποδηλώνοντας την θέση του στην τέταρτη γραμμή. 7 α. Ήταν ο στρατηγός και αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων του Νότου κατά τον Αμερικανικό εμφύλιο πόλεμο. 7 β. Διάσημη εταίρα της αριστοκρατίας της αρχαιότητας για την οποία ο φιλόσοφος Διογένης είπε «Νυκτός πεσούσης πάσα γυνή... εστί...». 7 γ. Χρησιμοποιείται για την απορροή υδάτων αλλά δηλώνει και τον βραχνά, μπελά, μεγάλη δοκιμασία στην καθημερινή ζωή. 7 δ. Είναι και αυτή εφημερίδα. 8 α. Το πείσμα, ο θυμός που έχει κάποιος από ενόχληση. 8 β. Αποτελείται από ανομοιοειδή υλικά. 8 γ. Και με αυτό πολλές φορές μετράμε κάτι άλλοτε κατά προσέγγιση και άλλοτε καθοριστικά. 9 α. Αγγειόσπερμο δικότυλο φυτό, που οι καρποί του χρησιμοποιούνται στην φαρμακευτική και στην ποτοποιία. 9 β. Επιφώνημα ξαφνιάσματος. 9 γ. Σύνδεσμος που εκφράζει αντίθεση για κάτι που θεωρείται υπερβολικό. 9 δ. Η πεντάτευχος που περιλαμβάνει το σύνολο της Ιουδαϊκής Θρησκευτικής Λογοτεχνίας περιλαμβανομένης και της Π. Διαθήκης. 10 α. Μειωτικός λαϊκός χαρακτηρισμός ατόμου με επιτηδευμένη εμφάνιση, που υποκρίνεται ότι είναι κάτι ενώ δεν είναι, άβουλο και δειλού. 10 β. Χρησιμοποιείται στο ψήσιμο. 10 γ. Μελίνα.: Γνωστή Ελληνίδα τραγουδίστρια , που το πραγματικό της όνομα είναι «Κανατά». 11 α. Γιαπωνέζα καλλιτέχνης, τραγουδίστρια και ακτιβίστρια, περισσότερη γνωστή για το μουσικό έργο της στην τέχνη της περφόρμανς στα τραγούδια της με φεμινιστικό περιεχόμενο και ως σύζυγος του Τζον Λέον των Beatles. 11 β. Βγάζουμε το ψωμί μας από αυτό. 11 γ. Η εκτίναξη από ένα ύψος προς τα πάνω. 11 δ. Δείχνει κάπου. 12 α. Χαρακτηρίζουν κάποια βαθμίδα εκπαίδευσης. 12 β. Άλλοτε μας τα δίνουνε και άλλοτε τα μαζεύουμε μόνοι μας και φεύγουμε. 12 γ. Λέγεται και «Τριφωσφορική αδενοσίνη», τα μόρια της οποίας ενεργούν στον οργανισμό μας ως «βιολογικές μπαταρίες» οι οποίες διατηρούν την ενέργεια μέχρι να την χρειαστεί ο οργανισμός για κάπου. 13 α. Ήταν το όνομα της Πελοποννήσου κατά τον Μεσαίωνα , το οποίο καταγράφεται για πρώτη φορά τον 10 ο αιώνα στα Βυζαντινά χρόνια. 13 β. Διπλασιαζόμενο δηλώνει κάτι που γίνεται με βιασύνη και πολύ άγχος , όπως όπως. 13 γ. Η βασική οργανωτική μονάδα του τεκτονισμού και ο τόπος συγκέντρωσης αυτής. 14 α. Επίθετο που χαρακτηρίζει το άπειρο , την απεραντοσύνη. 14 β. Επιφώνημα που εκφράζει προτροπή, έκπληξη και ειρωνεία. 14 γ. Χαρακτηρίζουν κάτι που έχει σχέση με ηλεκτρομηχανολογικά. 15 α. Χρησιμοποιείται στις καθημερινές εκφράσεις για να δηλώσει κάτι που γίνεται με ευγένεια, που έχει άριστη εφαρμογή , που προκαλεί σε αντιπαράθεση. 15 β. Οργάνωση που είναι γνωστή ως PLO για την απελευθέρωση και δημιουργία του Παλαιστινιακού κράτους. 15 γ. Κόρη του βασιλιά Ευρύτου, γνωστή ως αντικείμενο πόθου του Ηρακλή που προκάλεσε έμμεσα τον θάνατό του. 15 δ. Αγγλίδα πολιτικός και ειρηνίστρια, υπουργός της κυβέρνησης Μπλερ πρωτοεργάτρια της ειρηνευτικής συμφωνίας για την Β. Ιρλανδία. 16 α. Ερωτηματικό της Ναξιωτικής, Κυπριακής και Κρητικής διαλέκτου. 16 β. Βραβείο της Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. με παγκόσμια προβολή και αξία. 16 γ. Ξενοφερτη λέξη που δηλώνει κάτι το φυσιολογικό, το συνηθισμένο. 17 α. Άτομο που του αποδίδεται η ικανότητα να αντιλαμβάνεται και να ερμηνεύει διάφορα στοιχεία και σημάδια... προβλέποντας το μέλλον. 17 β. Λατινοαμερικανική μουσική και χορός, κυρίως Κουβανέζικης προέλευσης, με χαρακτηριστικά την ρυθμικότητα, την ζωντάνια και τον αισθηματισμό.

αγωνίστηκαν να τον ημερέψουν και να τον κάνουν παραγωγικό.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα οι καλλιέργειες κάλυψαν τον κάμπο, οι αγριελιές μπολιάστηκαν στη Βελανδία, με σκληρή δουλειά από την ανατολή ως τη δύση του ήλιου.

Ο οικισμός δενδροφυτεύτηκε από το φυτώριο που δημιούργησε στον κήπο του σχολείου ο δάσκαλος Διαμάντης Καλιατζόγλου.

Σε λίγα χρόνια αποκαλούσαν τη Νέα Αγχιάλο «πράσινο χωριό». Δημιούργησαν υποδομές που διευκόλυναν την εργασία τους και βελτίωναν το βιοτικό τους επίπεδο. Το 1912 ίδρυσαν κοινοτικό Γραφείο με πρώτο πρόεδρο το Ράλλη Αλεξάνδρου Ράλλη, ο οποίος είχε δραστηριοποιηθεί σε πολλές επιτροπές. Το 1913 ήταν πρόεδρος και της επιτροπής που ανέλαβε να αγοραστεί με δόσεις η αλυσινική μηχανή Μάρσαλ, από την εταιρία Γκλαβάνη. Το 1917 κατασκευάστηκε Αλευρόμυλος και το 1918 ίδρυσαν το γεωργικό Συνεταιρισμό «Δήμητρα», που γιορτάζει φέτος 100 χρόνια ζωής. Στις εκλογές για την ανάδειξη του πρώτου Δ.Σ. ο Ράλλης Α. Ράλλης ήταν πρώτος σε ψήφους και πρώτος πρόεδρος. Η ανάπτυξη της αμπελοκαλλιέργειας που γνώριζαν καλά οι Αγχιαλίτες αποτέλεσε στη συνέχεια βασική δραστηριότητα και μοχλό προόδου.

Η Νέα Αγχιάλος σήμερα δικαιώνει τον αγώνα και ανταποκρίνεται στο όραμα των ιδρυτών της, προσφύγων Αγχιαλιτών. Στους σημερινούς κατοίκους της επαφίεται η φροντίδα να την διατηρήσουν ανθηρή και να προβάλλουν τη φυσιογνωμία της και την ιδιαίτερη ιστορία της. Να επισημάσουμε επίσης ότι ένα μέρος της ιστορίας της Ν. Αγχιάλου βρίσκεται στα ονόματα των δρόμων της. Στους περισσότερους οι Αγχιαλίτες έδωσαν το όνομα αυτών που συνέβαλαν και βοήθησαν να επιτύχουν το στόχο τους και εργάστηκαν, για να αντιμετωπίσουν με επιτυχία τα μεγάλα προβλήματα μετά την εγκατάστασή τους τα πρώτα χρόνια.

Περί μαύρου - χρυσού

του ΛΕΑΝΔΡΟΥ
ΣΛΑΒΗ

Όπως θα μπορούσε να υποψιαστεί κάποιος από την παύλα ανάμεσα στις δύο λέξεις δεν πρόκειται για αναφορά στο πετρέλαιο, το οποίο, την εποχή των πετρελαϊκών κρίσεων της δεκαετίας του 1970, είχε αποκλειστεί, εξαιτίας του πλούτου και της οικονομικής ισχύος που εξασφάλιζε στις χώρες που διαθέτανε άφθονο στα σπλάχνα τους, «μαύρος χρυσός». Προσωνυμία που του κόλλησε έκτοτε!

Αλλά, πρόκειται για το φετινό καλοκαίρι που, για τη χώρα μας, χαρακτηρίστηκε από το μαύρο και το χρυσό και μας γέμισε με αντιδιαμετρικά διαφορετικά συναισθήματα.

Το μαύρο ανταποκρίνεται κυριολεκτικά στα αποκαϊδία που άφησαν (και) φέτος οι μεγάλες θερινές πυρκαγιές σε διάφορες περιοχές και συμβολικά στο πένθος από τον πρωτοφανή αριθμό νεκρών, θυμάτων μιας και μόνο από αυτές. Συμβολικά, πάλι, ανταποκρίνεται και στην απογοήτευση που νιώθει κανείς από τη χρόνια αβελτηρία της ελληνικής διοίκησης, η οποία, απλά, αυξομειώνεται ανάλογα με την ευαισθησία και τις προτεραιότητες των εκάστοτε κυβερνήσεων, αλλά και με την υπευθυνότητα (= φιλότιμο) και την ετοιμότητα των εκάστοτε αρμοδίων υπηρεσιακών παραγόντων. Πάνε πάνω από είκοσι χρόνια από τότε που σαφώς μικρότερες καταστροφές με είχαν εξωθήσει να δημοσιεύσω σε ένα έντυπο το ακόλουθο τετράστιχο:

«Φταίνα πεύκα, τα σκουπίδια,
φταίει η σπέκουλα, τα γίδια,
κάθε χρόνο όμως τα ίδια:
στάχτες και αποκαϊδία.»

Το μαύρο ανταποκρίνεται, επίσης, και στα απανωτά black-out που βύθισαν στο σκοτάδι διάφορες περιοχές της χώρας, με αποκορύφωμα την μαύρη μαυρίλα που πλάκωσε στην αιχμή της τουριστικής περιόδου σε ένα από τα πιο δημοφιλή σε ντόπιους και ξένους τουρίστες νησιά μας.

Όμως, για την πυροπαθή και σε συσκότιση τελούσα Ελλάδα γράφτηκαν πολλά από αναμφισβήτητα πιο ειδήμονες της αφεντιάς μου. Ας πούμε τώρα και μερικά λόγια για το χρυσό.

Αυτό ανταποκρίνεται στις περιβλεπτες την ίδια περίοδο επιτυχίες, ατομικές και ομαδικές, ελλήνων και ελληνίδων στον αθλητισμό, οι οποίες ήρθαν σαν βάλσαμο να απαλύνουν τον πόνο από το μαύρο, να διασκεδάσουν τη δυσοίωνη όψη της καθημερινότητας και να δώσουν ελπίδα ότι η χώρα διαθέτει δυναμικό που μπορεί, αν του δοθεί η ευκαιρία και δεν του βάλουν τρικλοποδιές οι δυνάμεις του «μη θίγεις τα κακώς κείμενα», να την τραβήξει μπροστά. Και αυτό, βέβαια, σε συνδυασμό με τις αλληπαλλήλες διακρίσεις ελλήνων και ελληνίδων, κυρίως της πρόσφατης διασποράς, σε άλλα πεδία: της επιστήμης, της τέχνης, των γραμμάτων.

Μπορεί, βέβαια, όλες οι επιτυχίες να μην ήταν κυριολεκτικά χρυσές, αλλά αργυρές ή χάλκινες ή, ακόμα, και χωρίς αντιστοιχία με συγκεκριμένο υλικό επίχρηστος μεταλλίων, αλλά δεν θα είχε άδικο όποιος τις χαρακτηρίζει συλλήβδην χρυσές.

Δεν ήταν λίγες αριθμητικά. Ούτε από λίγα αθλήματα.

Τα αξιοπρόσεκτο χαρακτηριστικά τους (πηγή αισιοδοξίας για το μέλλον) ήταν πως πρωταγωνίστησαν πολυάριθμοι αθλητές και αθλήτριες μικρής για τα αγωνίσματά τους ηλικίας! Μπορεί ο στίβος, ο οποίος για εμάς είναι συνώνυμος με τον «κλασικό αθλητισμό», και το τένις, λόγω της απήχησης του, να είχαν την τιμητική τους, αλλά αυτό δεν μειώνει τα επιτεύγματα σε άλλα αθλήματα που επισκιάστηκαν.

Έξι μετάλλια, λοιπόν, σε πανευρωπαϊκούς αγώνες στίβου δεν έχει ξαναγίνει. Με εξαίρεση βέβαια τους αντίστοιχους αγώνες του 2002 πρόβα τζενεράλε για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας δύο χρόνια αργότερα με μιάμιση φορά πολυπληθέστερη αποστολή, αλλά και με μια φουρνιά αθλητών που κηλίδωσαν (με ατομική ή άνωθεν ευθύνη αδιάφορο αυτή τη στιγμή) το ελληνικό όνομα στη συνέχεια. Ίσως οι νεότεροι να μην αντιλαμβάνονται το μέγεθος της επιτυχίας, αλλά όσοι έζησαν από κοντά τον ελληνικό στίβο τις δεκαετίες του 1950 και του 1960 αισθάνονται τη διαφορά. Τότε, μας έκαναν πανευτυχείς κάποια μετάλλια στους πάλαι ποτέ σημαντικούς Βαλκανικούς Αγώνες. Ανδρών βέβαια, γιατί τότε ο γυναικείος στίβος της χώρας ήταν στα σπάρτανα. Εκτιμούσαμε ασύμμετρα ακόμα και επιτυχίες στους εκ των πραγμάτων ανυπόληπτους Μεσογειακούς Αγώνες. Από τα μέσα της δεύτερης δεκαετίας, ωστόσο, κάτι άρχισε να κινείται και σιγά-σιγά ο ελληνικός στίβος (τόσο ο ανδρικός, όσο και ο γυναικείος) άρχισε να καταξιώνεται διεθνώς.

Μετάλλια ήρθαν και από την κολύμβηση, όταν, τότε, οι ελληνικές επιδόσεις στο ελεύθερο υστερούσαν σε σχέση με τις επιδόσεις άλλων χωρών στο ύπτιο. Αλλά και η γυμναστική μας πρόσφερε χρυσό. Μάλιστα δε από αθλήτη που έγραψε ιστορία με τις τέσσερις συλλήβδην νίκες του! Κι όμως, την εποχή της ανάδειξης του αθλήματος και των μυθικών σήμερα αστεριών του, αναρωτιόμασταν αν θα κατάφερνε η χώρα να αναδείξει έστω και έναν αθλητή ή μια αθλήτρια λίγο πιο πάνω από τα μίζερα εγχώρια στάνταρ.

Πρώτη φορά έλληνας τενίστας ανέβηκε τόσο ψηλά στη διεθνή κατάταξη. Και δεν είναι μόνος, καθώς παράλληλη πορεία ακολουθεί στο ίδιο άθλημα και ελληνίδα τενίστρια. Δεν έλειψαν οι διακρίσεις, ομαδικές αυτές, από την υδατοσφαίριση. Αλλά αυτές έχουν μάλλον καταντήσει ρουτίνα τα τελευταία χρόνια. Όπως και οι αντίστοιχες στην ιστιοπλοΐα. Αντίθετα, πιο πολύ ξάφνιασαν οι επιτυχίες σε ένα άλλο άθλημα του υγρού στίβου: την κωπηλασία. Ένα άθλημα, στο οποίο ξεκίνησαν μεν πολύ πιο αργά, αλλά πληθαίνουν σταθερά τα τελευταία χρόνια.

Εντυπωσιακές ήταν, αν και περάσαν στα φιλά των ειδήσεων, οι σημαντικές επιτυχίες και σε αθλήματα ουσιαστικά άγνωστα στην Ελλάδα πριν από λίγες δεκαετίες, όπως το μοντέρνο πένταθλο, ενώ το πρόσφατο παρελθόν μας έκανε να θεωρούμε φυσιολογικές τις διακρίσεις σε αθλήματα, όπως η σκοποβολή. Και όλα αυτά σε μια εποχή που την σηματοδοτεί η φθίνουσα κρατική συμβολή: με προπονητήρια σε κακό χάλι, με ελλείψεις σε όργανα, με διοικητική δυσλειτουργία, με οικονομική καχεξία και πάει λέγοντας...

Αν, όπως μπορούν να διαπιστώσουν όσοι διαβάζουν και πίσω από τη βιτρίνα, το βάθος πίσω από αυτήν δεν έχει το απαραίτητο μέγεθος για να θεωρηθεί πως εξασφαλίζει την αειφορία της και δεν υπάρχει κίνδυνος να μην πρόκειται παρά για μία αναλαμπή, κάλλιστα θα μπορούσε κάποιος να μιλήσει για μια «αθλητική άνοιξη» της χώρας. Αρκεί να θυμηθεί μια γελοιογραφία, πασίγνωστου σκιτσογράφου της εποχής των ισχνών αγελάδων, κάπου στο μεταίχμιο των δεκαετιών του 60 και του 70, στη διάρκεια Ολυμπιακών Αγώνων. Δύο κακόμοιροι Έλληνες διάβαζαν σε ρολό τον πίνακα των μεταλλίων που είχε κατακτήσει κάθε χώρα. Στο επάνω μέρος του ρολού πρώτη ήταν η αλήστου μνήμης Σοβιετική Ένωση με δεύτερες τις Ηνωμένες Πολιτείες, με τριπλήφι αριθμό μεταλλίων η κάθε μία, και ακολουθούσαν άλλες σημαντικές τότε αθλητικές δυνάμεις της. Στο κάτω μέρος το δεύτερο ευαγνώστο, του ρολού ο πίνακας κατέληγε κάπως έτσι: Ζουλού 3, Μάου-Μάου 2, Εσκιμώοι 1, Ελλάδα 0. Η γελοιογραφία, με τα σημερινά κριτήρια της πολιτικής ορθότητας, θα εθεωρείτο κατακριτέα. Τότε, ωστόσο, ανέδιδε τα αισθήματα θλίψης για την παρακμή του ελληνικού αθλητισμού. Οι καιροί, όμως, άλλαξαν! Προς το καλύτερο. Ευτυχώς!

Πάντως, δεν θα πρέπει να αποσιωπηθεί και μία άλλη παράμετρος, πως σε αυτή την καταξίωση αποφασιστική συμβολή είχε η αναπόφευκτη επιλογή των εκπροσώπων της χώρας με βάση συγκεκριμένα κριτήρια: όλοι τους είχαν διακριθεί, είχαν πρωτεύσει. Θέλοντας και μη οι αρμόδιοι είχαν επιλέξει τους καλύτερους στο αγώνισμά τους για να συμμετάσχουν με τα ελληνικά χρώματα. Δηλαδή αυτούς που έκαναν πρωταθλητισμό. Δεν χωρούσε ούτε κλήρωση, ούτε συνυπολογισμός μορίων ή άλλων κοινωνικών ή πολιτικών παραμέτρων, ούτε εκ περιτροπής εκπροσώπηση, ούτε οποιαδήποτε άλλη εξισωτική προς τα κάτω και φιλοδοξιοκτόνος μέθοδος.

Αλλά ο πρωταθλητισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αποδιοπομπαία για ορισμένους αριστεία σε ένα άθλημα. Η κάθε δε επιτυχία δεν οφείλεται αποκλειστικά στη φυσική ικανότητα, δηλαδή στο ταλέντο, του αθλητή ή της αθλήτριας, αλλά και στην αφοσίωσή τους στον στόχο τους και στην προθυμία τους να υποστούν τις στερήσεις και, γενικότερα, τις θυσίες που απαιτεί η επίτευξή του.

Οφείλεται δε και στη βούλησή τους να τα βγάλουν πέρα με αυτά ακριβώς τα κουσούρια που κηλίδωσαν την αριστεία ως ρετινιά, δηλαδή την ανάγκη επιβίωσης σε κάθε περίπτωση της ανωτερότητάς τους, την αντοχή στο ψυχολογικό βάρος του ανταγωνισμού και στον φόβο μιας πιθανής αποτυχίας...

Για αυτούς, όπως και για τους Έλληνες και ελληνίδες που διαπρέπουν, όπως είπαμε, στα γράμματα, στις τέχνες και στις επιστήμες, αλλά γιατί όχι και στον επιχειρηματικό τομέα, η αριστεία δεν είναι μια «στρεβλή φιλοδοξία», αλλά (όπως θα έπρεπε να είναι για όλους μας με ό,τι και να ασχολούμαστε) ανταπόκριση στην παραίτηση του ποιητή: «λίγο ακόμα, να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα»!

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ: «ΑΞΙΕΠΑΙΝΗ Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ»

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, ευχαριστούν θερμά τον Πρόεδρο του Συλλόγου Αγχιαλιτών Αθήνας "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ" κ. Απόστολο Ζαφειρόπουλο, για την εύρεση και παράδοση στον Σύλλογο του πρώτου καταστατικού του Φιλοπρόοδου, που συντάχθηκε στη Βάρνα (Ανατολική Ρωμυλία) το 1893.!!!

Ο "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ" ιδρύθηκε το 1882 με πρωτοβουλία του Μητροπολίτη Βασιλείου Α' και του γιατρού Δημητρίου Δ. Δράκου. Σκοπός του ήταν η πνευματική, ηθική και υλική πρόοδος της κοινότητας και των γύρω περιοχών.

Ο σύλλογος αυτός πέτυχε να δημιουργήσει βιβλιοθήκη με αναγνωστήριο, γυμναστήριο, νυχτερινή σχολή, θεατρική ομάδα και οργάνωνε συνεχώς διαλέξεις.

Σκοπός του δεν ήταν μόνο να οργανώσει και να επιμορφώσει τους πολίτες, αλλά να διασώσει και να διατηρήσει τα ήθη και τα έθιμα της περιοχής και να τα περάσει στις επόμενες γενεές.

Στην Νέα Αγχιάλο επανιδρύθηκε τον Σεπτέμβριο του 1957, έχοντας τις ίδιες ρίζες και το ίδιο όραμα με τον αντίστοιχο της αλησμόνητης πατρίδας.

Σήμερα αριθμεί 780 μέλη ενώ οι σκοποί και οι δράσεις του είναι πολιτιστικοί, οικολογικοί, κοινωνικοί.

Το παρών ευχαριστήριο κείμενο αποτελεί μία ελάχιστη ένδειξη εκτίμησης, έναντι της αξιόλογης και αξιέπαινης πράξης του κ. Ζαφειρόπουλου προς τον Φιλοπρόοδο.

Σας ευχαριστώ, αν και δεν έκανα κάτι το σημαντικό απλώς φωτοτύπησα το καταστατικό από τον 4ο τόμο «ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ» και σας το παρέδωσα.

Οι ευχαριστίες και η ευγνωμοσύνη μας ανήκουν στον τρεις φορές βραβευμένο από την Ακαδημία Αθηνών συμπατριώτη μας και φίλο Δρ. Πέτρο Γεωργαντζή που το συμπεριέλαβε στον 4ο τόμο του τετράτομου έργου του ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΘΡΑΚΗΣ, Ξάνθη 2001.

Για την Ιστορία: Όταν πληροφορήθηκα από το Ενημερωτικό Βιβλίο Δημοπρασιών για σπάνια βιβλία, χειρόγραφα, έγγραφα και χαρακτηριστικά του οίκου δημοπρασιών ΒΕΡΓΟΥ, ότι μια Τετάρτη του 2008 στο ξενοδοχείο Athens Plaza βγαίνει σε πλειστηριασμό το πρωτότυπο καταστατικό του Φιλοπρόοδου Συλλόγου της Αγχιάλου με τιμή εκκίνησης 150,00 ευρώ, πήγα παρέα με την τότε ταμιά του συλλόγου μας Στυλιανή Ιωάννου για να συμμετάσχουμε στη δημοπρασία.

Δυστυχώς, όμως, όσο ανεβάζαμε την τιμή ο δημοπράτης κτυπούσε περισσότερο για λογαριασμό κάποιου τρίτου, ο οποίος ήθελε να το αποκτήσει.

Έτσι, ο σύλλογός μας προσέφερε μέχρι το ποσό των 3.000,00 ευρώ και κατοχυρώθηκε στον δημοπράτη στο ποσό των 3.500,00 ευρώ. Αντ' αυτού σε εκείνη τη συνεδρίαση πήραμε το βιβλίο του ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ «ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» μία έκδοση του 1939.

Απόστολος Ζαφειρόπουλος

ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΝΕΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ - ΕΝΑΡΞΗ 6 ΚΑΙ 7 ΟΚΤΩΒΡΗ

Το Σάββατο 15 Σεπτεμβρίου 2018, πραγματοποιήθηκε στον προαύλιο χώρο του Βαρνάλειου Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου, ο αγιασμός των χορευτικών συνόλων και της παιδικής χορωδίας του Φιλοπρόοδου Συλλόγου. Τον αγιασμό τέλεσε ο πατήρ Γεώργιος Κουρκουβάτης που ευχήθηκε καλή χρονιά στα παιδιά και στους γονείς που παρευρέθησαν.

Η Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Πετρίδη Βαλασία, εκ μέρους του Δ.Σ. καλωσόρισε τα παλιά και τα νέα μέλη και ευχήθηκε δημιουργική και εποικοδομητική χρονιά.

Μαέστρος της παιδικής χορωδίας θα είναι η κ. Χαρά Σταυράκη, χοροδιδάσκαλος των τμημάτων παιδικό-εφηβικό-ενηλίκων-παρουσιάσεων, ο κ. Θανάσης Μπέας και του τμήματος νηπίων η κ. Θάλεια Μπούτλα.

Μετά το πέρας του αγιασμού προσφέρθηκαν γλυ-

κά όμορφο χώρο, πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η 32η Χορευτική Συνάντηση στον Άγιο -Γεώργιο Νηλείας στο μαγευτικό Πήλιο.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αγίου Γεωργίου Νηλείας "Ο ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ" με την υποστήριξη της Περιφέρειας Θεσσαλίας, διοργάνωσε και έφερε εις πέρας μία πολύ όμορφη παραδοσιακή βραδιά.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην γραφική πε-

κίσματα και αναψυκτικά.

Ακολούθησε γλέντι έναρξης στην ταβέρνα "Αλέξανδρος", όπου φίλοι και μέλη του συλλόγου χόρεψαν και γλέντησαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες, με τραγούδια και σκοπούς της πατρίδας μας, που επιμελήθηκε ο κ. Θανάσης Μπέας.

Η έναρξη των τμημάτων θα γίνει το Σάββατο και την Κυριακή 6 και 7 Οκτώβρη αντίστοιχα για όλα τα τμήματα στο Βαρνάλειο 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αγχιάλου.

Ευχαριστούμε όλα τα μέλη και τους φίλους του Φιλοπρόοδου που μας στηρίζουν σε κάθε μας προσπάθεια.

Ευχόμαστε σε όλους καλή σχολική χρονιά, με δημιουργία, δράσεις, στόχους και επιτυχίες!!

«Ο χορός είναι η κρυμμένη γλώσσα της ψυχής και η μουσική η πένα της...»

Ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου στην 32η Συνάντηση Παραδοσιακών Χορευτικών Συγκροτημάτων στον Άγιο Γεώργιο Νηλείας

Το Σάββατο 18 Αυγούστου 2018, σε έναν εξαιρετι-

τρόκιστη πλατεία του χωριού, κάτω από τα πλατάνια και με την συνοδεία των ήχων των παραδοσιακών μας οργάνων, ο κόσμος που προσήλθε διασκέδασε τραγουδώντας και χορεύοντας μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος αποδέχθηκε με χαρά την πρόσκληση και το χορευτικό μας συμμετείχε παρουσιάζοντας χορούς της Μαύρης Θάλασσας υπό την καθοδήγηση του χοροδιδασκάλου μας, κ. Θανάση Μπέα.

Συγχαρητήρια στους διοργανωτές που με το μεράκι τους και την δουλειά τους διοργανώνουν εκδηλώσεις που προάγουν τον πολιτισμό και διαδίδουν την πλούσια παράδοση του τόπου μας.

ΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΣΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΡΩΜΥΛΙΩΤΩΝ ΣΤΗ ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το Σάββατο 7 Ιουλίου 2018, υπό την αιγίδα της Π.Ο.Σ.Α.Ρ. πραγματοποιήθηκε στο Φράγμα της Θέρμης Θεσσαλονίκης, το 8ο Πανελλήνιο Αντάμωμα Ανατολικορωμιωτών - Βορειοθρακιωτών.

Η Π.Ο.Σ.Α.Ρ. με πρόεδρο την κ. Ευδοκία Παπαχρηστούδη, καθώς και όλο το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, οργάνωσαν μία εξαιρετική βραδιά, ένα αντάμωμα Ανατολικής Ρωμυλίας-Βόρειας Θράκης, όπου μέσα από τον χορό και το τραγούδι, ζωντανέψανε μνήμες και αποδόθηκε έτσι και ένας ελάχιστος φόρος τιμής στους προγόνους μας.

Η διάσωση και διάδοση της πολιτιστικής κληρονομιάς μας, είναι τιμή και χρέος μας και αξίζει ένα μεγάλο "μπράβο" στην Π.Ο.Σ.Α.Ρ. που προσπαθεί χρόνια τώρα να αφυπνίσει και να κρατήσει ζωντανή την ταυτότητά μας ως Έλληνες της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος-μέλος της Ομοσπονδίας-

ανταποκρίθηκε με χαρά στην πρόσκληση και υπό την καθοδήγηση του χοροδιδασκάλου του κ. Αθανάσιου Μπέα, χόρεψε χορούς της Μαύρης Θάλασσας.

Τους χορευτές μας συνόδευσε η πρόεδρος και μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Γυναικών Νέας Αγχιάλου καθώς και μέλη του Φιλοπρόοδου.

Να είμαστε όλοι καλά να ανταμώνουμε, να θυμόμαστε και να μνημονεύουμε τους προγόνους μας.

Είναι χρέος μας...!!

ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΗ Η DISCO ΒΡΑΔΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Το Σάββατο 4 Αυγούστου 2018 ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου, οργάνωσε μία υπέροχη καλοκαιρινή μουσικοχορευτική βραδιά στο ΚΟΚΚΙΝΟΣ CLUB στην Νέα Αγχιάλο.

Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα και διασκέδασε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Σε έναν χώρο με θέα τον Παγασητικό, στο όμορφο μπαλκόνι της περιοχής και με μουσικές που αγαπήθηκαν, ταξιδέψαμε πίσω στον χρόνο, τραγουδήσαμε, χορέψαμε, νοσταλγήσαμε, συγκινηθήκαμε... Οδηγοί και συνοδοιπόροι στο μουσικό μας ταξίδι

οι D.js Nick Levantis και Francois που δώσανε τον καλύτερό τους εαυτό και αποζημιώθηκαν με τον ενθουσιασμό και τον ασταμάτητο χορό του κοινού. Σας ευχαριστούμε για την αξεπέραστη συμμετοχή σας.

Ο ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤΟ 5ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Ολοκληρώθηκε στις 8 Ιουλίου 2018 στην πόλη της Νέας Αγχιάλου το 5ο Διεθνές Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών. Μία συνδιοργάνωση της Ένωσης Επαγγελματιών Υγειονομικού Ενδιαφέροντος Νέας Αγχιάλου, του Συλλόγου των εν Θεσσαλία Οξυωτών Νέας Αγχιάλου, της Μαγνήτων Κιβωτού και του Φιλοπρόοδου Συλλόγου. Φέτος είχαμε την χαρά να υποδεχτούμε τις παρακάτω χώρες: Κολομβία - Μεξικό - Αργεντινή - Φιλιππίνες - Κύπρος - Μολδαβία - Βουλγαρία - Τσεχία όπου πρόσφεραν ένα μοναδικό θέαμα.

Το χορευτικό τμήμα του Συλλόγου, υπό την καθοδήγηση του χοροδιδασκάλου κ. Θανάση Μπέα, παρουσίασε χορούς νησιώτικους και καθήλωσε το κοινό με την εκπληκτική του εμφάνιση.

Ως συνδιοργανωτές ευχαριστούμε όλους όσους συνέβαλαν στην επιτυχία του 5ου Διεθνούς Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών στην πόλη της Νέας Αγχιάλου και ανανεώνουμε το ραντεβού για του χρόνου!

Ο εορτασμός της επετείου του Ολοκαυτώματος της Αγκιάλου 30ής Ιουλίου 1906

Την Δευτέρα το πρωί της 30ης Ιουλίου 2018 πραγματοποιήθηκε Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νέας Αγκιάλου για την 112η επέτειο του Ολοκαυτώματος, που έγινε στις 30 Ιουλίου του 1906 με την καταστροφή της Αγκιάλου.

Τιμώντας τη μνήμη των ανθρώντων που έχασαν τη ζωή τους κατά το ολοκαύτωμα, πραγματοποιήθηκε δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση στο χώρο του Ηρώου των πεσόντων, στην κεντρική πλατεία της Νέας Αγκιάλου.

Κατόπιν ακολούθησε κατάθεση στεφάνων από φορείς της περιοχής. Στεφάνια κατέθεσαν, για το Δήμο Βόλου ο Αντιδήμαρχος Δ.Ε. Βόλου και λοιπών Περιφερειακών Δημοτικών Ενοτήτων κος Λιβογιάννης Δημήτριος, για την Δημοτική Κοινότητα Νέας Αγκιάλου ο Πρόεδρος κος Τζάερλης Κωνσταντίνος, ο Αγροτικός και παραγωγικός συνεταιρισμός «Η ΔΗΜΗΤΡΑ», ο Φιλοπρόοδος Σύλλογος Ν. Αγκιάλου, ο Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγκιάλου, ο Σύλλογος Αγκιαλιτών Αθήνας, ο Σύλλογος των Εν Θεσσαλία Οξυωτών και ο Πολιτιστικός

και Αθλητικός Σύλλογος Ν. Αγκιάλου «Η Νέα Αγκιάλος».

Τιμώντας το ολοκαύτωμα της Αγκιάλου παρευρέθησαν από τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, από την 1η ΤΑΞΑ ο Ανθυπολοχαγός Πεζικού κος Σιαμέτης Γεώργιος, ο ΕΠΟΠ Επιλοχίας Διαβιβάσεων κος Πορτοφύρη Ουμπέρτο Νικόλαος, ο ΕΠΟΠ Λοχίας Αεροπορίας Στρατού κος Αργυρόπουλος Γεώργιος, από την 111 Πτέρυγα Μάχης ο Επισμηναγός κος Βαρσαμής Απόστολος, από το Λιμενικό Σώμα Βόλου η Ανθυποπλοίαρχος κα Ψαροπούλου Ευφροσύνη, από την Δ.Π.Υ Μαγνησίας ο Υποπυραγός κος Μπαλτάς Απόστολος καθώς και εκπρόσωποι από την 32η Ταξιαρχία Πεζοναυτών και της Βάσης Κausίμων Μικροθηβών. Παρόντες επίσης στην εκδήλωση ήταν η τ. Υφυπουργός, Περιφερειακή Σύμβουλος Θεσσαλίας κα Χρυσοβελώνη Μαρίνα, ο Αντιδήμαρχος Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης και Τουρισμού κος Ζαρκάδας Βεργής Απόστολος, η Δημοτική Σύμβουλος κα Μποντού Τοκαλή Γεωργία ο Δημοτικός Σύμβουλος κος Χαυτούρας Νικόλαος, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Αϊδινίου κος

Βαλκανιώτης Δημήτριος, ο πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Κροκίου κος Ιωάννου Χρήστος, πρόεδροι των τοπικών συλλόγων και πλήθος κόσμου.

Στη συνέχεια αναγνώστηκαν τα ονόματα των πεσόντων της 30ης Ιουλίου 1906: Πετρούλα Αργυρίου, Δημοσθένης Ζαχαριάδης, Στυλιανός Κανάκης, Μιχαήλ Καμπούρης, Πασχάλης Καζάκος, Γεώργιος Κόφφας, Γεώργιος Μαρμαράς, Γεώργιος Κίλαφτσόγλου, Κωνσταντίνος Ντούγιας, Βασιλική Μπαμπαλίκη, Νικόλαος Μπεχλιβάνης, Νικόλαος Σόμπολας, Σωτήριος Μπίτουλας, Θεωνίτσα Χατζηπαγώνογλου και Αριστείδης Μπαμπαλίκη.

Κατόπιν για το ιστορικό της ημέρας εκφώνησε πανηγυρικό ο κος **Λιβογιάννης Δημήτριος Αντιδήμαρχος** Λοιπών Περιφερειακών Δημοτικών Ενοτήτων Δήμου Βόλου (ολόκληρη η ομιλία στη σελ. 11).

Ακολούθησε η τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη των πεσόντων και έγινε ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου από την χορωδία της Δημοτικής Ενότητας Νέας Αγκιάλου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Σύλλογος Αγκιαλιτών της Αθήνας συγχαίρει όλους τους επιτυχόντες και τους εύχεται καλή πρόοδο. Επίσης συγχαίρει τους γονείς τους και τους καθηγητές που μόχθησαν για την επιτυχία τους.

**Οι αριστούχοι του Γενικού Λυκείου Ν. Αγκιάλου
Οι σχολές που πέτυχαν**

**Ντάκης Βασίλειος Θετικών σπουδών 17,615
Μηχανολόγων Μηχανικών (Βόλος)
Τομαράς Βασίλειος Θετικών σπουδών 17,451
Χημικών Μηχανικών ΑΠΘ
Κορολή Κασσιανή Ανθρωπιστικών σπουδών 17,238
Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πάντειο
Ράπη Κωνσταντίνος Θετικών σπουδών 17,203
Νοσηλευτική ΕΚΠΑ
Πέγιου Μαριάνθη Θετικών σπουδών 17,183
Χημικό Πάτρας**

Προς τους νέους φοιτητές

Έχουμε γράψει επανειλημμένα ότι η εφημερίδα «**ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ**» ΑΠΟΣΤΕΛΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ σε όλους τους φοιτητές, όπου και αν σπουδάζουν αρκεί να μας γνωστοποιήσουν την διεύθυνσή τους στο e-mail newsanchialos@yahoo.gr ή στο τηλέφωνο 6978521826 κ. Γιώργο Κραβαρίτη.

«Σαν την πατρίδα εκείνη»

στίχοι Αργύρη Χατζηνάκη, μουσική Ανδρέα Κατσιγιάννη

Το καλοκαίρι που πριν λίγο καιρό μας αποχαιρέτησε, είχαμε τη χαρά να παρακολουθήσουμε πλούσιες πολιτιστικές δράσεις στην όμορφη Αγκιάλο. Όλοι οι σύλλογοι (ο Σύλλογος επαγγελματιών, Οξυωτών, ο Φιλοπρόοδος, ο Σύλλογος Γυναικών, ο Αθλητικός και Πολιτιστικός Σύλλογος, ο Δήμος Βόλου με τη Γιορτή του Κρασιού) οργάνωσαν υπέροχες εκδηλώσεις. Με αφορμή λοιπόν τα πολιτιστικά δρώμενα που έλαβαν χώρα στον τόπο μας, θα επιθυμούσα να μοιραστώ με τους προαναφερθέντες Συλλόγους και Φορείς, αλλά και γενικότερα με τους αναγνώστες της εφημερίδας μας μία σκέψη, η οποία θεωρώ ότι μπορεί να δημιουργήσει μία εναλλακτική και ποιητική πρόταση, αναφορικά με την αξιοποίηση υλικού, τουλάχιστον στις εκδηλώσεις που σχετίζονται με τις εκδηλώσεις μνήμης της Νέας Αγκιάλου.

Ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας μπόηκε σε ένα μεγάλο κόπο και έξοδα, προκειμένου να καταγράψει και να ζωντανέψει την Ιστορία της Αγκιάλου.

Εξέδωσε ένα ψηφιακό δίσκο (cd), το «1906 - ΑΓΧΙΑΛΟΣ», στον οποίο συμπεριλαμβάνεται, μεταξύ νέων συνθέσεων, η αφήγηση του Ολοκαυτώματος από ένα σύμβολο της προσφυγιάς, τον Νίκο Ξανθόπουλο. Στα 84 του χρόνια, ο Νίκος Ξανθόπουλος, μπόηκε στο στούντιο να ηχογραφήσει, ωθούμενος από αίσθημα ευθύνης, ευαισθησίας προς τη προσφυγιά, αλλά και αγάπης για τη Νέα Αγκιάλο.

Ο συγκεκριμένος δίσκος περιλαμβάνει, ασφαλώς, συνθέσεις του Ανδρέα Κατσιγιάννη σε ποίηση του Αργύρη Χατζηνάκη και άλλων στιχουργών συνιστώντας μία εμπνευσμένη και δημιουργική συνεργασία χαρισματικών καλλιτεχνών. Προσωπικά, όταν ακούω τα τραγούδια του δίσκου, αναδύονται πληθώρα συναισθημάτων μέσα μου και η συγκίνηση με πλημμυρίζει. Το συναίσθημά μου απογειώνεται ειδικά όταν ακούω το τραγούδι «Σαν την πατρίδα εκείνη».

Θα ήθελα λοιπόν να παροτρύνω και να παρακινήσω τους αγαπητούς συμπατριώτες μου, να αξιοποιήσουν το συγκεκριμένο δισκογράφημα, γιατί θεωρώ ότι ζωντανεύει με αριστοτεχνικό τρόπο τις μνήμες των προγόνων μας. Είναι μερικά πράγματα που μπορεί να θεωρούμε ότι είναι ασήμαντα, αλλά είναι τόσο σημαντικά και ουσιαστικά για την περαιτέρω πορεία μας.

Απόστολος Ζαφειρόπουλος

Ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας τίμησε του ήρωες πεσόντες στο Έπος του 1940-41

Ο Σύλλογος των Αγκιαλιτών της Αθήνας τίμησε του ήρωες πεσόντες στο Έπος του 1940-41, με την κατάθεση στεφάνου από τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου κ. Χρήστο Τριαντόπουλο στο κοιμητήριο των πεσόντων στους Βουλιάρτες του Αργυροκάστρου της Βορείου Ηπείρου, σε μία ιστορική εκδήλωση που συμμετείχαν εκπρόσωποι της ελληνικής πολιτείας, της αλβανικής κυβέρνησης, του ελληνικού στρατεύματος, η ένωση τέκνων, συγγενών και φίλων πεσόντων του έπους 1940-41, αλλά και πλήθος κόσμου από την Ελλάδα, αλλά και την ευρύτερη περιοχή. Παράλληλα, ο Αντιπρόεδρος κ. Χρήστος Τριαντόπουλος συμμετείχε και στην επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο των πεσόντων στην Κλεισόυρα.

